

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
Факультет романо-германської філології

Mundus Philologiae

№ 5 (2025)

Збірник студентських
наукових робіт

MUNDUS PHILOLOGIAE

Збірник студентських наукових робіт

Випуск №5

Засновник:

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів та молодих вчених
Факультету романо-германської філології
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Друкується з грудня 2023р.
Випускається двічі на рік.

Журнал підтримує політику відкритого доступу

Адреса редакції: вул. Левка Лук'яненка, 13-Б, м. Київ, 04212

Офіційний сайт: <https://mundphil.kubg.edu.ua>

Рекомендовано до друку Вченою радою Київського столичного університету імені
Бориса Грінченка (протокол №11 від 23 грудня 2025 р.)

Головний редактор:

Пилинський М.Я., старший викладач кафедри германської філології, Голова наукового товариства аспірантів, докторантів та молодих вчених Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, магістр (Україна);

Заступник головного редактора:

Білик К.М., доцент кафедри романської філології, секретар наукового товариства аспірантів, докторантів та молодих вчених Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, доктор філософії з філології (Україна);

Випусковий редактор:

Копитіна А.С., завідувач кафедри романської філології Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, доктор філософії з філології, (Україна);

Члени редакційної колегії:

Бобер Н.М., доцент кафедри германської філології Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, кандидат філологічних наук (Україна);

Бахтіна А.О., доцент кафедри романської філології Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, доктор філософії з філології (Україна);

Тугай О.М. доцент кафедри германської філології Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, кандидат філологічних наук (Україна);

Гольцева М.І., старший викладач кафедри германської філології, Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, доктор філософії (Україна).

Городілова Т.М. старший викладач кафедри германської філології, Факультету романо-германської філології Київського столичного університету імені Бориса Грінченка, доктор філософії (Україна).

MUNDUS PHILOLOGIAE

A collection of student scientific works

Issue 5

Founder:

Scientific Society of Students, Post-graduate Students, Doctoral Students and Young Scientists
Faculty of Romance-Germanic Philology
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

Published since December 2023.

Issued twice a year

The journal supports an open access policy

Editorial office address: str. Levka Lukyanenko, 13-B, Kyiv, 04212

Official website: <https://mundphil.kubg.edu.ua>

Recommended for publication by the Academic Council of Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University (№11 23 December 2025)

Editor-in-Chief:

Pylynskyi M.Ya., Senior lecturer, Head of the Scientific Association of Students, Post-graduate Students, Doctoral Students and Young Scientists, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Master (Ukraine);

Vice Editor-in-Chief:

Bilyk K.M., Associate Professor of the Chair of Romance Philology and Comparative-Typological Linguistics of Philology, secretary of the Scientific Society of Students, Post-graduate Students, Doctoral Students and Young Scientists, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine);

Commissioning Editor:

Kopytina A.S., Head of the Department of Romance Philology, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine);

Editorial board members:

Bober N. M., Associate Professor of the Chair of Germanic Philology, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine);

Bakhtina A.O., Senior lecturer of the Chair of the Chair of Romance Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine).

Tuhai M., Associate Professor of the Chair of Germanic Philology, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine);

Holtseva M.I., Senior lecturer of the Chair of Germanic Philology, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine).

Horodilova T.M. Senior lecturer of the Chair of Germanic Philology, Faculty of Romance and Germanic Philology, Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University, Ph.D. in Philological Sciences (Ukraine).

ЗМІСТ

Басараб Вікторія ЕМЕРДЖЕНТНІ АБРЕВІАТУРИ В АНГЛОМОВНОМУ TWITTER/X ДИСКУРСІ: ЛІНГВІСТИЧНІ ПАТЕРНИ ТА ФУНКЦІЇ	6
Василенко Єлизавета ВНУТРІШНЯ ПРОСОДІЯ В МОВЧАЗНОМУ ЧИТАННІ ПОЕЗІЇ: РОЛЬ СУБВОКАЛІЗАЦІЇ ТА УЯВНОГО ГОЛОСУ	12
Аліна Сорока ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДИСКУРС ПРОТИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ: ЛІНГВІСТИЧНІ МАНІФЕСТАЦІЇ В ПУБЛІЧНИХ ПРОМОВАХ БРИТАНСЬКИХ ПРИНЦІВ.....	18
Антонюк Анастасія РИТОРИКА ВІЙНИ: КОРПУСНЕ ПОРІВНЯННЯ ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА І ДОНАЛЬДА ТРАМПА ЩОДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ	28
Анастасія Марченко МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ СЛОВНИК ВІЙНИ (на матеріалі Lexopomy).....	34
Ющишена Анастасія ПЕРЕКЛАД ДІАЛЕКТУ В КОМІКСАХ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ZEROCALCARE).....	44
Наконечна Неля ФУНКЦІЯ СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ В АНГЛОМОВНИХ СУЧАСНИХ ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКИХ ВИКОНАВЦІВ У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ.....	52
Швець Ольга ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ТА ІДІОМИ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ПРИРОДНИМИ ЯВИЩАМИ, У КОНТЕКСТІ УСНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	57
Сгоров Андрій КРЕАТИВНІ МОДИФІКАЦІЇ ТА МЕТАФОРИЧНА КОГЕРЕНТНІСТЬ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У НІМЕЦЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ.....	65
Світлана Вовкогон ДИСКУРСИВНІ СТРАТЕГІЇ У МЕДІЙНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯХ ПОЛІТИЧНИХ СКАНДАЛІВ	73
Жила Оксана АНГЛІЦИЗМИ У СФЕРІ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ: НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ІСПАНСЬКОЇ ЛЕКСИКИ.....	78
Марина Гук СТИЛЬ ЕРІХА МАРІЯ РЕМАРКА У РОМАНІ «НІЧ У ЛІССАБОНІ» ТА ТЕРАПІЯ ВОЄННИХ НАСЛІДКІВ В УКРАЇНІ.....	86
Мороз Аліна НОРМИ ВЖИВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ В ІСПАНСЬКОМОВНОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ.....	90
Білокуров Дмитро ДИСКУРСИВНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ «ТІНЬОВОГО ФЛОТУ» У ІТАЛІЙСЬКИХ МЕДІА.....	100

ЗМІСТ

Basarab Viktoriia EMERGING ABBREVIATIONS IN ENGLISH TWITTER/X DISCOURSE: LINGUISTIC PATTERNS AND FUNCTIONS.....	6
Vasylenko Yelyzaveta INNER PROSODY IN SILENT POETRY READING: THE ROLE OF SUBVOCALISATION AND IMAGINED VOICE.....	12
Alina Soroka INSTITUTIONAL DISCOURSE VERSUS INDIVIDUAL VOICE: LINGUISTIC MANIFESTATIONS IN BRITISH ROYAL BROTHERS' PUBLIC SPEECHES.....	18
Antoniuk Anastasiia THE LANGUAGE OF WAR: CORPUS ANALYSIS OF JOE BIDEN AND DONALD TRUMP'S SPEECHES ON UKRAINE.....	28
Anastasiia Marchenko MULTIMODAL GLOSSARY OF WAR (based on the Lexonomy toolkit).....	34
Yushchyshena Anastasiia TRANSLATION OF DIALECT IN COMICS: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES (ON THE EXAMPLE OF ZERO-CALCARE'S WORK).....	45
Nelia Oleksandrivna THE FUNCTION OF STYLISTIC DEVICES IN CONTEMPORARY ENGLISH-LANGUAGE SONG LYRICS BY UKRAINIAN ARTISTS IN THE CONTEXT OF WAR.....	52
Olha Shvets GERMAN PHRASES AND IDIOMS RELATED TO NATURAL PHENOMENA IN THE CONTEXT OF ORAL COMMUNICATION.....	57
Andrii Yehorov CREATIVE MODIFICATIONS AND METAPHORICAL COHERENCE OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN THE GERMAN MEDIA DISCOURSE.....	65
Svitlana Vovkohon DISCURSIVE STRATEGIES IN MEDIA REPRESENTATIONS OF POLITICAL SCANDALS	73
Zhyla Oksana ANGLICISMS IN THE FIELD OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND DIGITAL TECHNOLOGIES: NEW TRENDS IN SPANISH LEXICON	78
Maryna Guk ERICH MARIA REMARQUE'S STYLE IN «THE NIGHT IN LISBON» AND THE THERAPY OF WAR-RELATED TRAUMA IN UKRAINE	86
Moroz Alina NORMS OF USING FEMININE NOUNS IN THE SPANISH-SPEAKING CULTURAL SPACE.....	90
Bilokurov Dmytro DISCURSIVE REPRESENTATIONS OF THE «SHADOW FLEET» ACTIVITY IN THE ITALIAN MEDIA	100

УДК 811.111'373:004.77

**ЕМЕРДЖЕНТНІ АБРЕВІАТУРИ В АНГЛОМОВНОМУ TWITTER/X
ДИСКУРСІ: ЛІНГВІСТИЧНІ ПАТЕРНИ ТА ФУНКЦІЇ**

Басараб Вікторія Сергіївна, Київ, Україна

Студентка Факультету романо-германської філології
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
vsbasarab.frgf24m@kubg.edu.ua

Serhiivna, Kyiv, Ukraine

Student of the Faculty of Romance and Germanic Philology Borys Grinchenko Kyiv
Metropolitan University
vsbasarab.frgf24m@kubg.edu.ua

У статті представлено корпусне дослідження структурних та функціональних особливостей аббревіатур в англійському дискурсі Twitter/X як проявів інноваційних трансформацій у мові соціальних медіа. Актуальність дослідження визначається необхідністю систематичного вивчення мовних інновацій у цифровій комунікації, які формують нові конвенції грамотності та відображають адаптацію мови до технологічних обмежень платформ. На основі корпусу з 500 англомовних твітів, проаналізованих за допомогою Voyant Tools, досліджуються механізми формування, закономірності поширення та прагматичні функції аббревіатур у типових для цієї платформи контекстах. Методологія дослідження включає аналіз частотності, розподілу та контексту, що дозволяє виявити систематичні закономірності у використанні аббревіатур. Функціональний аналіз показує, що аббревіатури виконують три основні прагматичні функції: маркерів епістемічної модальності, засобів хеджування, що пом'якшують категоричні висловлювання, та індикаторів внутрішньогрупової ідентичності. Результати дослідження вказують на систематичний характер скорочень у дискурсі Twitter і підтверджують гіпотезу щодо формування стабільних конвенцій цифрової грамотності, що визначаються взаємодією між технологічними обмеженнями платформи та комунікативними потребами користувачів. Дослідження сприяє розумінню процесів мовних інновацій у комп'ютерно-опосередкованій комунікації та демонструє ефективність корпусної методології у дослідженні явищ цифрового дискурсу.

Ключові слова: дискурс Twitter/X, скорочення, цифрова комунікація, прагматичні функції, маркери дискурсу, соціальні медіа

This article presents a corpus study of the structural and functional features of abbreviations in English Twitter/X discourse as manifestations of innovative transformations in social media language. The relevance of the study is determined by the need for systematic study of linguistic innovations in digital communication, which form new conventions of literacy and reflect the adaptation of language to the technological limitations of platforms. Based on a corpus of 500 English-language tweets analyzed using VoyantTools, the mechanisms of formation, patterns of distribution, and pragmatic functions of abbreviations in contexts typical for this platform are investigated. The research methodology includes analysis of frequency, distribution, and context, which allows us to identify systematic patterns in the use of abbreviations. Functional analysis shows that abbreviations perform three main pragmatic functions: markers of epistemic modality, hedging devices that soften categorical statements, and indicators of in-group identity. The results of the study indicate the systematic nature of abbreviations in Twitter discourse and confirm the hypothesis of the formation of stable conventions of digital literacy, which are determined by the interaction between the technological limitations of the platform and the communicative needs of users. The study contributes to the understanding of language innovation processes in computer-mediated

communication and demonstrates the effectiveness of corpus methodology in the study of digital discourse phenomena.

Keywords: *Twitter/X discourse, abbreviations, digital communication, pragmatic functions, discourse markers, social media.*

Introduction. The digitisation of the communicative environment has led to the emergence of new forms of speech interaction, characterised by specific linguistic practices determined by the technological capabilities and limitations of social networks. *Twitter* (now renamed *X*), as one of the most influential microblogging platforms, demonstrates intense processes of linguistic innovation, among which abbreviation occupies a prominent place. Unlike traditional written genres, where abbreviations are used primarily to save space in technical or reference texts, in *Twitter* discourse, abbreviations take on complex pragmatic and sociolinguistic functions.

Despite the growing interest in studying the language of social networks, systematic analysis of abbreviations in *Twitter* discourse remains underdeveloped. Most existing studies focus on descriptive cataloguing of forms without detailed analysis of their distribution, functional variability, and role in structuring discourse. This necessitates the use of corpus methodologies that allow statistically significant patterns to be identified in a representative data set.

Formulation of the problem. The study of abbreviations in *Twitter* discourse is relevant for several reasons. First, traditional approaches to studying abbreviations, which focus primarily on orthographic and morphological aspects, are insufficient for analysing dynamic platform-specific practices where abbreviations perform complex pragmatic and sociolinguistic functions. Second, previous studies have been limited mainly to descriptive cataloguing of forms without systematic analysis of their distribution, functional variability, and diachronic dynamics. Thirdly, the methodological challenge lies in the need to process large amounts of data to identify statistically significant patterns, which requires the use of computer analysis tools.

The central research question is formulated as follows: what systemic linguistic mechanisms determine the formation, spread and functioning of abbreviations in English-language *Twitter* discourse? The operationalisation of this question involves considering three interrelated aspects: (1) the structural typology of abbreviations, (2) their pragmatic functions in different communicative contexts, and (3) the sociolinguistic parameters of variability.

Analysis of recent studies and publications. The theoretical basis of the study consists of works on digital linguistics, corpus linguistics, and discourse analysis. D. Crystal (2011) made a fundamental contribution to understanding the specifics of 'Internet language' by defining digital discourse as a separate variety that combines features of spoken and written language. According to D. Crystal, Internet communication 'is neither recorded speech nor spoken writing, but a new form of speech with its own characteristics' (Crystal, 2011). Research specifically on *Twitter* discourse is presented in the works of M. Zappavigna (2012, 2021), who applied a systemic-functional approach to the analysis of microblogging. M. Zappavigna (2012) argues that *Twitter* is characterised by 'ambient affiliation', i.e., a form of social kinship realised through shared evaluative positions marked by hashtags and other semiotic resources. However, the issue of abbreviations remains peripheral in these studies. The issue of abbreviations in digital communication has been examined in the context of studying the characteristics of text message language. S. A. Tagliamonte & D. Denis (2008) analysed a corpus of instant messages sent by teenagers and found that, contrary to stereotypes, the language of online communication is not linguistically impoverished, and that abbreviations are used selectively and perform sociolinguistic functions. In the field of corpus linguistics, the works of D. Biber & S. Conrad (2019) are relevant, who developed a methodology for multidimensional register analysis based on statistical study of linguistic features. This study aims to fill this gap by applying corpus methodologies to the systematic study of *Twitter* abbreviations.

The article **aims** to identify and systematically describe the pragmatic functions of abbreviations in English-language *Twitter/X* discourse based on a corpus analysis of 500 tweets.

To achieve this goal, the following tasks have been set:

know), *lol* (laughing out loud), and *btw* (by the way). These five abbreviations account for about half of all recorded instances, indicating their central role in shaping Twitter's discursive practices.

The abbreviations *smh* (shaking my head), *BRB* (be right back), and *THX* (thanks) showed average frequency, appearing regularly in the corpus but with lower intensity compared to the most common forms.

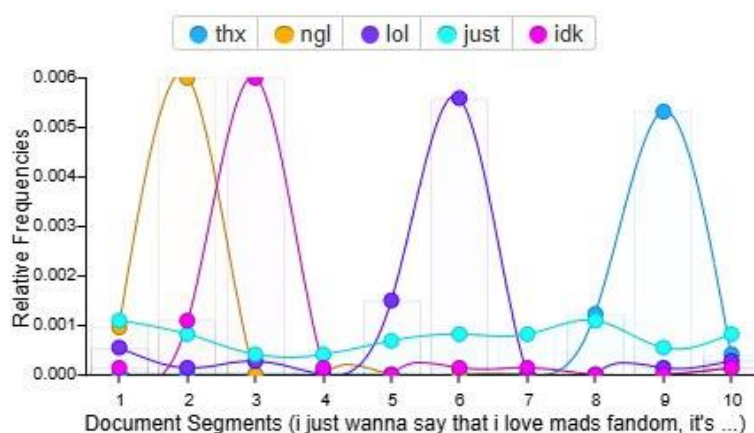

Figure 2.1 Frequency analysis.

Less frequent were community-specific abbreviations such as *IYKYK* (if you know you know), *IYKWIM* (if you know what I mean), *B4N* (bye for now), and *NVM* (never mind). Despite their lower frequency of use, these forms play an important role in constructing intra-group identity and demonstrating familiarity with platform conventions.

The frequency distribution shows a pattern characteristic of natural language: a small number of high-frequency forms coexist with a larger number of less frequently used variants. This pattern confirms the systematic, rather than random, nature of abbreviation use in Twitter discourse.

The functional classification was based on studying the contexts in which each abbreviation is used and identifying recurring communicative goals that are realized through these forms.

Markers of epistemic modality. It should be noted that abbreviations function as markers of epistemic modality, indicating the speaker's subjective assessment of the truthfulness and sincerity of their own statement. These forms do not add new propositional information to the statement, but rather modify the epistemic frame in which the message's content is interpreted.

A contextual analysis of *tbh* revealed that this abbreviation systematically accompanies the expression of personal opinions, assessments, and subjective judgments: “*Life without academic stress will be boring tbh*” (Twitter, 2025). The function of *tbh* is not so much to confirm the literal honesty of the statement as to mark it as a sincere personal opinion that may contradict the audience's generally accepted views or expectations.

Ngl demonstrates a similar but slightly different function. This abbreviation appears more often in contexts of acknowledging facts or emotional states that the author perceives as potentially uncomfortable or unexpected: “*The state of the world got me a little depressed ngl*” (Twitter, 2023). The function of *ngl* is to mark a statement as a sincere admission that the author is making despite some internal resistance or social conventions. Both abbreviations are systematically used to construct authenticity in digital discourse. In the context of social media, where users often present curated, idealized versions of their lives and opinions, *tbh* and *ngl* function as linguistic markers of the “real” self, signaling a temporary removal of social filters.

Hedging and softening categorical statements. The second group of abbreviations performs hedging functions — linguistically softening categorical statements and reducing the author's responsibility for the accuracy or universality of the statement. This category includes *idk*, *lol*, and *smh*.

Idk softens the categorical nature of statements: “*Idk why people hate Geminis so much, we're literally the best*” (Twitter, 2025). *Idk* functions as a rhetorical device to express surprise or

misunderstanding about a particular state of affairs: “*idk how i didn't realize fathers day is this weekend..... wow*”(Twitter, 2024). The form signals not a lack of knowledge as such, but cognitive disorientation or the unexpectedness of the situation for the author.

Lol demonstrates a significant functional evolution from its original literal meaning (laughing out loud) to an abstract marker of informality and a reduction in the seriousness of a statement. Analysis of the contexts in which it is used shows that in the vast majority of cases, *lol* does not indicate actual laughter or even a humorous perception of the situation. Instead, *lol* functions as a universal means of softening the tone of a message: “*Twitter is so boring now lol*”(Twitter, 2024). In such contexts, the abbreviation signals a relaxed, detached attitude toward the content of the statement, reducing its emotional weight and potential for confrontation.

Metadiscursive markers and identity indicators. The third functional category includes abbreviations that regulate discourse structure or construct intragroup identity. This group includes *btw*, *BRB*, *IYKYK*, and *IYKWIM*.

IYKYK and *IYKWIM* stand out among other abbreviations for their specific function of constructing intra-group identity. These forms appeal to a shared cultural code between the author and a certain part of the audience, creating a sense of exclusive community.

IYKYK accompanies references to specific cultural phenomena, historical events, or shared experiences that need no explanation for “those in the know”: “*This weather reminds me of the Grambling game in 1980. IYKYK*”(Twitter,2024). The function of the abbreviation is not to convey information, but to construct a social boundary between those who understand the context and those who do not.

IYKWIM performs a similar function, but with a greater emphasis on implicit meaning: “*I love when people are a bit dumb but hate when they are stupid ikwim*”(Twitter, 2024). The abbreviation signals that the statement contains additional, indirect meaning that should be obvious to those who share a certain perspective or experience with the author.

Both forms function as markers of commonality and mutual understanding, simultaneously including part of the audience (those who understand) and excluding another part (those who do not understand). This creates a sense of intimacy and in-group solidarity, which is an important aspect of social interaction on Twitter.

Conclusions and prospects for further research. This study employed a corpus-based methodology, analysing a data-set comprising 500 English-language tweets using Voyant Tools. The findings demonstrate that abbreviations in Twitter/X discourse are a systematic linguistic phenomenon characterized by predictable pragmatic functions and patterns of use. A subsequent functional analysis revealed three main categories of abbreviation use which reflect key aspects of digital communication on this platform.

It is shown that the theoretical significance of these findings extends to several areas of linguistic research. For theories of language change, Twitter abbreviations are an example of rapid pragmatization processes in computer-mediated communication, where technological constraints interact with communicative needs, generating stable innovations in extremely short periods of time. The transformation of forms from literal abbreviations to discursive markers with specific pragmatic functions illustrates the mechanisms of grammaticalization and pragmatization in real time.

It follows that Twitter abbreviations constitute a structured subsystem of digital English, characterized by systematic pragmatic functions and functional specialization. The analyzed forms do not indicate a decline in language or communication skills, but rather demonstrate the language's ability to adapt to new communication conditions, creating effective means for performing repetitive pragmatic functions within the constraints of a specific platform.

Consequently abbreviations function as multifunctional tools that allow users to construct authenticity, regulate interpersonal relationships, mark epistemic position, soften the categorical nature of statements, and signal intragroup membership. Understanding these functions and patterns of their use contributes to a broader awareness of the evolution of language in the digital context and the emergence of new literacy practices in computer-mediated communication that deserve serious linguistic research.

REFERENCES

1. Baron, N. S. (2010). *Always on: Language in an online and mobile world*. Oxford University Press.
2. Biber, D., & Conrad, S. (2019). *Register, genre, and style*. Cambridge University Press.
3. Crystal, D. (2011). *Internet linguistics: A student guide*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780203830901>
4. Eisenstein, J. (2013, June). What to do about bad language on the internet. In Proceedings of the 2013 conference of the North American Chapter of the association for computational linguistics: *Human language technologies* (pp. 359-369).
5. Herring, S. C. (2013). Discourse in Web 2.0: Familiar, reconfigured, and emergent. *Discourse*, 2(0), 1-26.
6. Tagliamonte, S. A., & Denis, D. (2008). Linguistic ruin? LOL! Instant messaging and teen language. *American speech*, 83(1), 3-34.
7. Vessey, R. (2015). Zappavigna, M.(2012). Discourse of Twitter and Social Media: How We Use Language to Create Affiliation on the Web. London: Bloomsbury. In *Yearbook of Corpus Linguistics and Pragmatics 2015: Current Approaches to Discourse and Translation Studies* (pp. 295-299). Cham: Springer International Publishing.
8. Zappavigna, M. I. C. H. E. L. E. (2021). Discourse and social media. *The Bloomsbury handbook of discourse analysis*, 295-309.

УДК 81'342

ВНУТРІШНЯ ПРОСОДІЯ В МОВЧАЗНОМУ ЧИТАННІ ПОЕЗІЇ: РОЛЬ СУБВОКАЛІЗАЦІЇ ТА УЯВНОГО ГОЛОСУ

Василенко Єлизавета Василівна

Студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський Столичний Університет імені Бориса Грінченка

yvvasylenko.frgf24m@kubg.edu.ua

INNER PROSODY IN SILENT POETRY READING: THE ROLE OF SUBVOCALISATION AND IMAGINED VOICE

Vasylenko Yelyzaveta Vasylivna

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

yvvasylenko.frgf24m@kubg.edu.ua

У статті досліджується явище внутрішньої просодії під час читання поезії мовчки, зосереджуючись на ролі субвокалізації, інтонації та емоційного залучення. Метою цього дослідження є визначення як різні типи читання поезії впливають на реакцію читача. Теоретичне підґрунтя поєднує знання з психолінгвістики, когнітивної поезії та теорії відгуку читача, підкреслюючи, що значення виникає під час взаємодії між текстом та читачем. Емпірична частина базується на експерименті, що включав в себе дві групи студентів, які опрацьовували один і той самий вірш різними способами. Учасники заповнювали анкети, створені для оцінки емоційного залучення та внутрішньої просодії за допомогою шкал оцінювання та відкритих відповідей. Результати показали, що прослуховування вірша у виконанні поета викликає сильніший емоційний зв'язок та посилює уявні звукові патерни вірша. Послідовні закономірності у відповідях свідчать про те, що слуховий вхід посилює внутрішню просодію читача та поглиблює особистий досвід поезії. Ці результати свідчать про те, що читання мовчки насправді не є мовчазним – воно активує фонологічну уяву та задіює слухову пам'ять. Таким чином, поезія функціонує як мультимодальний когнітивний акт, де ритм в звук зберігаються внутрішньо, навіть за відсутності зовнішнього мовлення, перетворюючи процес читання мовчки на інтимний діалог між поетичним текстом та внутрішнім вухом читача.

Ключові слова: внутрішня просодія, читання мовчки, субвокалізація, уявний голос, емоційний відгук, залученість читача, поетичне сприйняття.

The article explores the phenomenon of inner prosody during silent poem reading, focusing on the role of subvocalisation, intonation and emotional engagement. The aim of this study is to define how different modes of poetry acquisition influence the reader's response. The theoretical background combines knowledge from psycholinguistics, cognitive poetry and the reader's response theory, highlighting that the meaning emerges through the interaction between text and reader. The empirical part is based on an experiment that includes two groups of students processing the same poem in different ways. Participants filled in the questionnaires designed to evaluate emotional engagement and inner prosody with the help of evaluation scales and open-ended responses. Results revealed that listening to the poet's performance evokes a stronger emotional connection and enhances the imagined sound patterns of the poem. Consistent patterns across responses indicate

that the auditory input enhanced the inner prosody of the reader and deepened the personal experience of the poetry. These results suggest that silent reading is not really silent – it activates phonological imagination and engages auditory memory. In this way, poetry functions as a multimodal cognitive act where rhythm and sound are saved internally even in the absence of external speech, turning the process of silent reading into an intimate dialogue between poetic text and the reader's inner ear.

Key words: *inner prosody, silent reading, subvocalisation, imagined voice, emotional response, reader engagement, poetic perception.*

Introduction: The traditional connection between poetry and oral delivery exists through the transformation of written words into physical experiences through rhythm and intonation. This raises a paradox: how does a genre that depends so heavily on sound continue to function when the voice is absent? The thing is that silent reading is never entirely “silent,” but instead activates inner prosody – mental simulations of rhythm, stress, and intonation that accompany the act of reading without vocalisation. The process of subvocalization or imagined voice enables readers to retain phonological elements of poetry even when they do not produce actual sounds.

Theoretical Background: Researchers explore how prosodic representations affect silent reading, demonstrating that they influence not only comprehension but also affective and aesthetic response. To this end, Yao (2021) demonstrates with his experimental studies that readers mentally reproduce prosodic elements during silent reading, and these phonological simulations determine their interpretation of direct and indirect speech. Surface electromyography studies by Nalborczyk et al. (2020) demonstrate through physiological data that inner speech produces covert articulatory movements, which support the theory that subvocalization and inner articulation occur during silent reading for particular readers. The research by Obermeier et al. (2016) demonstrates through ERP and behavioural results that verse prosody elements, including meter and rhyme patterns, enhance understanding and create a stronger aesthetic appeal, which shows that prosody affects emotional and aesthetic responses during silent text experience. It remains unclear whether silent poetry reading activates inner prosody in ways that influence comprehension, emotion, and aesthetic engagement, making the experience of reading poetry “silent” only in a physical sense but not in a cognitive one.

Inner prosody and subvocalisation help readers to understand their mental process of creating poetic meaning during silent reading. Inner prosody can also be determined as the mental simulation of intonation, rhythm and stress which silently accompanies written words. Unlike purely visual decoding, it involves an imagined auditory dimension, where readers can internally hear their own cadence and voice. Subvocalization, closely related but distinct, refers to covert articulation processes linked to the phonological loop of working. These two phenomena show that silent reading requires active participation since it combines physical and sensory elements.

Readers naturally process stress patterns and rhythmic structures during silent reading. Studies on metricity and rhythm tracking show that readers maintain awareness of prosodic patterns even when reading silently because they perform internal rhythm processing. The study by Blohm S. et al. (2019) uses eye-tracking to show that poetic rhythm affects how long readers focus on specific parts of text, which proves that silent readers naturally process rhythmic patterns.

Another key component of how readers react to poetry is auditory imagery. It enhances immersion and memory during silent reading by supplying tonal qualities which the printed text can't carry alone. In poetry, where sound patterns often have affective and semantic meaning, this is of significant importance. Neurocognitive studies confirm that auditory cortices and visual word form

areas are involved in silent reading, and they play a role of imagined sound. Therefore, inner prosody is an important component of literary experience rather than a secondary result of phonological decoding.

Prosodic processing was also connected to the emotional colouring of silent reading. It was shown that metrical pattern and rhythmic regularity significantly contribute to the emotional interaction of readers with poetic texts. It aligns with psycholinguistic theories, which suggest that rhythm is a non-semantic signal which amplifies affective meaning. Besides that, eye-movement data from Jacobs (2015) show that readers spend more time on rhythmic disruptions processing, correlating prosodic irregularities with heightened affective reactions and interpretative revisions. All these findings together highlight that inner prosody serves as an emotional filter, regulating subjective reactions outside semantic interpretation.

Reader response theory emphasises that the meaning is created in interaction between text and reader, as stated by Spirovska (2019). Inner prosody is an example of this transactional process: when readers imitate rhythm, intonation or stress in their minds, they co-create interpretative pathways. A reader's choice to hear a line, for example, as melancholic rather than as upbeat is partially dependent on prosodic enactment, and inner prosody is thus a vehicle of subjective interpretation.

Reading poetry is something that is not only a visual activity but an intrinsically auditory and embodied practice. Reader testimony and experiment-based studies consistently demonstrate that subjects will routinely access a mode of "hearing" an internalised voice when they access verse, and this suggests that internal prosody is a central reception procedure rather than a chance by-product. These findings therefore elucidate how silent reading engages the auditory and motor systems and how it constructs less than just understanding, including affective engagement.

Obermeier et al. (2016) claim that rhythmical regularity fosters fluency and further augments aesthetic enjoyment when reading silently, suggesting that metrical structures are processed as embodied rhythm patterns even without speech output. Correspondingly, rhythmical rhyme patterns create phonological expectations and strengthen the probability of covert speech production. Interference such as enjambment and caesura further evidence silent reading as an auditory activity: unexpected pauses or line breaks elevate fixation time and reorient attention, which shows that readers verbally simulate pauses as if they would listen instead of only reading from written text.

In addition to structural characteristics, the function of auditory imagery is core to the reader's experience. Alderson-Day and Fernyhough (2015) characterise inner voice as a core type of mental imagery that integrates phonological simulation with individual affective associations. This perspective helps explain why readers so often report experiencing neutral rhythm but indeed hearing a voice of specific tone, timbre, or feeling when they silently read poetry. Simultaneously, entrenched prosody of poetic speech acts upon cognitive processing as well as affective impact in silent reading to affirm intended soundscapes of imagination, and has considerable interpretive weight.

The implications of these findings extend across multiple applied contexts. In pedagogical poetry, Bloemert et al. (2019) demonstrate that students who engage in silent rhythm and prosody in foreign language classes achieve greater involvement and interpretative richness. It highlights that teaching methods should clearly acknowledge the inner voice as a resource and not consider it as a distracting factor.

Meter, rhyme, enjambment and caesura are not just descriptive information on the page but stimuli, which mobilise inner speech and auditory imagination. Readers, even in silence, become performers of oral text in their minds, producing a personally intimate version of the poem's rhythm and voice. This confluence of cognitive science, literary theory, and teaching confirms that silent

poetry reading is a multisensory act that bridges the visual and auditory, the cognitive and emotional, the individual and the cultural.

Case Study: To verify whether auditory exposure to a poet's voice enhances emotional engagement and the activation of inner prosody during silent poetry reading, we conducted an experiment, which involved two groups of students with an Intermediate level of English. Group 1 (10 participants) listened to the video recording of the famous American author Robert Frost reading his poem "Stopping by Woods on a Snowy Evening", while Group 2 (10 participants) read the same poem silently once. The initial hypothesis (H1) claimed that listening to poetry enhances emotional engagement and imagery vividness and aesthetic evaluation due to prosodic and auditory cues, while silent reading enhances comprehension and imagery vividness because of cognitive involvement. No participant acknowledged the poem in both modes. In this study, several dependent variables were studied, including the level of comprehension, emotional engagement, imagery vividness, aesthetic evaluation and memorability. After reading or listening to the poem, questionnaires were given to the participants. The questionnaires were different for both groups and included ten items evaluated on a five-point Likert scale and two open-ended questions about the emotions and imagery the poem evoked. For each response option (for example, strongly, moderately, slightly) was assigned a frequency value based on how many participants chose it (in percent). An independent variable was a mode of presentation (listening or reading silently).

After collecting the participants' responses from both groups, the data was quantitatively processed to identify the main emotional and perceptual tendencies. The answers were first grouped by categories of questions (emotional intensity, type of emotion, the feeling of the author's presence and activation of inner voice). Such proportional representation allowed for clear comparison between listening presentation and silent reading. The analysis focused on identifying dominant emotional trends, the degree of engagement and frequency of inner voice references. Besides that, qualitative notes from open-ended questions were examined for giving to support quantitative findings, which highlight exact words and sayings participants used to describe their emotional state. Together, these methods provided a balanced view on quantitative distribution and subjective interpretation, helping to evaluate how listening and silent reading experiences differ from the point of view of emotional resonance and imagined voice involvement.

The data revealed some interesting insights. Those participants who listened to the poem (Group 1) reported higher emotional engagement, often mentioning the influence of intonation, rhythm and voice expression on their perception. 85% of listeners described this experience as emotionally charged or nostalgic. However, only 40% of them demonstrated a clear and detailed understanding of the poem's meaning in further comprehension questions. In contrast, participants who read the poem silently (Group 2) reached a higher level of comprehension (75%), often providing analytical interpretations and demonstrating the knowledge of metaphorical language. Yet, only 45% participants from this group were informed about strong emotional reactions, and some of them described this experience as "intellectually impressive but less immersive".

Although the study was exploratory and conducted on a relatively small sample, some interesting tendencies were found. The group which listened to the poem reported higher general emotional intensity: 70% of listeners described their reaction as moderate to strong, compared with 45% of silent readers. Besides, 67% of the listener group mentioned that they can clearly imagine the author's voice, while only 35% of silent readers mentioned such a vivid internal voice. This lends support to the idea that auditory exposure enhances activation of inner prosody during further reflection. While comparing personal connection, listeners again demonstrated higher engagement; almost 60% described the poem as personally resonant, meanwhile, among silent readers this number

dropped to 35%. But both groups demonstrated relative awareness of rhythmic and structural elements: about 40-50% noted rhythm, tone and pauses as key features, which highlights that sensitivity to poetic form doesn't depend fully on auditory input.

In terms of vividness of imagery, results were mixed: 62% of the silent reading group reported forming vivid images, while 58% of the listening group confirmed that the auditory rhythm helped them to imagine scenes more dynamically. It shows us that both modes stimulate imagery, though they do it through different mechanisms – the auditory channel emphasises rhythm and tone, while visual reading supports deliberate mental visualisation. During aesthetic evaluation, the listeners gained high points again: 78% described the poem as “beautiful” and “musically appealing”, compared to 59% of readers. Conversely, memorability was higher among readers (68%) than among listeners (46%), which confirms that the act of reading facilitates deeper cognitive processing and retention.

In general, these results partially support the hypothesis. Listening indeed intensified emotional and aesthetic reactions due to prospective signals, which aligns with theories about inner prosody and phonological imagery. But silent reading appeared to be more effective in terms of comprehension and memorability, which supports cognitive approaches, highlighting reader-controlled processing and metacognitive engagement. These results demonstrate that modality has a distinctly shaped internal response system: listening activates emotional and rhythmic resonance, while visual reception promotes analytical and mnemonic engagement.

Conclusion: Silent reading of poetry goes beyond the frame of a purely visual act. It is deeply influenced by inner prosody, which involves mental rhythm simulation, stress and intonation. This hidden layer of phonological imagination shows that poetry is perceived not only with eyes, but with the inner ear, which makes reading an embodied and effective process. Though studies started to unveil the significance of subvocalisation, auditory imagery and prosodic cues in forming comprehension and emotional resonance, this dimension remains comparatively not thoroughly studied. Deeper study of inner prosody has the potential to enrich linguistic theory and literary studies, demonstrating a complicated interaction between cognitive mechanisms and aesthetic experience. Besides, pedagogical applications are of equal importance, since increased awareness about inner prosody can help teachers in promoting deeper engagement in poetry and help people in studying a second language, developing their sense of rhythm and intonation. Integrating linguistics, psychology and literary studies, future endeavours can shed light on the manner in which inner prosody converts silent reading into a distinctly personal yet universal human experience.

Discussion: Silent poetry reading, despite its external silence, still involves what we can call auditory imagination. When a reader sees in text rhythm, stress or intonation cues, their mind starts an inner act, similar to speaking. It shows that reading is not just changing symbols into meanings, but a physical act, which involves sound, rhythm and voice, even if we hear it only inside ourselves. This idea mixes the border between language and text, highlighting that poetry is not just something we see, but also how we hear it in our consciousness. From the reader-response theory point of view, this inner performance is key to how each person perceives reading. Each reader creates their own way of expressing the poem: some people may think about stable and serious rhythms, meanwhile others feel a more lively, dramatic tone. This means that how we understand a poem can't be separated from personal rhythm and melody, which readers add while reading. It is in this inner voice that our personal connection with poetry becomes very distinct, turning silent reading into a close conversation between the text and our imagination. Linguistically, the implications are significant. Phonetics and prosody, which are usually considered to be parts of spoken language, also play a role

in mental processes behind silent reading. They act like links between writing and speaking, influencing comprehension, emotional feelings and beauty perception. In this way, poetry uses rhythm, rhyme and pauses to enhance these processes. It shows how important the sound patterns are, even beyond spoken words. Reading silently can be viewed as a combination of experiences: the mind considers the speech, the eyes perceive the words, and the emotions respond to both. In general, though the differences are not statistically significant in a strict inferential meaning due to the small sample size, the consistent pattern of higher emotional involvement and prosodic imagination among listeners supports the hypothesis that hearing the poet's voice amplifies the inner prosody and emotional depth of the reading experience. This demonstrates that poetry is not just found on paper; it also comes to life in the reader's mind. It also explains why poetry frequently has a very intimate sense to it; even when no sound is produced, reading poetry aloud is like doing so.

REFERENCES:

1. Alderson-Day, B., & Fernyhough, C. (2015). Inner speech: Development, cognitive functions, phenomenology, and neurobiology. *Psychological Bulletin* <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/26011789/>
2. Bloemert, J., Paran, A., Jansen, E., & van de Grift, W. (2017). Students' perspective on the benefits of EFL literature education. *The Language Learning Journal* https://www.researchgate.net/publication/315895290_Students'_perspective_on_the_benefits_of_EFL_literature_education
3. Blohm, S., Versace, S., Methner, S., Wagner, V., Matthias Schleewsky, & Winfried Menninghaus. (2022). Reading Poetry and Prose: Eye Movements and Acoustic Evidence. *Discourse Processes* <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/0163853X.2021.2015188#abstract>
4. Jacobs, A. M. (2015). Neurocognitive poetics: methods and models for investigating the neuronal and cognitive-affective bases of literature reception. *Frontiers in Human Neuroscience* https://www.researchgate.net/publication/303198405_Neurocognitive_poetics_methods_and_models_for_investigating_the_neuronal_and_cognitive-affective_bases_of_literature_reception
5. Nalborczyk, L., Grandchamp, R., Koster, E. H. W., Perrone-Bertolotti, M., & Loevenbruck, H. (2020). Can we decode phonetic features in inner speech using surface electromyography? *PLOS ONE* <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC7252628/?utm>
6. Obermeier, C., Kotz, S. A., Jessen, S., Raettig, T., von Koppenfels, M., & Menninghaus, W. (2015). Aesthetic appreciation of poetry correlates with ease of processing in event-related potentials. *Cognitive, Affective, & Behavioural Neuroscience* <https://link.springer.com/article/10.3758/s13415-015-0396-x>
7. Obermeier, C., Kotz, S. A., Jessen, S., Raettig, T., von Koppenfels, M., & Menninghaus, W. (2016). Aesthetic appreciation of poetry correlates with ease of processing in event-related potentials. *Cognitive, Affective, & Behavioural Neuroscience* <https://cris.maastrichtuniversity.nl/ws/portalfiles/portal/8184378/3007447.pdf>
8. Spirovskaja, E. (2019). Reader-Response Theory and Approach: Application, Values and Significance for Students in Literature Courses. *SEEU Review*, 14(1), 20–35. <https://reference-global.com/article/10.2478/seeur-2019-0003?tab=download>
9. van Peer, W. and A. Chesnokova A. (2024). "The Sound Must Seem an Echo to the Sense": Experiencing Oral and Silent Reading of Poetry. In L. Pillière and S. Sorlin (eds), *Style and Sense(s)*. Cham: Palgrave Macmillan, pp. 235–257. https://www.researchgate.net/publication/380473314_The_Sound_Must_Seem_an_Echo_to_the_Sense_Experiencing_Oral_and_Silent_Reading_of_Poetry
10. van Peer, W. and A. Chesnokova. (2025). The Sound of Meaning, and the Meaning of Sound. *Phonetic Iconicity in Literature*. In J. Alber and R. Schneider (eds), *The Routledge Companion to Literature and Cognitive Studies*. New York: Routledge, pp. 532–544. https://www.researchgate.net/publication/392731025_The_Sound_of_Meaning_and_the_Meaning_of_Sound_Phonetic_Iconicity_in_Literature
11. Yao, B. (2021). Mental Simulations of Phonological Representations Are Causally Linked to Silent Reading of Direct Versus Indirect Speech. *Journal of Cognition* <https://journalofcognition.org/articles/10.5334/joc.141?utm>

УДК 81.33

**ІНСТИТУЦІЙНИЙ ДИСКУРС ПРОТИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО СТИЛЮ:
ЛІНГВІСТИЧНІ МАНІФЕСТАЦІЇ В ПУБЛІЧНИХ ПРОМОВАХ БРИТАНСЬКИХ
ПРИНЦІВ**

Аліна Сорока

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

arsoroka.frgf24m@kubg.edu.ua

**INSTITUTIONAL DISCOURSE VERSUS INDIVIDUAL VOICE: LINGUISTIC
MANIFESTATIONS IN BRITISH ROYAL BROTHERS' PUBLIC SPEECHES**

Alina Soroka

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

arsoroka.frgf24m@kubg.edu.ua

У статті розглядаються лінгвістичні особливості промов принців Вільяма та Гаррі у публічних виступах. Дослідження лексичних, стилістичних та дискурсивних характеристик мовлення принців проводилося на матеріалі 42 офіційних виступів, виголошених у період між 2008 і 2025 роками. Корпусний аналіз виявив різні напрямки розвитку мовленнєвої еволюції. Мовленню принца Вільяма притаманне збереження традиційних комунікативних норм, що проявляється у посиленні інституційних маркерів та зменшенні індивідуальних референцій. Мовлення принца Гаррі характеризується відходом від формальних комунікативних конвенцій у напрямку персоналізації та емоційного самовираження. Різні інституційні позиції та комунікативні стратегії відображені у відмінностях використання займенників, модальних дієслів, церемоніальної лексики та метафоричних моделей. За допомогою аналізу метафоричних моделей можна дійти висновку, що принц Вільям послідовно використовує метафори ПОДОРОЖІ, БУДІВНИЦТВА та СПАДЩИНИ, що вказує на історичну неперервність монархічної традиції, тоді як принц Гаррі еволюціонує від метафор ПОДОРОЖІ та КОМАНДИ до метафор БОРОТЬБИ, ГОЛОСУ та СВОБОДИ, що відображає його трансформацію від офіційного представника монархії до незалежного захисника гуманітарних цінностей. Дослідження показує, як лінгвістичні особливості публічного мовлення відображають зміни в інституційних ролях, соціальній ідентичності та особистому позиціонуванні принців.

Ключові слова: інституційне мовлення, королівський дискурс, монархічна комунікація, індивідуальна мовна ідентичність, корпусний аналіз, метафоричні моделі.

The article examines the linguistic features of Prince William and Prince Harry's speeches in public appearances. The study of the lexical, stylistic, and discursive characteristics of the princes' speech was conducted on the basis of 42 official speeches delivered between 2008 and 2025. Corpus analysis revealed different directions in the evolution of speech. Prince William's speech is characterized by the preservation of traditional communicative norms, which manifests itself in the strengthening of institutional markers and a reduction in individual references. Prince Harry's speech is characterized by a departure from formal communicative conventions towards personalization and emotional self-expression. Different institutional positions and communicative strategies are reflected in differences in the use of pronouns, modal verbs, ceremonial vocabulary, and

metaphorical models. Through the analysis of metaphorical models, it can be concluded that Prince William consistently uses metaphors of TRAVEL, CONSTRUCTION, and HERITAGE, indicating the historical continuity of the monarchical tradition, while Prince Harry evolves from metaphors of TRAVEL and TEAMWORK to metaphors of STRUGGLE, VOICE, and FREEDOM, reflecting his transformation from an official representative of the monarchy to an independent defender of humanitarian values. The study shows how linguistic features of public speech reflect changes in the institutional roles, social identity, and personal positioning of the princes.

Keywords: *institutional speech, royal discourse, monarchical communication, individual linguistic identity, corpus analysis, metaphorical models.*

Statement of the problem. The speech of the British royal family has always attracted the attention of both scholars and the general public. Royal speech is a unique symbiosis of institutional discourse and individual characteristics, which makes it an extremely valuable object of linguistic research. Of particular interest is the comparative analysis of public speeches of British princes, since their speech allows us to trace both common features caused by belonging to the same institution and differences caused by individual personal characteristics.

Many aspects influence the way the royals speak in public, such as institutional rules, customs and traditions, the speaker's place in the hierarchy, their individual background and state of mind. The unity of these elements creates a distinctive linguistic identity that is expressed in all domains of the linguistic system: phonetic, lexical and grammatical. By examining the speech patterns of royalty in diverse communicative contexts, one can discern consistent traits of institutional discourse and differentiate individual speech strategies and tactics. The monarchy is currently undergoing a gradual transformation of traditional communication models to adapt to modern realities, particularly evident in the speech patterns of the younger generation. The speech patterns of the royal brothers tend to show contrasting approaches. On the one hand, princes attempt to preserve the traditional aristocratic language. On the other hand, their public statements align with contemporary linguistic trends. This renders the analysis of their linguistic style essential for understanding the evolution of the institutional discourse of the British monarchy.

By studying the language that the members of the royal family use in their public speeches, it is possible not only to learn about the specific characteristics of this form of institutional discourse, but also to observe how the linguistic patterns of the British aristocracy have changed over time, to reflect broader social and cultural changes in British society.

Theoretical background. The question of the peculiarities of the speech of the British aristocracy and, in particular, members of the royal family has become a subject of scientific interest for many linguists. The fundamental research of Gimson A. C. laid the foundation for the study of phonetic features of the pronunciation of the upper strata of British society (Gimson, 1984). Expanding on Gimson's theories, Cruttenden A. provided a thorough examination of the specifics of the aristocratic pronunciation and its evolution in the contemporary British society (Cruttenden, 2014).

Ross A. and Mitford N. made an important input into our understanding of the sociolinguistic aspects of the language of the British aristocracy. Ross suggested the idea of 'U and non-U' to describe the linguistic markers of social class, while Mitford systematised the main features of aristocratic speech (Ross, 1959). Harrington J., Palethorpe S., and Watson C. conducted an acoustic analysis of Queen Elizabeth II's Christmas speeches. They found phonetic changes in her pronunciation over a long period of time, and thus illustrated the dynamism that is inherent even in such a conservative accent as RP (Received Pronunciation) (Harrington, Palethorpe, & Watson,

2000). Harrington also carried out similar studies in which he examined the phenomenon of 'happy tension' in the Queen's speech (Harrington, 2006).

Contemporary approaches to discourse analysis, including the use of corpus-based methodology, are presented in the works of Baker and McEnery (Baker & McEnery, 2015). The use of a corpus-based methodology involves a combination of qualitative and quantitative methods of analysis, as explained in the works of G. Brooks and McEnery (2019), as well as Brezina V. and McEnery T. (2020). They argue for the applicability of corpus linguistics to discourse analysis. The main point is the importance of providing context for quantitative data to understand discursive strategies.

The aim of the article is to determine the linguistic indicators of institutional discourse and to examine the individual stylistic features present in the public addresses delivered by William, Prince of Wales, and Prince Harry, Duke of Sussex.

Research objectives:

1. To establish the characteristic phonetic, lexical and grammatical markers of institutional discourse in the speeches of the William, Prince of Wales, and Prince Harry, Duke of Sussex.
2. To determine the individual speech strategies and tactics used by the royal brothers in different communication situations.
3. To reveal the relationship between the formal context of the speech and the degree of manifestation of individual speech characteristics.
4. To trace the dynamics of changes in the royal brothers' speech over a certain time period.

Results of the article. The study of the linguistic features of public speeches by representatives of the British royal family is based on a corpus of speeches by Princes William and Harry. The research material comprises 42 official speeches delivered between 2008 and 2025, of which 22 belong to Prince William (16,715 words total) and 20 to Prince Harry (14,737 words total). The corpus has been subdivided into two subcorpora: speeches pre-2018 and speeches post-2018. This has allowed us to follow the changes in the princes' speeches over time. The marriage of Prince Harry and Meghan Markle became a pivotal turning point that had a significant impact on the social role of both princes and their public image.

The corpus was compiled based on a number of criteria that ensured the representativeness and validity of the material. The speeches were collected from official sources, including the Royal Family's website and official press releases, to ensure the authenticity of the texts. The variety of genres in the materials employed (ceremonial, political, charitable speeches, interviews) made it possible to examine the speeches of the princes from different standpoints.

The research methodology combined corpus analysis with qualitative (stylistic) analysis, and this allowed a thorough study of the linguistic features of the speeches. To figure out frequent keywords, phrases, and thematic clusters, the Sketch Engine platform tools were used. It helped to track the dynamics of changes in the princes' speeches. The study of the public discourse of representatives of the British monarchy allows us to identify both unique individual characteristics of speech and institutional markers inherent in the royal discourse in general. The analysis of the public speeches of the British princes demonstrates significant differences in the use of lexical and stylistic means, which reflect not only personal preferences but also different institutional positions of the speakers. The linguistic features of princes' public speeches can be seen as a manifestation of their social identity and institutional role, which are subject to dynamic changes under the influence of personal and social factors. The study pays special attention to a comparative analysis of the language used by the princes before and after 2018, which allows us to identify the dynamics of changes in their public speech and trace the relationship between personal events and speech strategies.

The lexical and semantic analysis of the corpus of public speeches of the princes demonstrates clear differences in the thematic dominants of their discourse. Keyword analysis indicates that Prince William's public speeches before 2018 were mainly dedicated to wildlife conservation, technological development, and helping others, illustrated by lexemes such as *centerpoint*, *cyberbullying*, *skillforce*, and *ivory*. After 2018, there was a reorientation to environmental issues with the dominance of the lexical items *earthshot* and *moonshot*, which reflects the development of his environmental initiative Earthshot Prize. The multicomponent terms *man on the moon*, *billion lifetimes' worth of hope* and *waste-free world* become characteristic of this period, demonstrating the growth of rhetorical complexity and the frequent use of metaphors. The key feature of Prince William's discursive evolution is the deepening of environmental topics with the simultaneous expansion of conceptual framing through metaphorical parallels with historical achievements of mankind, in particular space programs, which gives environmental initiatives global significance and historical perspective. Going into the details, in his speech to launch the Earthshot Prize project, Prince William demonstrates a marked increase in metaphorical imagery, linking environmental challenges to space exploration: *This decade calls for Earthshots to repair our planet. Just like the moonshot that John F. Kennedy proposed in the 1960s catalyzed new technology like the MRI scanner and satellite dishes, Earthshots can generate new solutions to address the biggest environmental challenges on our planet and improve our lives.*

Before 2018, most of Prince Harry's speeches were about the military. This is illustrated by his frequent use of the words *invictus*, *serviceman*, *wounded*, and *games*. The importance of serving in the army and the focus on the process of recovery from an injury can be exemplified by phrases *invictus games*, *warrior games*, *invictus spirit*, and *life-changing injury*. After 2018, the focus changed to more humanitarian terms, such as *wellchild*, *landmine*, *mandela*, and *demining*. The word *Meghan* that appears in keywords suggests that he is talking more about his family in public and making his conversations more personal. It is important to note that Prince Harry's later speeches include a lot of references to media. The words *media*, *press*, *misrepresentation*, *privacy*, *narrative*, *coverage*, and *story* are used 4,156.85 times for every million tokens, and, consequently, this is 565.8% more than they were used before 2018.

Moving on now to consider the pronominal patterns, it is crucial to note the divergent trends in the princes' public discourse. This is certainly true in the case of William's speeches. The usage of *I*, *me*, *my* pronouns has decreased from 24,835.56 to 17,444.9 per million lexemes. However, the number of *we*, *us*, *our* pronouns tends to grow from 20,412.79 to 21,623.32. This change indicates a deliberate shift in rhetoric from individual speech to institutional representation, which corresponds to his elevation in the system of monarchical succession. Harry, on the other hand, has a rather consistent number of personal pronouns (from 21,462.02 to 21,907.65) and a slight increase in collective mentions (from 18,730.49 to 19,098.98). Nevertheless, contextual analysis shows that the meaning of *we* is shifting a lot, and now *we* is referring more to Harry and Meghan than to the members of the royal family (from 15,230.19 to 16,031.77).

Table 1: Comparative data of the frequency of key linguistic features in princes' speeches (per million tokens)

Linguistic feature	William before 2018	William after 2018	Harry before 2018	Harry after 2018

Markers of royal identity	1,020.64 (0.1%)	1,044.6 (0.1%)	1,430.8 (0.14%)	898.78 (0.09%)
First person pronouns	24,835.56 (2.5%)	17,444.9 (1.7%)	21,462.02 (2.1%)	21,907.65 (2.2%)
Collective pronouns	20,412.79 (2%)	21,623.32 (2.2%)	18,730.49 (1.9%)	19,098.98 (1.9%)
Ceremonial language	793.83 (0.079%)	940.14 (0.094%)	1,560.87 (0.16%)	673.09 (0.067%)
Family references	1,475.53 (0.15%)	1,880.29 (0.19%)	2,861.6 (0.29%)	5,729.69 (0.57%)
Environmental/environmental terminology	1,474.26 (0.15%)	3,346.7 (0.33%)	784.65 (0.08%)	1,908.07 (0.19%)
Military terminology	907.42 (0.09%)	835.85 (0.08%)	4,942.73 (0.49%)	2,527.16 (0.25%)
Media references	454.94 (0.045%)	498.27 (0.05%)	624.35 (0.06%)	4,156.85 (0.47%)

In addition, a comparative data of rhetorical strategies shows that Prince William's speeches follow a clear and structured development of the topic. He maintains thematic alignment during the whole speech, and it corresponds to the institutional public speaking traditions. It is clear from the speeches that he follows the rules of formal public speaking very precisely. These consist of an official greeting, acknowledgements to the audience and event organisers, the speech context, logical development of the main topic with transitions between the subtopics, a final summary, and a call to action. This structure makes the speech more persuasive and meets the audience's expectations for official royal speeches.

Harry's speeches, especially after 2018, show a narrative-oriented development of the topic instead. He reaches the thematic coherence through connections to personal experience rather than by following a linear logical development. Prince Harry's later speeches are built on personal stories, emotional recollections, and direct addresses to the audience. It is opposed to institutional speeches, because they typically have a clear logical flow of arguments. This gives them a sense of intimacy and sincerity, more like humanitarian advocacy than formal royal speeches.

An analysis of the metaphorical patterns shows that Prince William has consistently used the metaphors of JOURNEY, BUILDING and HERITAGE and it contributes to the tradition of monarchical succession. In his speeches, William employs metaphorical language for two main purposes: to show how the monarchy has existed for a long time, and to establish the connections between traditional values and modern issues. To support this idea, we can spot metaphors, such as TREES, ROOTS, and GROWTH, as they are a good illustration of the monarchical tradition. This case has shown the institution as an organic, living system based on the history and culture of the country.

Harry's metaphors have dramatically changed over time. He mostly used JOURNEY and TEAM metaphors before 2018. After 2018, he used FIGHT, VOICE and FREEDOM metaphors. This change in

how the prince is perceived in metaphors suggests a broader transformation in who the prince is and what role he plays in society. Early metaphors are related to military experience and teamwork, and they mainly focus on a common goal, which is how institutions work. The transition to a more advocacy and socially active position can be exemplified by metaphors of FIGHT and FREEDOM.

As for frequency with which princes talk about family connections, there are a number of important differences between them. William's use of family-related terms increases slightly, from 1475.53 to 1880.29 times per million tokens. The main references are the historical origins of the family and the succession of the monarchy. In his speeches, the references to family serve as an institutional concept that privileges historical continuity and succession over personal relationships. The royal family is seen as a synonym for the state and tradition, and the roles of each family member are mainly seen through the perspective of their institutional duties and responsibilities. This view of the family is similar to traditional monarchical discourse, where the individual is less important than the institution.

Harry's references to family have increased significantly, from 2,861.6 to 5,729.69, with a strong emphasis on relationships with immediate family members. Both princes interpret things in a different way. This can be seen in the way William uses family as an institutional idea, while Harry incorporates personal family stories to justify issues that are more global. Family roles, such as husband, father, son, brother, serve a central point in his later speeches. They frame how he sees and involves himself in civic life. Family relationships are characterized by emotional connections, personal experiences, and shared values, rather than institutional roles. There are a lot of references to the wife and son, and they are very emotional. This shows that family identity is more private than public.

Ceremonial language is one more point that differs in princes' speeches. William's speeches are characterised by an increase in formal language from 793.83 times per million characters to 940.14 times per million characters. And this correlates with the increase of ceremonial duties, and in general strengthening the prince's institutional role. Official greetings, polite expressions, references to titles and official positions, ceremonial statements of acknowledgment and appreciation – all these aspects define the speaker's rhetorical position within the formal institutional structure. They illustrate the embrace and continuation of royal communication traditions.

What can be clearly seen in table 1 is the dramatic decline in the usage of formal language from 1560.87 to 673.09, a drop of 56.9% in Prince Harry's speeches. It is obvious that he shifts away from royal duties. According to Table 1, until 2018, Prince Harry used ceremonial language even more frequently than Prince William, and the probable reason is the need to emphasise his connection to the institution more. Following 2018, the number of formal elements dropped, and the instances of informal addresses, direct appeals to the audience, and conversational elements have grown. As explained earlier, this indicates that the royal family is deliberately moving away from traditional ways of communicating and creating a new public identity that focuses on building emotional connections with people.

Table 2. Distribution of modal verbs in the corpora (per thousand tokens)

Modal category	William before 2018	William after 2018	Harry before 2018	Harry after 2018
Possibility (may, might)	4.86	4.23	3.75	2.91

Necessity (must, need)	2.47	2.82	3.42	5.87
Volition (will, would)	7.24	6.85	6.93	8.72
Ability (can)	5.38	5.64	4.87	6.23
Obligation (should, have to)	2.93	3.18	3.67	6.42

The main difference between the princes' styles of expression is a critical standpoint. William meets the standards of royal communication by maintaining a well-balanced style of expression. He mostly avoids direct criticism and focuses on solutions rather than on problems. After the analysis of Prince William's speeches, it becomes obvious that he does not like to criticise social, political or media institutions openly, including when he addresses controversial issues.

Prince William employs constructive language and focuses on cooperation, positive opportunities, and shared responsibility. He is a signifier of national unity above social or political divisions, which is why this communication strategy corresponds to the traditional role of the monarch.

Harry's critical perspective has evolved over time. At first, he followed the same institutional rules, but after 2018, his discourse started featuring more straightforward criticism, particularly towards media institutions. He has started using emotional framing and personal perspectives more frequently due to the increase in his criticism of social institutions, the media in particular. This is where he connects his criticism to his own experiences and emotional trauma, and, at the same time, shifts the way institutions function and communicate. The reason is simple: Prince Harry no longer feels responsible for the monarchy; currently, it is possible to be more open and sincere about critical views and feelings.

The analysis of modal verbs reveals different levels of certainty and obligation. In most cases, William uses epistemic modal verbs, which show a balanced possibility rather than absolute certainty. This is consistent with the royal communication tradition of not making too many promises. The predominance of modal verbs denoting possibility and probability, *may*, *could*, *might* over those denoting necessity and obligation exemplifies traditional royal rhetoric. It rather promotes the desire to accept different points of view and avoid criticizing others. This kind of modal strategy supports the image of the monarch as a symbolic leader that promotes specific ideas without forcing to accept them.

Speaking of Harry's modal usage, it is important to note that it incorporates more deontic modality. This shows obligation and necessity, in particular when it comes to social issues. The number of modal verbs of necessity *must*, *need*, *should* increases from 3.42 to 5.87 per thousand tokens, and the number of modal verbs of obligation increases from 3.67 to 6.42. This is an increase of 71.6% and 74.9%, correspondingly. It shows a shift from institutional rhetoric to advocacy discourse. It is typical for social activists and community leaders who believe that using explicit and logical language is a great way to make a difference.

The analysis of emotional language reveals significant differences between the princes. During the period of the study, William's level of openness to emotions remained fairly stable. Most of the time, he expresses moderate positive emotions, such as *pride*, *gratitude*, and *hope*. He is still rarely seen showing negative emotions, and when he does, it is usually about matters that do not concern him personally. This control of emotions is in line with the traditional British aristocratic style of

behaviour and communication of members of the royal family. Excessive displays of emotion are considered to be unprofessional for someone in an institutional role. The emotive language in Prince William's speeches is mainly used to discuss shared values and goals, rather than his personal feelings.

A remarkable development can be seen in Harry's speeches through the usage of emotional language in an institutional context. Then there is a shift to an increased personal exposure after 2018. In his later speeches, he uses more words that show negative feelings, for instance, *pain*, *struggle*, *suffering*, and *trauma*. Consequently, he talks more openly about personal emotional experiences and psychological state. This kind of emotional openness is different from how the royal family usually communicates with each other. It can be explained by the necessity of an up-to-date approach in dealing with the public, because nowadays honesty and emotional vulnerability are seen as signs of sincerity and humanity.

The analysis of personal narratives reveals the most important difference between the princes' speeches. William tends to incorporate minimal personal experience to support a broader institutional narrative. He maintains distinct boundaries between personal experience and royal representation. Personal narrative is a key component of illustrating institutional values and principles, and that is why the examples of personal memories and experiences are carefully chosen and limited. It is done to prevent excessive disclosure of private life and emotional encounters. This narrative strategy provides a balance between the representation of people and institutions, which is essential for a sovereign to perform their role effectively.

Harry's speeches show quite the opposite tendency, as the personal narrative is his main rhetorical strategy (especially after 2018). An extended personal narrative is a tool to establish authority and show the desire to contribute to social change through his personal experiences and feelings. This fits with current trends in public speaking, where honesty is a tool for social influence and change.

At this point, it is important to clarify the difference in positioning within the analysis of relational language.

The first is the use of language to create a sense of closeness and connection with the audience. The usage of formal forms of address in William's speeches keeps a distance in the relationships. To gain communicative distance, he embarks upon a limited use of markers of sympathy, as it mirrors the traditional monarchical model of communication. According to this model, the monarch is seen as a special figure who is beyond everyday social interactions. The monarch is seen as a symbolic figure who is beyond everyday social interactions. Speaking of Harry's relational language, it evolves around the topics of intimacy and support. It includes direct address, inclusive pronouns and the idea of common experience to help him connect with the audience and build rapport. These elements are typical of humanitarian advocacy rather than formal royal discourse.

Conclusions and discussion. The study of the public speeches of Princes William and Harry demonstrates that language tools, rhetorical strategies, and communication patterns are important indicators of institutional affiliation, social identity, and personal positioning of speakers. The analysis of linguistic features in the chronological perspective reveals opposite trajectories of the princes' linguistic evolution: while Prince William's discourse demonstrates the strengthening of institutional markers, the reduction of individual references, and the preservation of traditional communicative norms, Prince Harry's speech evolves towards personalization, emotional disclosure, and departure from formal communicative conventions. Such linguistic transformations reflect fundamental changes in the princes' social roles and personal circumstances, and demonstrate the relationship between linguistic choices and institutional constraints.

The corpus analysis demonstrates statistically significant changes in the frequency of key linguistic markers accompanying changes in the institutional status of the princes. Particularly notable are the transformations in the use of pronouns (a decrease in individual pronouns and an increase in collective pronouns in William's discourse, a change in the referential value of collective pronouns in Harry's speech), family references (institutional framing in William versus personal framing in Harry), ceremonial language (an increase in William's and a significant decrease in Harry's), and emotional expressions (stable restraint in William versus increasing openness in Harry). The identified trends are not limited to individual linguistic levels, but can be traced at the lexical, grammatical, pragmatic and discourse levels, which indicates the systemic nature of language transformations. A qualitative analysis of discourse strategies helps to notice deeper differences in the princes' communicative approaches. Prince William adheres to the traditional monarchical communicative model with a clear structural organization, limited emotional disclosure, institutional framing, and a balanced critical position, which corresponds to his role as the future monarch and symbolic embodiment of statehood.

Instead, Prince Harry is developing an alternative communication model based on a narrative approach, emotional authenticity, personal framing, and a direct critical stance that reflects his transformation from a member of a monarchical institution to an independent humanitarian advocate. The communication models not only reflect the existing institutional positions of the princes, but also actively shape their public identities and social relations.

We see the prospects for further research on the public discourse of the British monarchy in expanding the chronological and personal framework of the analysis. The inclusion of other representatives of the royal family, in particular Princess Kate and Meghan Markle, in the corpus of speeches would allow us to identify gender peculiarities of the royal discourse and trace the mutual influence of marital communication styles.

A promising area of research is also a comparative analysis of the public discourse of the British monarchy with the discourse of other European monarchies, which would reveal general trends in the transformation of monarchical discourse in a modern democratic society and nationally specific communication traditions. As public speeches (by royals in particular) aim at shaping opinion of the target audience, it seems worthwhile to check, in line with the tenets of Empirical Stylistics, what reaction these speeches elicit and whether the response is triggered by certain foregrounding devices. Of additional interest is the multimodal analysis of public speeches by representatives of the monarchy, which would take into account not only verbal but also non-verbal communication tools (gestures, facial expressions, proxemics, clothing) that form a holistic communicative image. Such a comprehensive approach would allow for a deeper understanding of the evolution of monarchical discourse in response to the challenges of a modern mediaized society.

REFERENCES

1. Baker, P. (2006). *Using corpora in discourse analysis*. Continuum.
2. Baker, P. (2020). Corpus approaches to discourse analysis. In C. Hart (Ed.), *Researching discourse: A student guide* (pp. 149-169). Routledge. <https://doi.org/10.4324/9780429261404-8>
3. Baker, P., & McEnery, T. (2015). *Corpora and discourse studies: Integrating discourse and corpora*. Palgrave Macmillan.
4. Biber, D., Conrad, S., & Reppen, R. (1998). *Corpus linguistics: Investigating language structure and use*. Cambridge University Press.
5. Brezina, V., & McEnery, T. (2020). Collocations in corpus-based language learning research: Identifying, comparing, and interpreting the evidence. *Language Learning*, 70(S2), 155-179.
6. Brookes, G., & McEnery, T. (2019). The utility of topic modelling for discourse studies: A critical evaluation. *Discourse Studies*, 21(1), 3-21. <https://doi.org/10.1177/1461445618814032>

7. Crawford, W. J., & Csomay, E. (2022). *Doing corpus linguistics*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003002826>
8. Cruttenden, A. (2014). *Gimson's pronunciation of English*. Routledge.
9. Egbert, J., Larsson, T., & Biber, D. (2020). *Doing linguistics with a corpus: Methodological considerations for the everyday user*. Cambridge University Press.
10. Fabricius, A. H. (2018). Social change, linguistic change and sociolinguistic change in Received Pronunciation. In N. Braber & S. Jensen (Eds.), *Sociolinguistics in England* (pp. 35-66). Palgrave Macmillan.
11. Firth, J. R. (1957). *Papers in linguistics 1934-1951*. Oxford University Press.
12. Flowerdew, L. (2012). *Corpora and language education*. Palgrave Macmillan.
13. Gimson, A. C. (1984). The RP accent. In P. Trudgill (Ed.), *Language in the British Isles* (pp. 45-54). Cambridge University Press.
14. Harrington, J. (2006). An acoustic analysis of 'happy-tensing' in the Queen's Christmas broadcasts. *Journal of Phonetics*, 34, 439-457.
15. Harrington, J., Palethorpe, S., & Watson, C. (2000). Monophthongal vowel changes in Received Pronunciation: An acoustic analysis of the Queen's Christmas broadcasts. *Journal of the International Phonetic Association*, 30(1/2), 63-78.
16. Mitford, N. (Ed.). (1959). *Noblesse oblige: An enquiry into the identifiable characteristics of the English aristocracy*. Oxford University Press.
17. Ramsaran, S. (1990). RP: Fact and fiction. In S. Ramsaran (Ed.), *Studies in the pronunciation of English: A commemorative volume in honour of A.C. Gimson* (pp. 178-190). Routledge.
18. Ranzato, I. (2018). The British upper classes: Phonological fact and screen fiction. In I. Ranzato & S. Zanotti (Eds.), *Linguistic and cultural representation in audiovisual translation* (pp. 203-227). Routledge.
19. Richards, L. (2018). Lifting the lid on the Queen's upper-crust Received Pronunciation. *Leviathan: Interdisciplinary Journal in English*, 3, 51-65.
20. Ross, A. (1959). U and non-U: An essay in sociological linguistics. In N. Mitford (Ed.), *Noblesse oblige* (pp. 11-20). Oxford University Press.
21. Taggart, C. (2010). *Her ladyship's guide to the Queen's English*. National Trust.
22. Wales, K. (1994). Royalese: The rise and fall of 'The Queen's English'. *English Today*, 10(3), 3-10.
23. Van Peer, W. and A. Chesnokova (2019). What Literature Does to Our Emotions, and How Do We Know? Empirical Studies Will Tell. *Text, Context, Media*, 25(1), 1-10.
24. Zyngier, S., Bortolussi, M., Chesnokova, A. and Auracher, J. (eds). (2008). *Directions in Empirical Literary Studies: In honor of Willie van Peer*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.

УДК 81.11

THE LANGUAGE OF WAR: CORPUS ANALYSIS OF JOE BIDEN AND DONALD TRUMP'S SPEECHES ON UKRAINE

Antoniuk Anastasiia

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

arantoniuk.frgf24m@kubg.edu.ua

РИТОРИКА ВІЙНИ: КОРПУСНЕ ПОРІВНЯННЯ ПРОМОВ ДЖО БАЙДЕНА І ДОНАЛЬДА ТРАМПА ЩОДО ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Антоніук Анастасія

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

arantoniuk.frgf24m@kubg.edu.ua

This article presents the lexis used in Joe Biden and Donald Trump's speeches on Ukraine through corpus analysis conducted with the Voyant Tools software, which enables multilevel text analysis, including word-frequency and collocation analysis as well as the generation of word clouds and trend visualizations, and reveals the evolution of their rhetorical strategies. The paper is aimed to define the lexical features and the frequency of use of lexical items in the speeches of President Biden and President Trump on the war in Ukraine. Additionally, this research aims to understand how their linguistic choices influence public perception of the Russian invasion and to what extent these linguistic choices shape political reactions. This research looks at 8 speeches by President Biden (4,748 words total) and 13 speeches by President Trump (4,971 words total) in that they reflect American views on the events. The corpus is subdivided into two sub-corpora: the speeches delivered by Joe Biden and Donald Trump, respectively. However, the Trump sub-corpus is further divided into two sections: speeches delivered prior to becoming president, and addresses following his election and inauguration. Additionally, a social media network "X" sub-corpus consisting of four online statements was compiled and analysed. The results indicate that President Biden predominantly mentioned "Ukraine", "people", and "freedom" in his speeches. Alternatively, President Trump's most-used words are "Ukraine", "war", and "Russia". These findings suggest differing rhetorical and narrative strategies used by the two leaders when addressing the conflict.

Keywords: corpus analysis, President Biden, President Trump, Ukraine, war.

Стаття присвячена дослідженню лексики, що використовується в промовах Джо Байдена та Дональда Трампа щодо подій в Україні, на основі корпусного аналізу, проведеного за допомогою програмного забезпечення Voyant Tools, яке забезпечує багаторівневий аналіз тексту, включаючи аналіз частотності слів і словосполучень, а також створення хмар слів і візуалізацію тенденцій, і розкриває еволюцію їхніх риторичних стратегій. Метою цієї роботи є вивчення лексичних особливостей та частоти вживання лексичних одиниць у промовах президента Байдена та президента Трампа щодо війни в Україні. До того ж це дослідження має на меті зрозуміти, як їхній лінгвістичний вибір впливає на сприйняття російського вторгнення громадськістю та в якій мірі цей лінгвістичний вибір формує політичні реакції. У цьому дослідженні розглядаються 8 промов президента Байдена (загалом 4748 слів) та 13 промов президента Трампа (загалом 4971 слово), оскільки вони відображають американський погляд на ці події. Корпус поділений на два підкорпуси: промови Джо Байдена та Дональда

Трампа відповідно. Втім, підкорпус Трампа надалі поділяється на дві частини: промови, виголошені до того, як він став президентом, та промови після його обрання та інавгурації. Крім того, було складено та проаналізовано підкорпус соціальної мережі «Х», що складається з чотирьох онлайн-заяв. Результати показують, що президент Байден у своїх промовах переважно згадував «Україну», «людей» та «свободу». Натомість найчастіше вживаними словами президента Трампа є «Україна», «війна» та «Росія». Ці висновки свідчать про різні риторичні та наративні стратегії, які використовують два лідери, коли говорять про конфлікт.

Ключові слова: корпусний аналіз, президент Байден, президент Трамп, Україна, війна.

Introduction. Foundational work in corpus linguistics began roughly a century ago. By the late nineteenth century, lexicographers, also known as lexicon compilers, collected examples of language use to define terms with greater precision. Before the development of computers, researchers gathered linguistic samples on small slips of paper and stored them in pigeonholes. The arrival of computing technology created the conditions for what researchers now describe as modern corpora. The first digital corpus, the Brown Corpus, appeared in 1961 with approximately one million words. Contemporary general corpora now contain hundreds of millions of words, and corpus linguistics contributes substantially to contemporary language research and instruction.

Corpus linguistics views language through the examination of a corpus (plural: corpora) (Hammond & Macken-Horarik, 1999). A corpus functions as an electronic database of authentic linguistic data that follows specific criteria. In essence, corpus linguistics addresses two central questions:

1. Which patterns occur in relation to particular linguistic or lexical features?
2. Which distinctions and registers shape these patterns?

Such scholars as Filter, Biber, Johansson, Francis, Houston, Conrad, and McCarthy advanced the development of modern corpus linguistics, and their work continues to shape the field (Römer, 2011). John Sinclair is acknowledged as one of the most significant and influential figures in this area of study (Stubbs, 2007).

Scholars argue that corpus research extends beyond the identification of quantitative patterns and includes functional interpretations that explain the underlying reasons for observable phenomena. For this reason, corpus-based investigations devote substantial attention to interpreting and illustrating quantitative tendencies. Studies in corpus linguistics commonly integrate both quantitative and qualitative methods, and researchers frequently proceed from quantitative outcomes toward qualitative insight (McIntyre & Walker, 2019).

For corpus analysis of texts, such tools as Voyant Tools software are used. This web-based, open-source text analysis environment supports the exploration of individual texts and corpora and serves researchers, students, and broader audiences. Users can examine online materials or upload their own texts, which makes the platform particularly useful for work in the digital humanities. Such an analysis allows not only to improve and further explore the conclusions of already conducted studies but also to look at and define many seemingly traditional linguistic concepts and terms in a new way.

It is also important that corpus analysis of the language of war in Ukraine (2022-2025 at the moment of analysing) will allow us to demonstrate the divergence in rhetorical strategies between President Joe Biden and President Donald Trump. Such analysis of the corpus, which comprises 8 speeches by President Biden (4,748 words total) and 13 speeches by President Trump (4,971 words total), makes it possible to systematically track the shift in their linguistic preferences and ideological framing of the conflict.

It is possible to see how the Presidents' contrasting social narratives, emotional appeals, and core vocabulary surrounding the invasion changed and differed across their respective sub-corpora, particularly when distinguishing between Trump's pre- and post-presidency addresses. This comparison provides a crucial opportunity to analyze the extent to which U.S. political rhetoric on a major global crisis is shaped by prevailing political registers and personal style.

Most importantly, no such systematic corpus analysis has previously been conducted that directly contrasts the specific lexical and thematic patterns in the speeches of both Presidents Biden and Trump dedicated exclusively to the war in Ukraine.

Methods. Analysis of Joe Biden's speeches. At the initial stage of the research, speeches given by the former President of the United States, Joe Biden, were collected, which in what follows is labelled as Corpus 1. The Miller Center contains a large collection of meeting transcripts. 8 speeches dated from the beginning of the full-scale invasion, February 2022, until Biden's last speech in the position of a country leader, September 2024, were selected. The speeches delivered on February 24, 2022; March 1, 2022; March 26, 2022; September 21, 2022; February 21, 2023; October 20, 2023; March 7, 2024; and September 24, 2024, will serve as the primary material for this study.

Word cloud. The word cloud aggregates the most commonly utilized language within the corpus and facilitates the recognition of persistent trends in lexical selection. The words such as *Ukraine* (130), *people* (38), *Russia* (35), *world* (33), and *Putin* (31) are the most often occurring ones in the corpus. *Ukraine* (130) is the most common lexeme, as can be seen in Figure 3.1 below, reflecting both the geopolitical gravity of the conflict and the speeches' primary subject. Other frequently occurring items are *people* (38), *Russia* (35), *the world* (33), and *Putin* (31). This tendency shows consistent focus on the social aspect, the main players in the war, and the wider global aspects.

Figure 3.1. Word cloud of Joe Biden's speeches.

Trends. The trend visualization depicts a line graph that charts the relative frequencies of chosen phrases throughout the corpus. A description at the top of the graph indicates the color associated with each term, and each line represents a particular word and appears in a different color. Variations in the frequencies of terms like world, Ukraine, Russia, Putin, and people show how the corpus's thematic emphasis has changed over time. These shifts are a result of shifting geopolitical circumstances, changes in the conflict's public and diplomatic discourse, and events on the battlefield. These phrases' movement over the timeline shows how the speeches' main points change to reflect new developments and shifting political environments. This feature in the "Trends" tool is seen in Figure 3.2.

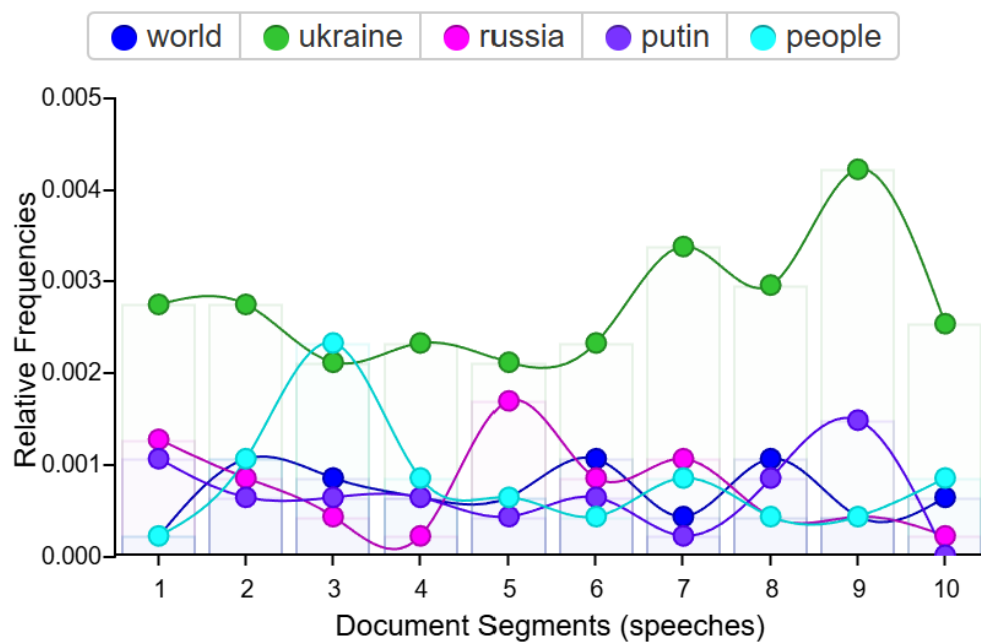

Figure 3.2. Trends of Joe Biden's speeches.

The graph demonstrates that the lexeme *Ukraine* (green) displays the greatest frequency throughout the corpus. The word *people* (light blue) ranks second in prominence. The remaining words, *Putin*, *Russia*, and the *world*, show substantial shifts over time and occur at somewhat lower rates.

Analysis of Donald Trump's speeches. Corpus 2, which consists of material from Donald Trump's public statements (4,971 words total), was organized into three sub-corpora: the Pre-POTUS period (three texts), the POTUS-Era period (ten texts), and a set of X posts (four texts), given Trump's extensive use of social media as a communicative platform. In contrast to Corpus 1, Trump's speeches display considerable variation in structure and delivery, which creates a distinct analytical environment.

The sub-corpora were arranged chronologically. The Pre-POTUS one is compiled of speeches delivered on March 7, 2024; September 23, 2024, and September 26, 2024. November 18, 2024 (the day President Trump won the elections) marks the beginning of the POTUS Era, which happened on January 23, 2025; February 17, 2025; February 18, 2025; February 18, 2025; February 26, 2025; February 28, 2025; March 4, 2025; March 5, 2025; March 8, 2025; and so far the last speech that was analyzed is spoken on March 17, 2025. X posts were published on February 19, 2025; February 24, 2025; February 28, 2025; March 7, 2025.

The first stage of the analysis focuses on the Pre-POTUS era, when Joe Biden was president. During this period, Donald Trump gave three interviews totaling 936 words. These interviews were conducted on March 7, 2024, September 23, 2024, and September 26, 2024.

Word cloud. Such words as *It's* (12), *Ukraine* (10), *think* (9), *say* (8), and *war* (7) are the most frequently occurring ones in the corpus.

Figure 3.3. Word cloud of Donald Trump’s pre-POTUS speeches.

Trends.

1. The analysis of individual lexical items in the Pre-POTUS sub-corpus reveals notable patterns. The first item is not technically a word. Still, a contraction *it's* appears 12 times, typically in sentences such as its [*not Ukraine anymore*] and in combination with various adjectives, including *it's* [*sad, terrible, gone, happened, destroyed, tough, locked, believable, and fault*], each of which occurs at least once or twice.
2. The most frequently occurring term in the sub-corpus is *Ukraine*, mentioned 10 times, often in contexts emphasizing territorial loss or the ongoing conflict.
3. The verb *think* frequently occurs in reference to Trump's reflections on former political opponents, specifically Joe Biden and Barack Obama, in relation to the war and associated events.
4. Similarly, the verb *say* appears in limited collocations such as [they] *say* and in statements indicating hypothetical or rhetorical possibilities, including claims of resolving the conflict rapidly.
5. The term *war* features prominently and carries complex connotations. For instance, it occurs alongside easily in statements suggesting the prevention of a broader conflict, while later in the corpus, the United States is held responsible for the ongoing war in Ukraine. Overall, the Pre-POTUS sub-corpus demonstrates extensive use of adjectives and strategic lexical choices that reflect both evaluative and political dimensions of discourse.

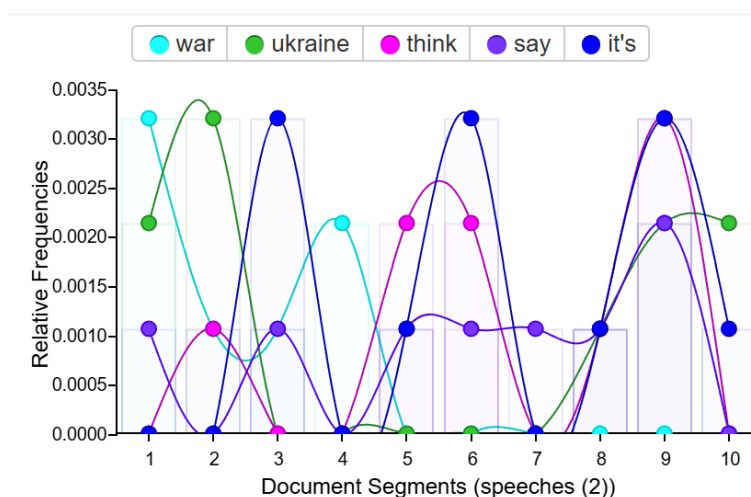

Figure 3.4. Trends of Donald Trump’s pre-POTUS speeches.

The period of analysis when Donald Trump won the elections for the second time and became the 47th president of the United States is labelled in our research as the POTUS Era (3,456 words total).

Figure 3.5. Word cloud of Donald Trump’s pre-POTUS speeches.

As can be seen from Figure 3.5 above, the top 5 words are *Ukraine* (41), *think* (30), *war* (26), *president* (22), and *lot* (21).

In conclusion, the Pre-POTUS section of the corpus shows a propensity to assign credit to Ukraine, frequently using unfavorable or simplistic word choices. The study shows that references to war are relatively less prominent in these speeches, with Ukraine serving as the primary emphasis. Throughout the talks, personal opinion appears as a crucial rhetorical component.

Finally, the X sub-corpus contains a total of 579 words. As demonstrated in Figure 3.6 below, the top 5 words are *war* (8), *Zelensky* (7), *Russia* (7), *united* (6), *Ukraine* (6).

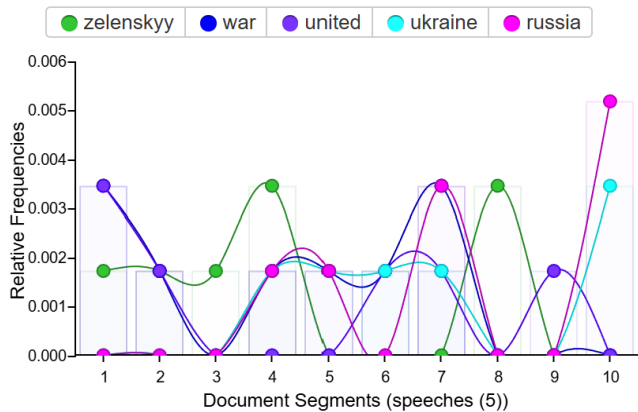

Figure 3.6. Trends of Donald Trump’s speeches.

In summary, the most common term in this section of the corpus is *Russia*, which is followed in decreasing order of frequency by *war*, *Zelensky*, *Ukraine*, and *united*.

Conclusions and further research prospects. Corpus analysis of President Trump's and President Biden's speeches on the war in Ukraine has provided insights regarding thematic emphases, linguistic choices, and frequency patterns during the crisis. Both presidents' primary attention on the geopolitical, humanitarian, and strategic aspects of the conflict is reflected in the analysis, which

identifies consistent patterns in vocabulary, such as the frequent use of Ukraine, Russia, people, world, and Putin. Word usage variations among sub-corpora show how rhetorical methods adjust to shifting settings, such as social media communication, presidential speeches, and pre-POTUS comments. These results highlight how both presidents used language strategically to define the debate, assign criticism, and shape public opinion. While Trump's remarks show a more critical and opinion-driven rhetorical approach, especially in pre-POTUS interviews and X posts, President Biden's speeches often highlight group action, international cooperation, and the humanitarian cost of the conflict.

By looking at more speeches from both presidents over time, future studies could broaden this corpus-based approach and find patterns, emphasis shifts, or framing changes as the conflict progresses. Another possibility would be to examine, in an evidence-based way (Zyngier, Chesnokova and Viana, 2007; Zyngier et al., 2008; van Peer and Chesnokova, 2019), the reaction of audience to such speeches in that verbal triggers of this reaction are made clear. A deeper understanding of strategic communication and rhetorical adaptation in the context of ongoing geopolitical events may be obtained through a longitudinal study that compares language use at various stages of the war.

REFERENCES

1. Biber, D., Reppen, R., & Conrad, S. (2004). *Corpus Linguistics: Investigating Language Structure and Use*. Cambridge University Press.
2. Mikros, G. (2013). *Corpus Manager: A Tool for Multilingual Corpus Analysis*. Cambridge University Press.
3. Fabiszak, M., & Kaszubski, P. (2005). *A Corpus Based Study of War Metaphors*. Pragmatics Today.
4. Traugott, E. C. (2012). Geoffrey Leech, Marianne Hundt, Christian Mair and Nicholas Smith, Change in contemporary English: A grammatical study. Cambridge: Cambridge University Press, 2009. <https://doi.org/10.1017/s1360674311000359>
5. Bennett, G. (2010). Using Corpora in the Language Learning Classroom. <https://doi.org/10.3998/mpub.371534>
6. Hammond, J., & Macken-Horarik, M. (1999). Critical Literacy: Challenges and Questions for ESL Classrooms.
7. Stubbs, M. A tribute to John McHardy Sinclair (14 June 1933-13 March 2007). *The Phraseological View of Language: A Tribute to John Sinclair*, edited by Thomas Herbst, Susen Faulhaber and Peter Uhrig, Berlin, Boston: De Gruyter Mouton, 2012, pp. 1-16. <https://doi.org/10.1515/9783110257014.1>
8. Römer, U. (2011). Corpus Research Applications in second Language teaching. *Annual Review of Applied Linguistics*, 31, 205–225. <https://doi.org/10.1017/s0267190511000055>
9. van Peer, W. and A. Chesnokova (2019). What Literature Does to Our Emotions, and How Do We Know? Empirical Studies Will Tell. *Synopsis: Text, Context, Media*, 25(1), 1–10.
10. Zyngier, S., A. Chesnokova and V. Viana (eds.) (2007). *Acting & Connecting. Cultural Approaches to Language and Literature*. Munster: LIT Verlag.
11. Zyngier, S., Bortolussi, M., Chesnokova, A. and Auracher, J. (eds). (2008). *Directions in Empirical Literary Studies: In honor of Willie van Peer*. Amsterdam / Philadelphia: John Benjamins.
12. McIntyre, D., & Walker, B. (2019). 1 Combining corpus linguistics and stylistics. In Edinburgh University Press eBooks (pp. 1–24). <https://doi.org/10.1515/9781474413220-005>
13. Presidential speeches | Miller Center. (2016). Miller Center. <https://millercenter.org/the-presidency/presidential-speeches>

УДК 81'374:004.91:316.77

MULTIMODAL GLOSSARY OF WAR (based on the Lexonomy toolkit)

Anastasiia Marchenko, Київ, Україна

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

ORCID: 0009-0009-5452-7354

avmarchenko.frgf24m@kubg.edu.ua

МУЛЬТИМОДАЛЬНИЙ СЛОВНИК ВІЙНИ (на матеріалі Lexonomy)

Анастасія Марченко

Студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський Столичний Університет імені Бориса Грінченка

ORCID: 0009-0009-5452-7354

avmarchenko.frgf24m@kubg.edu.ua

Стаття висвітлює концепт, мету, процес створення та проміжні результати практичного наукового проєкту з прикладної лексикографії “The Multimodal Glossary of War”, побудованого на базі лексикографічного інструменту Lexonomy від ELEXIS. Дослідження має на меті створити динамічний електронний глосарій англійських мілітарних термінів, який в подальшому буде використовуватися в роботі науковців, дослідників, журналістів, авторів, а також усіх зацікавлених у вивченні сучасного воєнного лексикону, включно з одиницями що виникли нещодавно. Теоретична частина дослідження фокусується на процесі відбору лексичних одиниць та побудові глосарію, а також алгоритмі його використання у тренуванні ШІ інструментів, Large Language Models (LLMs).

Ключові слова: глосарій мілітарних термінів; сучасний воєнний лексикон; Lexonomy; ELEXIS; військова лексика; онлайн словник; штучний інтелект; прикладна лексикографія.

The article highlights the concept, purpose, process of creation, and intermediate results of a practical scientific project on applied lexicography, “The Multimodal Glossary of War”, built on the basis of the lexicographical tool Lexonomy from ELEXIS. The study aims to create a dynamic electronic glossary of English military terms, which will be used in the future in the work of scientists, researchers, journalists, authors, as well as all those interested in the study of modern military lexicon, including units that have recently emerged. The theoretical part of the study focuses on the process of selecting lexical units and building a glossary, as well as the algorithm for its use in training AI tools, Large Language Models (LLMs).

Keywords: glossary of military terms; modern military lexicon; Lexonomy; ELEXIS; military terminology; online dictionary; artificial intelligence (AI); applied lexicography.

Introduction. Global armed conflicts continue to shape multiple spheres of the human endeavour, including politics, economy, culture, and, of course, language, which is an integral part of the latter. The most dynamic structure within the system, the lexicon, is the most heavily and notably influenced by the societal changes that reflect directly in speech. Considering the recent wars, the vocabulary of the English language has been enriched with loan words, jargon, and slang, most actively coined across news outlets and on social media – in particular, on such platforms as X (formerly Twitter), Facebook, Instagram, YouTube, TikTok, and whatnot. All of these can be defined under the same umbrella term of *Cyberspace* – a complex, multidimensional sphere of synthesis of

reality, human experience and activity mediated by the digital and information technologies, a component of the technosphere of human existence [1; 3].

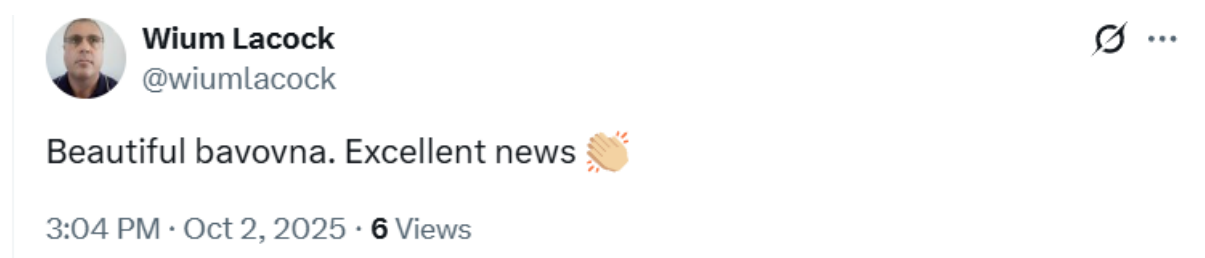
Along with the military parlance that has been used for centuries, the English lexicon is now being actively enriched with neologisms, often of a foreign origin. One of the most striking examples is the terms that have been adopted as a result of the russo-Ukrainian War, which has been ongoing since 2014 and escalated into a full-scale invasion of Ukraine on February 24, 2022. Media outlets, both printed and web-based, are beaming with new military slang, transliterated into English directly from Ukrainian and, consequently, adopted not only by the Ukrainians themselves but by the non-indifferent people abroad. *The examples below demonstrate* a use case of the term “Bavovna” by Espresso.tv, a Ukrainian media outlet focused on news from Russia and Ukraine’s war in the region, and the following usage of the term by an X account Wium Lacock, based in Newcastle, South Africa.

Figure 1. “Bavovna” in a news article

Cotton (Bavovna)

This term originates from the prohibition on Russian media using the word "explosion" in reports concerning incidents targeting the Russian army or objects in Russia, Belarus, or territories temporarily controlled by the occupying forces. Instead, they used the word "хлопок" (khlopok), which means both "loud sound" and "cotton". The "cotton" meme first emerged on April 25, 2022, following explosions at a military unit and an oil depot in Bryansk, Russia. When news of the incident was translated from Russian sources using online translators, a confusion of homographs occurred. The translated news erroneously reported that "a powerful cotton was heard before the fire started" leading to the mockery of Russian reports using Ukrainian word "bavovna" (cotton) in meme culture, later becoming synonymous with "explosion".

Figure 2. “Bavovna” used in an X post

Military-specific vocabulary that has emerged in the English language as a direct consequence of the new military technology is not limited to slang alone. For example, after an experimental launch of the newest Russian ICBM (Intercontinental Ballistic Missile), infamously known as “Oreshnik”, at the city of Dnipro, Ukraine, on November 21, 2024, the abbreviation “ICBM” has been adopted for active use both on news platforms and across social media.

Figure 2. “ICBM” across the media

China's dramatic public display of a new eight-axle Dongfeng-61 intercontinental ballistic missile (ICBM) during a September parade has renewed debate in Washington over how the United States should modernize its aging land-based nuclear force, with some experts urging a fresh look at road-mobile ICBMs as a way to reduce costs and increase survivability.

Theartista @qrownprince · 1h

Replying to @amenya_nelson

Americans don't talk about their latest weapons.. that should tell you something. I am so sure they can intercept any ICBM within the country that launched it. Anyway Ruto is our problem

131

Some of these terms are purely informal and humorous (“unbombed”, “drop a nuke” in the sense of starting an argument with someone), while others are technical and heavily context-dependent (“bunker buster”, “saturation attack”, “liberation”, “peace deal”, etc.). Either way, both types constitute inseparable parts of the contemporary military discourse in cyberspace, which is an integral environment, demanding new cognition and perception ways via complex philosophic, cultural, social, linguistic approaches, providing unlimited opportunities for human intellect, language development, and research [2; 1].

The war-related layer of the English lexicon, in turn, will continue to expand, develop, and progress for as long as armed conflicts worldwide keep unfolding and for generations afterwards. For linguists and, in particular, lexicographers, this causes a prominent and long-standing issue, which is the absence of a clear, structured, flexible, and unified glossary of military terminology compiled with both long-adopted terms and the newest lexical units, which continue to appear every day.

Aim. This article aims to highlight the interim results of the research and the practical project titled “*The Multimodal Glossary of War*” and its scientific relevance in the context of contemporary lexicography, as well as the tools and platforms employed in the process of the research and glossary compilation.

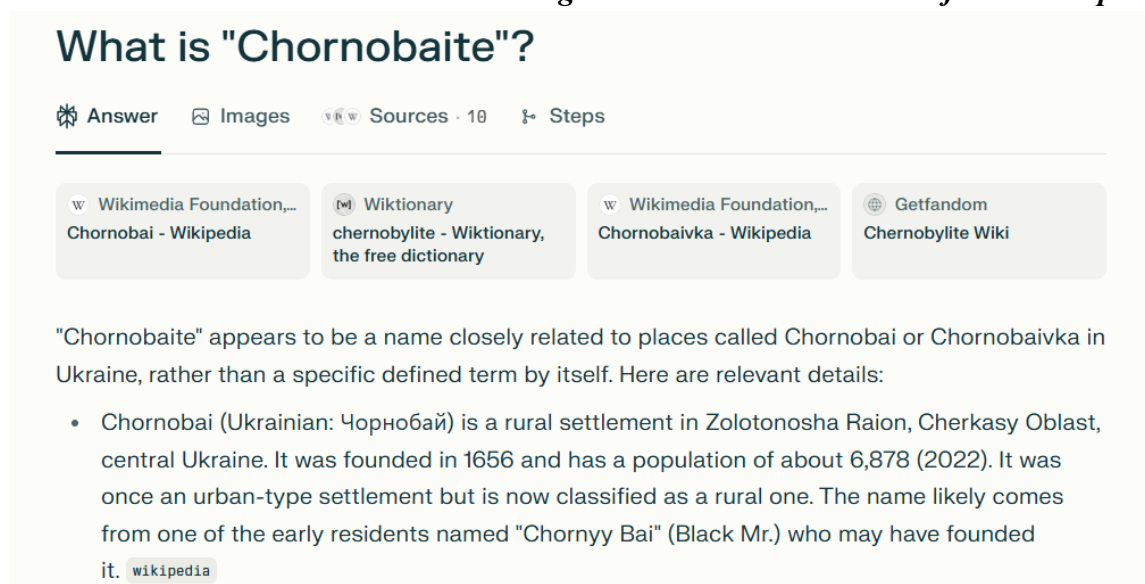
Process of the research. Properly reflecting the aim of this research requires a structured, carefully curated methodology, as well as a set of lexicographic tools that would be flexible and expandable, and provide open access to anyone wishing to look up an entry or contribute to the glossary’s compilation. Therefore, the main tool used at the core of the practical project is *Lexonomy*, a cloud-based dictionary-writing and online-dictionary-publishing system developed by Elexis. *Lexonomy* is suitable for editing and online publishing of domain-specific glossaries or terminology resources. Developed in the European Union, it is one of the best contemporary tools for compiling general and domain-specific dictionaries of any size. In this research, *Lexonomy* is the core platform for building the final version of *The Multimodal Glossary of War*.

At the same time, the compilation process encompasses a larger arsenal of tools and web-based platforms, such as a pre-collected and compiled corpus of war-related news pieces and blog articles from sources such as *The Economist*, *Reuters*, *The Kyiv Independent*, *Espresso.tv*, *The New York Times*, *Ukrinform*, *RBC News*, *Defence Express*, *Diplomatic Courier*, and others, as well as AI tools like OpenAI (ChatGPT), Gemini, and Perplexity AI for extracting terms from the corpus and

providing their definitions.

The use of Large Language Models (LLMs) is commonly linked to the contemporary military discourse. Social media users and other interested parties often refer to tools like ChatGPT, Gemini, or Grok (X's native language model) for information and clarification on the topic of the ongoing armed conflicts, including the Russo-Ukrainian war and the war in the Middle East. However, the scope and precision of the responses given require a considerable amount of correction via manual intervention, both accuracy- and clarity-wise. The reason this research employs AI in the course of the glossary compilation can be broken down into two major aspects: first, to test how well the LLMs already respond to the requests related to war and whether they use the correct terminology in every given case, and second, to further utilise the ready-made glossary in the process of AI machine teaching. This teaching process occurs through manually *feeding* the vague and newly coined lexicon to the LLMs in order to improve the quality of their responses. *The image below provides an illustrative example* of an AI model, Perplexity AI, being unable to discern the meaning of a war-related slang term of Ukrainian origin.

Figure 3. "Chornobaite" when fed into Perplexity AI

Evidently, there is still a long road ahead before Large Language Models learn to correctly discern the meaning of all war-related lexicon, and the *Multimodal Glossary of War*, as an ongoing electronic lexicographic project [3; 1], aims to contribute to the AI training process. This way, the final product of the research can become an indispensable consulting tool for humans and machines alike. In addition, the open nature of *Lexonomy* allows anyone to contribute to the expansion of the glossary with new entries. As the final result, we are hoping to create a dynamic, open-access online glossary of the military lexicon, which can be consulted for the purposes of teaching, learning, writing, and self-education.

Once a list of terms is extracted from the corpus, with a number of manually added words found on social media, the AI tools are employed to provide clear and concise definitions of each. ChatGPT, Gemini, and Perplexity AI each participate in the creation of every entry: the definitions are then compared both between themselves and, when possible, with the entries from a conventional dictionary. Word definitions, along with usage examples, translation, and source, are then added to the Glossary using a pre-configured markup:

Figure 4. Lexonomy Markup for the Multimodal Glossary of War

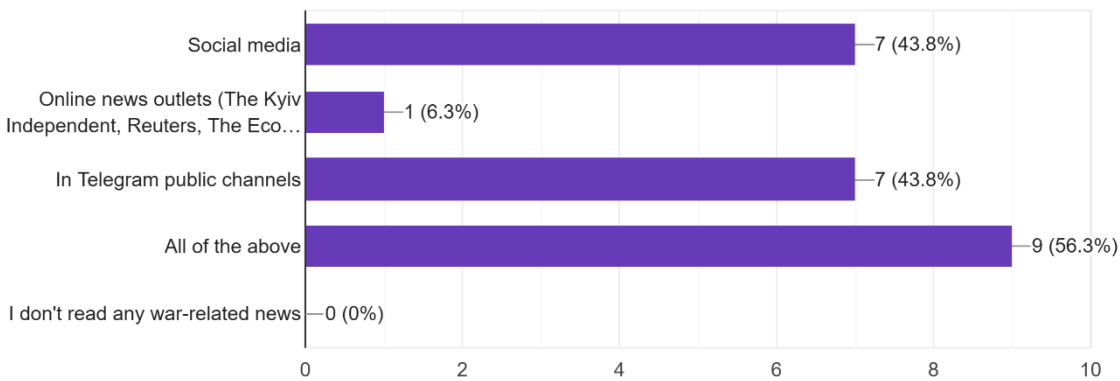
This consistent markup makes it possible for anyone interested to supply the glossary with new entries at their discretion. A universal entry template is ideal for a project in the sector of digital lexicography, as it makes the glossary simple and intuitive in use, even for non-language specialists. As such, the purpose of making the *Multimodal Glossary of War* universally accessible and editable to anyone in the cyberspace is achieved in full.

Results of the research. At the beginning of the research, a survey on the Military-Themed Lexicon Use Online was conducted among sixteen participants aged from 18 to 40. The chosen respondents were professionals in the fields of linguistics and translation, IT and cybersecurity, fine arts, and social studies. The survey set the stage for further exploration of the topic and helped develop the roadmap for building a thematic military-centred glossary for bilingual speakers of English and Ukrainian.

The responses have demonstrated that more than half of the participants (56.3%) prefer to receive relevant information on the ongoing armed conflicts from multiple sources at once, including social media, online news outlets, and even public news channels on Telegram, especially relevant for the coverage of the War in Ukraine (see chart below). Such a breakdown allowed us to allocate the research time and resources to retrieving related vocabulary equally from all the aforementioned sources. Public media outlets provided formal, domain-specific terminology that has emerged in the English language as a result of the new inventions and modifications in the global military sector (terms like ICBM, Shahed, etc). Social media and Telegram public channels, on the other hand, contributed to the search for war-related slang and neologisms, predominantly used by the younger generation (words like bavovna, Chornobaite, and so on).

Figure 5. Chart on the Main Sources of Information about the Ongoing Armed Conflicts in the World

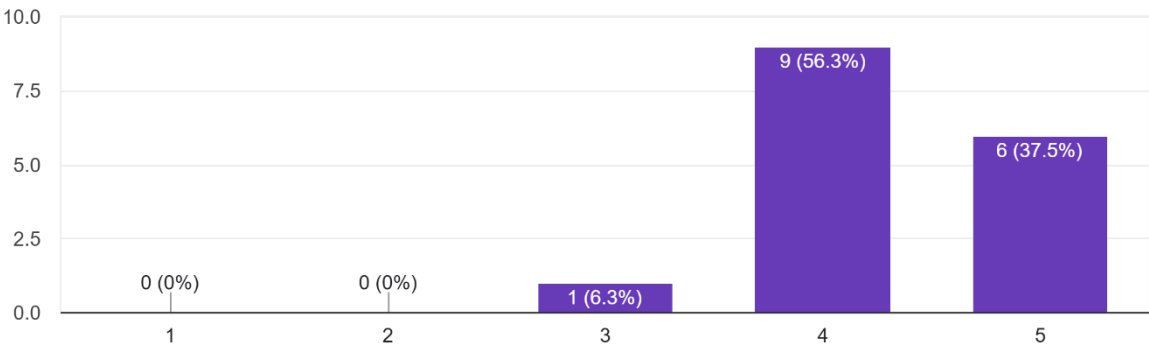
(Multiple choice) Where do you usually obtain new information on the ongoing armed conflicts (War in Ukraine, War in Gaza, etc.)?
16 responses

The majority of respondents (56.3%) have assessed the importance of understanding war-related lexicon by ordinary people, not affiliated with armed conflicts directly (as in, non-journalists, writers, and war researchers) as high (see chart).

Figure 6. The Importance of Understanding War-Related Lexicon by Those Not Directly Affiliated with Armed Conflicts

How would you assess the importance of understanding war-related lexicon by ordinary people, not affiliated with armed conflicts directly (as in, non-journalists, writers, and war researchers)? 1 - not important at all; 5 - very important
16 responses

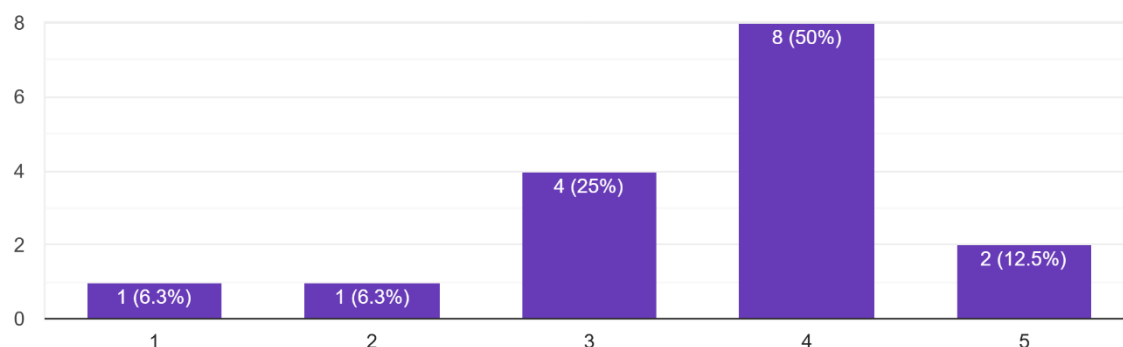

Additionally, half of the respondents claimed that knowing and using war-related slang in the military discourse is important for people both in Ukraine and abroad (see chart below). This statistic further highlighted the need for contemporary, digitalised, and universally accessible lexicographic tools, such as the *Multimodal Glossary of War*.

Figure 7. The Importance of Knowing and Using War-Related Slang in the Military Discourse

How would you assess the importance of knowing and using war-related slang in the military discourse (terms like "ruscism", "bavovna", "moped", ...abroad? 1 - not important at all; 5 - very important

16 responses

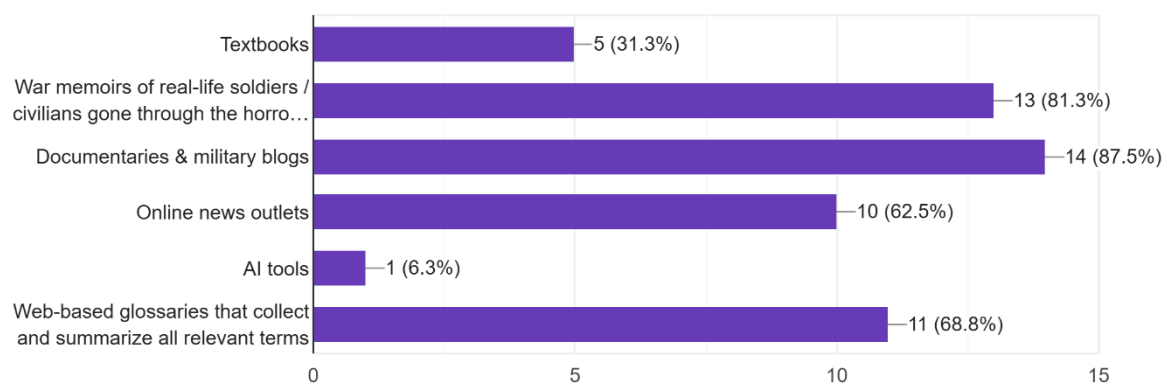

Another important finding in the survey process was that only 31.3% of the respondents found textbooks effective in teaching students war-related lexicon in English (see chart below). Instead, the majority (87.5%) preferred military blogs and war-themed documentaries as the main source of the contemporary military lexicon. Web-based blogs and videoblogs, including social media profiles and channels of real-life soldiers and war reporters, are among the sources used in the compiling process for the *Multimodal Glossary of War*.

Figure 8. Effective Methods in Teaching Students War-Related Lexicon in English

Tick all the methods you consider effective in teaching students war-related lexicon in English.

16 responses

A high percentage of the respondents (68.8%) also ticked web-based glossaries that collect and summarise all relevant terms as an effective method of vocabulary teaching. In fact, the *Multimodal Glossary of War* extracts and connects relevant lexical elements from all the relevant sources at once, which eliminates the need to use and juggle multiple tools at once. In addition, textbooks quickly get outdated, as the military parlance transforms on a daily basis, and new slang terms appear faster than linguists can register them and timely update all the corresponding educational and lexicographic sources. Henceforth, the web-based nature of this project is superior in usability, flexibility, and scale to any other teaching and learning method. Instead of surfing multiple sources at once in the search for the newly emerged war terms, users will be able to consult the *Multimodal Glossary of War* at any time, getting all the relevant information about a specific entry

The process of selecting terms for the *Multimodal Glossary of War* follows several key principles that ensure the collected material is relevant, reliable, and representative of how war is discussed in different contexts today.

1. **Relevance to the Field of War Studies.** Each term must have a clear connection to the topic of war. This includes words that describe military actions, strategies, technologies, and their effects, as well as terms that reflect the political, social, and emotional sides of conflict. This principle helps to show war as a complex phenomenon that extends beyond the battlefield.

2. **Presence Across Different Modes of Communication.** Since the glossary is multimodal, priority is given to terms that appear in various forms of media – written texts, images, and digital platforms. For example, a term may be found in a news headline, a social media post, or a political cartoon. This shows how war language functions across different types of communication.

3. **Balance Between Historical and Modern Terms.** The glossary includes both older, well-established terms (such as *armistice* or *trench warfare*) and newer expressions that reflect recent conflicts (like *cyberwarfare* or *information front*). This combination allows for observing how the language of war evolves over time and adapts to technological and ideological changes.

4. **Frequency and Visibility in Public Discourse.** Preference is given to terms that appear often in public communication – news, speeches, online discussions, and media reports. The more visible a term is, the more it influences how people understand and talk about war.

5. **Emotional and Ideological Value.** Many war-related terms carry emotional or ideological meanings. For instance, some words may serve propaganda purposes or express sympathy or hostility. Including such terms helps to explore how language can be used to influence opinions and shape collective attitudes toward conflict.

6. **Cross-Cultural and International Use.** Some terms are used across different countries and languages, especially in the global media space. Including these internationally recognized expressions helps to show how war discourse circulates globally and how certain concepts become shared across cultures.

7. **Variation in Meaning and Use.** The same term can be used in different ways – literally, metaphorically, or even ironically. The glossary considers this variation to show how language about war changes depending on context, intention, and audience.

8. **Authenticity and Reliability of Sources.** All terms are taken from real, verifiable sources, including online news, official documents, and public social media posts. Using authentic materials ensures that the glossary reflects how people actually use war-related vocabulary in real communication.

Together, these principles ensure that the *Multimodal Glossary of War* captures the complexity of contemporary war discourse. By combining linguistic, cultural, and multimodal perspectives, the glossary not only documents relevant vocabulary but also highlights the ways in which language and imagery shape public understanding of conflict. This systematic approach allows the collected terms to serve as both linguistic data and cultural evidence, forming a solid foundation for further analysis of how war is represented and interpreted across different media contexts.

Any necessary corrections to the structure of the glossary and separate entries are being added during the periodic reviews of the project's technical and semantic integrity. The periodic reviews are conducted on a weekly basis or, alternatively, after each full batch of new entries added to the glossary. The open nature of *Lexonomy* allows for quick and effortless error correction at any point of the project's development.

Conclusions and perspectives for further research.

The current aim is to have at least *a hundred entries* added to the glossary by the time this research reaches its final stage. At the same time, the product of the research will live on, with *anyone*, including the creator, being able to supply the *Multimodal Glossary of War* with new terms as they appear in the English lexicon. As this project reflects the dynamic nature of the English war-related vocabulary, the glossary is intended to remain open and adaptable, continuously evolving along with changes in global discourse and technology.

Future research may focus on several directions. One possible area is the comparative study of war-related terminology across different languages to identify cross-cultural patterns and semantic shifts. Another promising direction involves exploring the interaction between linguistic and visual elements in multimodal representations of war, which could deepen the understanding of how conflict is framed and perceived in modern media. Additionally, expanding the glossary with corpus-based frequency data or discourse annotations could enhance its analytical value and make it a useful tool for interdisciplinary studies in linguistics, communication, and media analysis.

Overall, the *Multimodal Glossary of War* serves as both a linguistic resource and a methodological experiment, illustrating how digital tools can support the study of contemporary language in motion. Its open-ended design ensures that the project will continue to grow and remain relevant as new conflicts, technologies, and forms of expression emerge in the ever-changing landscape of war discourse.

REFERENCES

1. Makhachashvili R., Semenist I., Klochkov V. AI-Enhanced Multilingual Lexicography for Digital Communication. *The 16th International Multi-Conference on Complexity, Informatics and Cybernetics: IMCIC 2025*.
2. Makhachashvili R., Semenist I. Linguistic Philosophy of Cyberspace. *SYSTEMICS, CYBERNETICS AND INFORMATICS*. 2021. T. 19. C. 191–207. ISSN 1690-4524.
3. Makhachashvili, Rusudan, 2020, Cyber-speak Dictionary (ELEXIS), Slovenian language resource repository CLARIN.SI, ISSN 2820-4042, <http://hdl.handle.net/11356/1610>
4. Vyhodyanska I. How Ukraine's wartime experience birthed new terms and phrases. Espresso Global. 2024. <https://global.espresso.tv/russia-ukraine-war-how-ukraines-wartime-experience-birthed-new-terms-and-phrases>
5. Wiumlacock [@wiumlacock]. “Beautiful bavovna.” X, 2025. <https://x.com/wiumlacock/status/1973379932282634747?s=20>
6. Kajal K. US may consider road-mobile nuclear launchers for first time since Cold War. InterestingEngineering. 2025. <https://interestingengineering.com/military/mobile-launchers-for-sentinel-missiles>
7. Qrownprince [@qrownprince]. (2025, December 9). “Americans don't talk about their latest weapons...” [Post]. X. <https://x.com/qrownprince/status/1973729898075463908?s=46&t=inYV9Pp45hy8bsOfVK2BIg>

УДК 81'255.4:821.131.1-9

ПЕРЕКЛАД ДІАЛЕКТУ В КОМІКСАХ: ВИКЛИКИ ТА МОЖЛИВОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ТВОРУ ZEROCALCARE)

Ющишена Анастасія, Київ, Україна

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

amyushchyshena.frgf24m@kubg.edu.ua

TRANSLATION OF DIALECT IN COMICS: CHALLENGES AND OPPORTUNITIES (ON THE EXAMPLE OF ZEROCALCARE'S WORK)

Yushchyshena Anastasiia

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology Borys Grinchenko

Kyiv Metropolitan University

amyushchyshena.frgf24m@kubg.edu.ua

У роботі досліджується використання римського діалекту (romanesco) у коміксі італійського автора Мікеле Рече (псевдонім Zerocalcare) «Ogni maledetto lunedì su due» та проблемам його перекладу українською мовою. Комікс розглядається як мультимодальний дискурс, що поєднує вербальні й візуальні засоби комунікації, а діалектні елементи виступають важливим інструментом характеристики персонажів, створення автентичності та передачі гумору й соціального контексту. Дослідження підкреслює, що саме завдяки діалекту автор формує індивідуальний стиль нарації, властивий сучасним італійським графічним романам.

У ході аналізу було проаналізовано 40 сторінок коміксу, де виявлено 6 римських діалектних елементів, серед яких фонетичні скорочення (fa', vor di, magnato), морфологічні маркери (er замість il, je замість gli), а також лексичні та фразеологічні одиниці (si fracisa, a rota de cocco). Попри обмежену кількість прикладів, їхнє функціональне навантаження є значним: вони концентруються у ключових діалогах. Діалект у коміксі виконує стилістичну та соціологічну функцію, формує ефект довіри й близькості з читачем, а також підкреслює культурний контекст римського середовища.

Особливу увагу приділено перекладацьким стратегіям: нейтралізації (передача змісту без діалектних маркерів), локалізації (заміні на українські розмовні чи просторічні форми) та компенсації (відтворення стилістичного ефекту іншими засобами). Найбільш ефективною виявилася локалізація, яка дозволяє зберегти неформальність і природність мовлення, тоді як компенсація допомагає передати емоційність та комічність у випадках, коли буквальный переклад виглядав би неприродно.

Зроблені висновки підкреслюють, що переклад діалекту в коміксах потребує балансу між точністю та природністю, а ключовим завданням перекладача є збереження функцій діалекту – його емоційної, соціальної та комічної складових. Отримані результати демонструють потенціал подальших досліджень у напрямі порівняння діалектних стратегій у різних графічних наративах та їхнього впливу на рецепцію українського читача, а також окреслюють важливість міжкультурної адаптації у сучасному перекладознавстві.

Ключові слова: комікс, римський діалект, Zerocalcare, переклад, мовна автентичність

The study examines the use of the Roman dialect (romanesco) in the comic Ogni maledetto lunedì su due by the Italian author Michele Rech (known under the pseudonym Zerocalcare) and the

challenges associated with its translation into Ukrainian. The comic is considered as a multimodal discourse combining verbal and visual modes of communication, where dialectal elements serve as an important tool for character construction, creating authenticity, and conveying humor and sociocultural context. The research emphasizes that the dialect significantly contributes to shaping the author's individual narrative style, characteristic of contemporary Italian graphic novels.

An analysis of 40 pages of the comic identified six instances of Roman dialect, including phonetic reductions (*fa', vor di, magnamo*), morphological markers (*er* instead of *il*, *je* instead of *gli*), as well as lexical and phraseological units (*si fracica, a rota de cocco*). Despite the limited number of examples, these elements carry substantial functional weight, as they appear in key dialogues. The dialect fulfills stylistic and sociolinguistic functions, creating a sense of closeness and trust between the characters and the reader and underlining the cultural background of the Roman urban environment.

Particular attention is given to the translation strategies applied: neutralization (conveying the meaning without preserving dialectal markers), localization (substituting dialect with Ukrainian colloquial or informal expressions), and compensation (reproducing stylistic effects through alternative linguistic means). Localization proved to be the most effective strategy, as it preserves the informality and naturalness of speech, while compensation helps convey emotional and humorous nuances in cases where a literal translation would sound unnatural.

The conclusions highlight that translating dialect in comic books requires balancing accuracy and naturalness, and the translator's primary task is to preserve the communicative function of the dialect – its emotional, social, and humorous components. The findings also demonstrate the potential for further research comparing dialect translation strategies across various graphic narratives and exploring their impact on Ukrainian readers' reception, as well as underscore the importance of intercultural adaptation in contemporary translation studies.

Keywords: comic book, Roman dialect, Zerocalcare, translation, linguistic authenticity

Вступ. У сучасній лінгвістиці спостерігається зростаючий інтерес до дослідження діалектів як важливого прояву мовної різноманітності, носія культурної ідентичності та засобу художнього вираження. Особливо актуальним є вивчення діалектних елементів у медіа-дискурсі – зокрема, в коміксах, які поєднують візуальну та вербальну комунікацію й активно використовуються в популярній культурі.

Питання визначення коміксу в науковій літературі трактується по-різному. Найчастіше під цим терміном розуміють саме графічно-оповідний жанр, серію малюнків з короткими текстами, що утворює цільну розповідь (Горох, n.d.). Відомий американський картуніст Скотт Макклауд трактує даний термін саме так: «Комікс – це поєднання зображень та інших образів, свідомо розміщених у певній послідовності, щоб передати інформацію та/або викликати естетичну реакцію у глядача» (МакКлауд, 1993, р. 9). Таким чином, комікс постає перед нами як цілісна комунікативна система, у якій взаємодіють різні складники, такі як мовні (діалоги, вигуки, написи і т.д.) та візуальні (зображення, рамки, кольори і т.д.), що разом формують граматичну та синтаксичну структуру. Відповідно, ми можемо розглядати комікс як власне мультимодальний дискурс, який поєднує іконічні знаки(зображення) та вербальні знаки (текст) (Колісник, 2021). В той же час вартує зазначити, що комікс постає відритою структурою, яка допускає множинність прочитань залежно від культурного коду читача (Еко, 2007).

Основною особливістю коміксів є саме діалоги, які часто побудовані на моделі розмовної мови, де використовуються вигуки, жаргонізми, еліпсиси і т.д.. Комікси дозволяють

авторам вільно передавати свої думки, емоції, погляди, поєднуючи слово та малюнки. Більшість часу герої коміксу взаємодіють між собою: спілкуються, висловлюють думки, передають інформацію, дають обіцянки чи ставлять вимоги (Михайлов, 2023). Саме тому діалоги займають центральне місце у словесній складовій коміксу.

З огляду на те, що комікси наближені до усного мовлення, використання діалектних елементів в них є цілком закономірним. Діалект, у загальному вжитку, це місцевий різновид національної мови (Горох, n.d.). Він існує у кожній країні, і Італія не стала виключенням. Всього в цій країні налічується близько 20 діалектів, хоча точну кількість визначити важко через відсутність чіткої межі між тим, що варто вважати «діалектом» (Agenzia di Traduzione PoliLingua, 2025). Серед регіональних різновидів італійської мови особливе місце займає римський (romanesco) діалект. Протягом десятиліть саме цей різновид є найпопулярнішим через масову присутність в кінематографії (адже основні дубляжні студії знаходяться в столиці), на радіо, телебаченні, а також у політиці.

Така популярність римського діалекту робить його цікавим об'єктом для дослідження, зокрема у контексті коміксів, де мовні та культурні особливості можуть передаватися через художні прийоми.

Постановка проблеми. У сучасному лінгвістичному дискурсі комікс розглядається як самостійний мультимодальний феномен, що поєднує вербальні й візуальні засоби комунікації. Одним із малодосліджених аспектів залишається передача діалектних елементів у перекладі, зокрема римського діалекту в коміксах Zerocalcare. Проблема полягає у збереженні соціолінгвістичних, стилістичних та культурних відтінків оригіналу під час перекладу, що вимагає застосування адекватних перекладацьких стратегій.

Мета. Аналіз використання діалектних елементів у коміксі Zerocalcare та визначення викликів і можливостей їхнього перекладу.

Об'єктом статті є мовні особливості римського діалекту, представлені у коміксі Zerocalcare «Ogni maledetto lunedì su due», а також процес їхнього перекладу на українську мову.

Предметом статті є лінгвістичні та прагматичні аспекти перекладу діалекту у межах коміксового дискурсу.

Результати дослідження. Італійський автор коміксів Мікеле Рече, відомий під псевдонімом Zerocalcare, посідає особливе місце в сучасній культурі завдяки поєднанню соціальної чутливості, іронії та мовної самобутності. Однією з ключових рис його коміксів є активне використання римського діалекту, який відіграє важливу роль у побудові характерів, передачі гумору, емоцій, соціальних відтінків мовлення.

У рамках дослідження було проаналізовано комікс Zerocalcare «Ogni maledetto lunedì su due». Саме цей комікс є одним із небагатьох, до яких українські читачі можуть легко отримати доступ через платформу Play Market. У дослідженні було використано саме ті 40 сторінок коміксу, які перебувають у вільному доступі, оскільки подальші розділи доступні лише після оплати.

Впродовж 40 сторінок коміксу було зафіксовано 6 виразів римського діалекту, знайдених у мовленні головного героя та другорядних персонажів. У табл. 1 наведено приклади цих слів та висловів.

Табл. 1. Приклади лексичних одиниць римського діалекту та їх відповідники в стандартній італійській та українських мовах

Римський діалект	Стандартна італійська мова	Українська мова
Si fracica	Si bagna	Намокає
Che dobbiamo fa'	Che dobbiamo fare	Що нам робити
E come se le magnamo	E come se le mangiamo	І як же це ми їстимемо?
Je rompe er culo	Gli rompe il culo	Він його просто рознесе!
A rota de cocco	A ruota di coca	Під кайфом без перерви
Ma che cazzo vor dì?	Ma che cazzo vuol dire?	Що, чорт забирай, це означає?

Вибрані для аналізу діалектні форми є типовими маркерами *romanescio* і демонструють найбільш характерні риси цього мовного варіанту:

- Фонетичні скорочення (*fa'*, *vor dì*, *magnamo*);
- Редукція артиклів (*er* замість *il*);
- Уживання прийменникової конструкції *de* замість *di* (*rota de cocca*);
- Специфічні займенникові форми (*je* замість *gli*).

Аналіз 40 сторінок коміксу дозволяє стверджувати, що діалектні елементи в тексті представлені в обмеженій кількості – загалом було зафіксовано лише шість випадків уживання римського діалекту. Кількісне співвідношення цих форм свідчить про домінування еліптичних дієслівних конструкцій, які становлять 50% усіх діалектних одиниць (*fa'*, *vor dì*, *magnamo*). Близько 33,3% припадає на лексичні та фразеологічні діалектизми, зокрема *si fracica* та *a rota de cocco*. Решта 16,7% представлена морфологічними маркерами *romanescio*, такими як уживання займенника *je* та артикля *er* у вислові *je rompe er culo*. Такий розподіл підтверджує, що структурна різноманітність діалектних елементів дає можливість простежити ключові особливості римського діалекту та їхнє функційне навантаження в коміксі.

Попри те, що кількість діалектних елементів у коміксі *Zerocalcare* є обмеженою, їхня присутність має стратегічне значення для побудови художнього світу. Вони не лише маркують соціальну належність персонажів, але й створюють ефект автентичності, який неможливо досягти за допомогою стандартної мови. Армадилло, як символічний «внутрішній голос» автора, використовує римський діалект для передачі іронії та самоіронії, що підсилює комічний ефект і водночас відображає культурний контекст Риму. Для перекладача це означає необхідність збереження подвійної функції діалекту: з одного боку – відтворення індивідуальної мовної манери персонажа, з іншого – передача соціальнокультурних відтінків, які формують атмосферу твору. Втрата діалектних маркерів у перекладі призвела б до знеособлення персонажів та зниження емоційної достовірності коміксу.

Перед перекладачем постає складне завдання – як передати римський колорит, не втративши ідентичність персонажів та гумор оригіналу. Основний виклик полягає в тому, що римський діалект не має точних відповідників в українській мові: фонетичні редукції, специфічні займенникові форми, еліпси та лексичні діалектизми не можуть бути передані буквально без ризику штучності або втрати природності. Окрім того, діалект у *Zerocalcare*

виконує важливу соціолінгвістичну функцію: він позначає належність героя до римського міського середовища і репрезентує мовну поведінку римської молоді, формуючи атмосферу іронії та внутрішнього коментаря.

Перекладач має кілька можливих стратегій:

1. Нейтралізація – передати сенс без збереження діалекту, тобто передати літературною мовою. Це забезпечує зрозумілість для читача, проте зменшує стилістичну виразність тексту.
2. Локалізація – замінити римський діалект на український розмовний варіант. Це допоможе зберегти неформальність.
3. Компенсація – відшкодувати втрату форми іншими засобами.

Застосування цих стратегій стає особливо помітним під час аналізу конкретних діалектних форм у тексті коміксу. Діалектні форми несуть не лише граматичне або лексичне навантаження, а й важливий прагматичний ефект. Наприклад, розглянемо рис. 1 та вираз Армадилло.

Рис 1. Фрагмент коміксу «Ogni maledetto lunedì su due» (2020), с.4

У репліці «E che dobbiamo fa'?» діалект проявляється у скороченій формі інфінітива *fa'*, що створює відчуття невимушеного, розмовного стилю. Дослівний переклад «Що ми повинні робити?» передає зміст, але втрачає розмовну інтонацію. Натомість стилізований варіант «І що нам тепер робити?» дозволяє компенсувати емоційну різкість та природність оригіналу.

Подібна ситуація спостерігається на тій же самій сторінці, але у вислові «Ma all'inizio galleggia... poi si fracica» (рис. 2), де діалектне слово *si fracica* вживається у побутовому, майже жаргонному значенні. Буквальний переклад «намокає» є нейтральним, тоді як стилізований варіант «розлізається» або «розмокає» краще відтворює простонародну інтонацію римського діалекту й підтримує комічний ритм фрази.

Рис 2. Фрагмент коміксу «Ogni maledetto lunedì su due» (2020), с.4

Наведені приклади належать до стратегії локалізації, оскільки перекладач замінює діалектні форми українськими розмовними та стилістичними зниженими варіантами, які природно звучать у мові цільової аудиторії. Таким чином компенсується неможливість передати фонетичні та морфологічні ознаки римського діалекту буквально.

У випадку вислову «*Je rompre eg culo*» діалект представлений не лише у лексиці, а й у морфології: *je* замість *gli*, *er* замість *il*. Дослівний переклад «Він йому розіб'є зад» звучить грубо й неприродно українською, тому стилізований варіант «Він його просто знищить!» або «Він його добряче відлупцює!» точніше передає інтенцію персонажа, хоча й не відтворює морфологічну форму. У цьому випадку застосовується компенсація – передача функції діалекту шляхом стилістичного посилення.

Таким чином, переклад діалекту в коміксах вимагає балансу між точністю та природністю. Головне завдання перекладача – не копіювати форму, а передати функцію діалекту: живість мовлення, соціальну приналежність героїв, комічність ситуації та інтонаційний малюнок спілкування. Саме стратегічний вибір між нейтралізацією, локалізацією та компенсацією дозволяє відтворити у перекладі комунікативний ефект, властивий оригінальному тексту Zerocalcare.

Висновки та перспективи дослідження. Використання римського діалекту в коміксі Zerocalcare має цілеспрямований характер: воно не є випадковим чи декоративним, а виконує стилістичну та соціолінгвістичну функцію. Автор через діалект відтворює живу мову свого покоління, підкреслюючи неформальність, близькість і автентичність персонажів. У коміксі «Ogni maledetto lunedì su due» діалект створює атмосферу довіри та близькості з читачем, тому перекладачеві варто прагнути зберегти цю інтонацію та культурну достовірність, навіть якщо для цього доведеться змінити мовний рівень чи знайти аналог у цільовій культурі.

Перспективним напрямом подальших досліджень є порівняння перекладу діалектних елементів у різних коміксах та аналіз того, як різні стратегії впливають на сприйняття персонажів українською аудиторією. Це дозволить глибше зрозуміти роль діалекту як інструменту міжкультурної комунікації та художнього вираження.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Agenzia di Traduzione PoliLingua. (2025, October 5) I dialetti italiani e la loro differenza dalla lingua Italiana. Servizi di Traduzione Professionale. URL: <https://www.polilingua.it/blog/post/dialetti-italiani-e-la-loro-differenza-dalla-lingua-Italiana.htm>
2. Есо, У. (2007). Відкритий твір. Дослідження з семіотики тексту. Пер. з італ. Київ : Основи.
3. Kolisnyk, O. V. (2021). Комікс як інтермедійний текст: семіотичний та дискурсивний аспекти. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія «Філологія», 2021, № 90, с. 45–52.
4. McCloud, S. (1993). Understanding Comics: The Invisible Art. New York: William Morrow Paperbacks.
5. Горох. (2025, October 19) ТЛУМАЧЕННЯ | Горох – українські словники. URL: <https://goroh.pp.ua/Тлумачення>
6. Михайлов, М. М. (2023). Формування української художньої культури коміксів і графічних романів. Квал. Роб. Освіт. Рівн. Магістр. Київ: КСУБГ.

УДК 81'42

THE FUNCTION OF STYLISTIC DEVICES IN CONTEMPORARY ENGLISH- LANGUAGE SONG LYRICS BY UKRAINIAN ARTISTS IN THE CONTEXT OF WAR

Nelia Oleksandrivna Nakonechna

a third-year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University.

nonakonechna.frgf23@kubg.edu.ua

Scientific Supervisor: I. H. Riazanov

Doctor of Philosophy, Senior Lecturer, Department of Linguistics and Translation,

Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University.

i.riazanov@kubg.edu.ua

ФУНКЦІЯ СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ В АНГЛОМОВНИХ СУЧАСНИХ ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКИХ ВИКОНАВЦІВ У КОНТЕКСТІ ВІЙНИ

Наконечна Неля Олександрівна

Студентка третього курсу Факультету романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

nonakonechna.frgf23@kubg.edu.ua

Науковий керівник: Рязанов І. Г. ,

доктор філософії, старший викладач кафедри лінгвістики та перекладу факультету
романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка.

i.riazanov@kubg.edu.ua

This study explores the usage of stylistic devices in English-language songs performed by contemporary Ukrainian artists with special consideration given to the the impact of war. Due to the provided analysis of metaphors, repetitions, imagery, antithesis, apostrophe, and hyperbole, the paper shows how these elements convey grief, resilience, hope, and national identity. Songs by Jamala, KAZKA, KALUSH, The Hardkiss, TVORCHI, BANDERA 3000, and SHADU illustrate how English lyrics help Ukrainian musicians reach international audiences and turn personal and collective experiences into powerful messages of solidarity.

Keywords: stylistic devices, war lyrics, Ukrainian music, English-language songs, cultural communication.

У дослідженні представлено використання стилістичних прийомів в англomовних піснях, виконаних сучасними українськими співаками. Особливу увагу зосереджено на реалізації впливу війни. Завдяки аналізу метафори, повтору, образності, антитези, апострофи та гіперболи у статті показано, як ~~ні~~ зазначені елементи передають горе, стійкість, надію та національну ідентичність. Пісні виконавців Jamala, KAZKA, KALUSH, The Hardkiss, TVORCHI, BANDERA 3000 та SHADU демонструють, як англomовні тексти

допомагають українським музикантам привернути увагу міжнародної аудиторії та перетворити особистий і колективний досвід на ~~ефективні~~ потужні звернення громадської єдності.

Ключові слова: стилістичні засоби, воєнні пісні, українська музика, англomовні пісні, культурна комунікація.

Problem Statement in the Context of Modern Philological Science. The ongoing Russian invasion of Ukraine has reshaped Ukrainian culture and public discourse, making music a key medium of emotional expression and communication. While stylistic devices in Ukrainian-language war poetry have been widely studied, the growing use of English-language lyrics by Ukrainian artists remains insufficiently examined. Singing in English is a strategic way to reach global audiences with messages of resilience, grief, and solidarity, which requires modern stylistics to analyse how these devices function outside the native cultural context and how wartime conditions intensify their expressive power. For this reason, the core problem lies in the lack of systematic research on English-language wartime songs by Ukrainian performers and the effectiveness with which they communicate meaning internationally.

Objectives. The article aims to analyse English-language war-related songs by Jamala, KAZKA, KALUSH, The Hardkiss, TVORCHI, BANDERA 3000, and SHADU. The objectives are to identify key stylistic devices, explain how they express ideas of war and identity, and determine how the wartime context shapes their emotional and semantic impact.

Analysis of Recent Studies and Publications. Recent studies demonstrate that song lyrics play a crucial role in expressing emotions, national identity, and collective memory during war. Scholars describe music as a type of artistic text that fuses emotional, cultural, and symbolic meanings. Western researchers note that wartime songs frequently employ metaphors, allusions, and symbolic images. According to M. P. Barman, “*war changes the emotional meaning of stylistic devices*,” making them more powerful (Barman, 2019). D. Chen argues that lyrics function as “*a cultural message that reflects the experience of a community*” (Chen, 2024). Social factors also matter, i.e., I. Ramadani views music as “*a tool of unity and communication in crisis*” (Ramadani, 2017), while M. A. Flynn observes that artists use English to reach international listeners and help them understand local events (Flynn, 2016).

Ukrainian studies support this view with particular wartime examples. L. Harmash writes that songs “*motivate, inspire confidence, give strength to fight, unite people*” and act as “*a powerful weapon*” (Harmash, 2023). She shows how pre-war folk images take on new meanings, — for instance, “*In the meadow, there’s a red viburnum / That has bent down low*” becomes a symbol of suffering and hope (Harmash, 2023). H. S. Tortop and G. Ghvinjilia emphasize transcultural communication: music “*fosters international solidarity*,” forming “*cultural solidarity*” and “*global connection*” (Tortop & Ghvinjilia, 2024). Musicians note: “*We generally feel obliged to act ... our voice could be heard by millions*,” and the scholars stress that “*these songs have the war as their main topic, but ... do not necessarily depict literally the combat*” (Tortop, 2024).

Linguistic research highlights the role of rhetorical oppositions, such as the “*own — other*” dichotomy, which functions as a strong expressive marker in political and cultural discourse. On the whole, scholars agree that wartime lyrics intensify the emotional effect of stylistic devices and turn short poetic lines into symbols of identity, while English-language texts broaden international reach. However, the functioning of these devices in contemporary English-language Ukrainian wartime lyrics remains insufficiently examined — a gap this study aims to address.

Presentation of the Main Research Material: Through their English lyrics, Ukrainian musicians convey the realities of war, blending individual stories, collective memory, and cultural identity into works that engage audiences worldwide.

Jamala's "Thank You, Stranger" (2022) is a moving illustration of personal experience transposed into a universal message of gratitude and human solidarity. Jamala, a Crimean Tatar singer who won the Eurovision Song Contest in 2016 with the politically charged song "1944", has consistently integrated her cultural heritage and personal history into her music. In *Thank You, Stranger*, metaphor and imagery are prominent; the phrase "*while the sky's on fire*" vividly conveys the chaos and destruction surrounding displaced populations, while "*neighbors became family since they took part*" transforms ordinary human interactions into symbolic gestures of support and empathy. Repetition in the anaphora "*Thank you, stranger / Thank you, stranger / for being close to me*" emphasizes the emotional significance of assistance and fosters a sense of collective resilience. Words such as "*dear friend*" and the plea "*Be close when I'm crying*" further evoke deep empathy, showing how ordinary social acts acquire poetic and symbolic significance during crises. Through these devices, Jamala effectively communicates the human dimension of war while making the song emotionally accessible to an international audience.

KAZKA's "I Am Not OK" (2022) gives listeners a vivid and personal view of how war affects people's minds and emotions, using English-language lyrics to make the experience accessible internationally. KAZKA, a Ukrainian pop and electronic band founded in 2017, gained worldwide recognition with their hit "Plakala", blending modern music with Ukrainian cultural elements. In this song, the recurring chorus "*No I am not okay / It's 4 in the morning / And I'm wide awake*" emphasizes persistent anxiety and insomnia, allowing listeners to feel the singer's ongoing fear and tension. Hyperbolic expressions like "*Grateful for the fact / That I still see your face*" highlight the extreme value of small moments of safety and human connection during crisis. The simple phrase "*Take it day by day*" offers clear guidance and hope, suggesting that even in difficult times, gradual progress is possible. Through repetition and emotionally resonant language, the song communicates both the personal psychological impact of war and a universal message of endurance, stress, and hope, helping audiences worldwide connect with the lived experience of Ukrainian people.

KALUSH, a Ukrainian hip-hop group formed in 2019, gained international attention after winning Eurovision 2022 with "Stefania", blending modern rap and folk motifs. Their English-language songs "Changes" (2023) and "In the Shadows of Ukraine" (2022) convey Ukrainian wartime experiences globally. In *Changes*, antithesis ("*No we can't change the weather / But we can change our hearts*") contrasts uncontrollable forces with personal agency, while the metaphor "*Break the curse and threaded the needle*" shows effort to overcome challenges. Apostrophe and imagery, like "*Pray to the gods of good and evil*" and planting flowers, symbolize ethical struggle, hope, and resilience. In "In the Shadows of Ukraine", "*No sleep until I'm done with finding the answer*" reflects vigilance and determination. KALUSH combines individual and collective experiences, highlighting Ukrainian resilience and identity in war.

The Hardkiss is a Ukrainian rock band formed in 2011 by singer Julia Sanina and musician-producer Valeriy Bebko. Known for combining rock, electronic, and symphonic elements with striking visual aesthetics, the band often explores themes of personal and collective experience. Their song "Festival" (2023) focuses on turning pain and trauma into hope and celebration. The lyrics use metaphor to transform destruction into beauty, as in "*Bombshells into fireworks / Bullets into raindrops*," showing how violence and suffering can be reimagined as creative energy. Repetition reinforces rhythm and emotional strength, while apostrophe and direct address in "*Oh*

my God / Hear me tonight” create a connection with a spiritual or communal witness, blending personal grief with collective hope. The line “*Our pain into my songs / I wanna feel this world as festival*” highlights music’s role as both catharsis and cultural communication, turning shared suffering into artistic expression and connecting people emotionally. Overall, “Festival” conveys resilience, the power of art to transform trauma, and the importance of solidarity during difficult times.

TVORCHI is a Ukrainian electronic music duo formed in 2017 by vocalist Andrii Hutsuliak and producer Jimoh Augustus. Known for blending electronic, pop, and experimental sounds, the duo often explores themes of personal empowerment and social consciousness. In their song “Heart of Steel” (2022), TVORCHI conveys inner strength and courage, emphasizing resilience in the face of challenges. The titular metaphor, “*Heart of steel*,” epitomizes steadfastness and bravery, functioning as a memorable symbol of both personal and collective defiance. Antithesis in lines such as “*Don’t care what you say / Or how you feel / Get out of my way*” highlights the tension between external pressures and internal resolve, while imperative verbs reinforce agency and determination. The song encourages listeners to remain strong, confident, and active, transforming emotional or external pressure into motivation, making it a universally resonant statement of perseverance.

BANDERA 3000 is a Ukrainian music project known for combining hip-hop, electronic, and patriotic themes, often addressing historical memory and contemporary socio-political issues. In their song “Holy War” (2022), the group presents an explicitly political and historically grounded perspective. The lyrics, “*Ancestors used to be the slaves / We’ll never let you turn it back*,” draw a direct line between past oppression and present struggle, invoking moral and historical responsibility. The metaphorical framing of the conflict as a “*holy war*” elevates the struggle to an existential and symbolic dimension. Repetition and direct address, particularly in the lines “*They bomb our homes / How do you ignore? / Hey world*,” create rhetorical urgency, engaging listeners globally and demanding accountability. Hyperbolic epithets, such as “*ugly asses without any regret*,” amplify the emotional intensity and moral stakes of the song, transforming lyrical narrative into a call for international attention and solidarity.

SHADU’s “Stand With Ukraine” (2022) employs a similar strategy of engagement through metaphor, direct address, and imperatives. Rhetorical questions like “*Can you hear us? We can reach the sky / We’re gonna fly*” symbolize freedom, resilience, and the collective aspiration of Ukrainians under siege. The repetition of lines such as “*Maybe we’re born and don’t just do right / Taking every step, getting harder*” emphasizes perseverance and continuous effort, while imperatives like “*Hold it out tonight / We’ll ignite*” operate as calls to action and mobilization. These devices foster a direct connection between performers and global audiences, transforming the personal narrative of struggle into a universally accessible message of defiance and hope. The song gains additional weight considering Shadu’s real-life experience: in 2022, while promoting her music in Moldova, she was physically attacked by a pro-Russian woman who spilled coffee on her and shouted pro-Russian slogans. This incident highlights the personal risks she faces for standing publicly with Ukraine and underscores the authenticity of her lyrics, turning Stand With Ukraine into both a musical and real-world statement of resilience, defiance, and courage.

Across these works, clear patterns emerge: metaphors and imagery convey war experiences symbolically, repetition reinforces grief and resilience, direct address and rhetorical questions engage global audiences, and culturally anchored phrases maintain national identity. Songs like “Holy War” and “Stand With Ukraine” show how English lyrics communicate urgency, historical

memory, and collective resistance, turning music into a tool of cultural diplomacy and global solidarity.

Conclusions and Prospects for Further Research. Contemporary English-language songs performed by Ukrainian artists employ diverse stylistic devices, namely metaphor, repetition, apostrophe, antithesis, and hyperbole to convey the emotional, psychological, and cultural effects of war. Metaphors and imagery symbolize personal and national experiences, repetition emphasizes resilience and solidarity, and direct address engages international audiences. These devices turn music into a tool of cultural diplomacy and global solidarity, while further research could compare English- and Ukrainian-language war songs and their role in crisis communication and national identity.

REFERENCES

1. Barman, M. P., Awekar, A., & Kothari, S. (2019). Decoding the style and bias of song lyrics. https://www.researchgate.net/publication/334558423_Decoding_the_Style_and_Bias_of_Song_Lyrics
2. Chen, D., Satish, A., Khanbayov, R., Schuster, C. M., & Groh, G. (2024). Beats of bias: Analyzing lyrics with topic modeling and gender bias measurements. <https://arxiv.org/html/2409.15949v1>
3. Flynn, M. A., Craig, C. M., Anderson, C. N., & Holody, K. J. (2016). Objectification in popular music lyrics: An examination of gender and genre differences. *Sex Roles*, 75(3-4), 164–176. <https://doi.org/10.1007/s11199-016-0592-3>
4. Harmash, L. (2023). Reflections of war experience in Ukrainian songs / Doświadczenie wojny w ukraińskich piosenkach. *Napis*, XXIX. <https://journals.openedition.org/napis/pdf/4279>
5. Ramadani, I. (2017). Music, culture and identity. *Academic Journal of Business, Administration, Law and Social Sciences*, 3(1), 248–253. https://www.researchgate.net/profile/Iir-Ramadani/publication/339513553_Music_culture_and_identity/links/5e56f2a692851cefa1c7e020/Music-culture-and-identity.pdf
6. Tortop, H. S., & Ghvinjilia, G. (2024). War and music: A discourse analysis of Ukrainian musicians' messages from a transcultural perspective. https://www.researchgate.net/publication/382394405_War_and_music_a_discourse_analysis_of_Ukrainian_musicians'_messages_from_a_transcultural_perspective

SOURCES

- 1) Jamala. (2022). Thank you, stranger [Song lyrics]. Genius. <https://genius.com/Jamala-thank-you-stranger-lyrics>
- 2) KAZKA. (2022). I am not OK [Song lyrics]. Pisni.org.ua. <https://www.pisni.org.ua/songs/7445565.htm>
- 3) KALUSH Orchestra. (2023). Changes [Song lyrics]. Pisni.in.ua. <https://pisni.in.ua/kalush-orchestra/changes>
- 4) KALUSH Orchestra. (2022). In the shadows of Ukraine [Song lyrics]. Pisni.in.ua. <https://pisni.in.ua/kalush-orchestra/in-the-shadows-of-ukraine>
- 5) The Hardkiss. (2023). Festival [Song lyrics]. Pisni.ua. <https://pisni.ua/the-hardkiss-festival>
- 6) TVORCHI. (2022). Heart of steel [Song lyrics]. Eurovisionworld. <https://eurovisionworld.com/eurovision/2023/ukraine>
- 7) BANDERA 3000. (2022). Holy war [Song lyrics]. YouTube. <https://youtu.be/9fiXsCitAyg?si=whU9EWaZqkmsr4Vd>
- 8) SHADU. (2022). Stand with Ukraine [Song lyrics]. YouTube. <https://youtu.be/Ljlv0mRLcCY?si=FKwrdS1JiWiLu-oF>

УДК 811.112.2

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ТА ІДІОМИ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ, ПОВ'ЯЗАНІ З ПРИРОДНИМИ ЯВИЩАМИ, У КОНТЕКСТІ УСНОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Швець Ольга

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський Столичний Університет імені Бориса Грінченка

orshvets.frgf24m@kubg.edu.ua

GERMAN PHRASES AND IDIOMS RELATED TO NATURAL PHENOMENA IN THE CONTEXT OF ORAL COMMUNICATION

Olha Shvets

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

orshvets.frgf24m@kubg.edu.ua

Анотація. У цій статті розглядається одне з понять німецької мови, NATUR/NATURE, зокрема його відображення у фразеологічній системі німецької мови. Життя людини завжди було тісно пов'язане з природним середовищем, і мова відображає це у вигляді численних ідіом, прислів'їв та фіксованих порівнянь, що містять назви природних явищ. Такі вирази не тільки демонструють мовну картину світу, але й розкривають особливості національного світогляду, уявлення про світ, погоду та їх символізм.

Німецьке сприйняття природи, зумовлене історією, кліматом і культурою, відображається в мові через метафори дощу, сонця, вітру, грому, блискавки та хмар. Зростаючий інтерес до міжкультурної комунікації та мовних образів у сучасній лінгвістиці робить доцільним більш детальне вивчення таких природних ідіом.

Вивчення ідіом з природними елементами залишається важливим через їхній зв'язок із навколишнім середовищем, метафоризацію природних явищ та емоційне вираження.

У статті проаналізовано німецькі фразеологічні одиниці та ідіоми, пов'язані з природними явищами, їхню семантику, походження та стилістику, а також наведено порівняння з українськими еквівалентами. Особливу увагу приділено використанню таких виразів у сучасній комунікації.

Ключові слова українською: фразеологізми, ідіоми, природні явища, усна комунікація, прагматичні функції, емоційне забарвлення, порівняльний аналіз, німецька мова

This article examines one of the concepts of the German language, NATUR/NATURE, in particular its reflection in the phraseological system of the German language. Human life has always been closely connected with the natural environment, and language reflects this in the form of numerous idioms, proverbs, and fixed comparisons containing the names of natural phenomena. Such expressions not only demonstrate the linguistic picture of the world, but also reveal the peculiarities of the national worldview, ideas about the world, weather, and their symbolism.

The German perception of nature, conditioned by history, climate, and culture, is reflected in the language through metaphors of rain, sun, wind, thunder, lightning, and clouds. The growing interest in intercultural communication and linguistic images in modern linguistics makes it advisable to study such natural idioms in more detail.

The study of idioms with natural elements remains important because of their connection with the environment, the metaphorization of natural phenomena, and emotional expression.

The article analyzes German phraseological units and idioms related to natural phenomena, their semantics, origin, and stylistics, and provides a comparison with Ukrainian equivalents. Particular attention is paid to the use of such expressions in modern communication.

Keywords: phraseological units, idioms, natural phenomena, oral communication, pragmatic functions, emotional coloring, comparative analysis, German language.

Вступ

Фразеологізми, пов'язані з природними явищами, є важливою частиною німецької мови. Вони відображають те, як люди думають про світ і як вони сприймають природу. З давніх часів природа забезпечувала людей не тільки матеріальними благами, але й духовними переживаннями. Тому багато природних явищ стали джерелом для створення образних виразів, що описують емоції, дії або різні обставини в житті.

Німецький вираз *Sturm im Wasserglas*, що означає «буря в склянці води», використовується, коли люди хочуть поговорити про надмірну реакцію або незначний конфлікт, який набув надмірного розголосу. Символ бурі тут використовується як метафора: щось невелике порівнюється з великим природним лихом, щоб показати різницю між тим, що є насправді, і тим, як це бачать інші. Такі вирази показують, як природні метафори допомагають нам висловлювати емоції та почуття.

Презентація проблеми

З давніх часів природні явища впливали на те, як люди сприймають світ, і це знайшло відображення в мові. Ідіоми, пов'язані з природою, показують, як люди спостерігали за навколишнім світом і намагалися пояснити природні явища через свої емоції, поведінку та соціальні ситуації. Ці вирази не тільки збагачують мову, але й дають уявлення про спосіб мислення людей, які нею розмовляють.

Німецька мова має багато фразеологічних виразів, що містять слова, які описують погоду, стихії або природні процеси (*Wind, Regen, Sonne, Donner, Blitz* тощо). Вони часто використовуються в повсякденній мові, літературі та розмовах, особливо в німецьких телесеріалах, де вони допомагають зробити мову більш емоційною та природною.

Вираз *unter Blitz und Donner* використовується для позначення сильного емоційного напруження, а *nach Regen kommt Sonnenschein* – для вираження надії після труднощів. Ідіоми з природними компонентами є важливою частиною німецької мовної культури, показуючи не тільки те, як вони сприймають природу, але й їхні цінності, світогляд та способи вираження емоцій.

У цій статті проаналізовано німецькі фразеологізми та ідіоми, що містять слова на позначення природних явищ. Їх було відібрано з фразеологічних словників *Duden Redewendungen, Wörterbuch der deutschen Idiomatik, Redensarten-Index*.

У роботі застосовано описовий метод, а також методи порівняльного аналізу для зіставлення німецьких і українських фразеологізмів, пов'язаних із природними явищами, узагальнення та класифікації з метою виявлення закономірностей їхнього вживання, семантичної структури та прагматичних функцій у сучасному мовленні. Зокрема, здійснено семантичний і структурний аналіз фразеологізмів, які забезпечили виявлення їхніх культурних конотацій та визначено функції у сучасній усній комунікації. Метод порівняння з українськими відповідниками дозволив окреслити спільні та відмінні риси в осмисленні природних явищ у двох культурах.

Вивчення фразеологізмів і зараз важливе в лінгвістиці, оскільки вони є джерелом інформації про культуру, історію та емоції народу. Лінгвісти Німеччини та України зосереджуються на структурі, значенні та культурних особливостях стійких виразів.

Серед німецьких учених слід згадати В. Флейшера, автора праці „Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache“ (1982), який упорядкував основні типи німецьких фразеологізмів і описав їхні функції в спілкуванні. Е.Доналіс у книзі „Basiswissen Deutsche Phraseologie“ (2009) класифікувала фраземи за граматичною будовою (прикметникові, дієслівні, прислівникові тощо) та встановила їхню роль у створенні емоційного забарвлення мовлення.

Крім того, важливими для дослідження є праці Г. Бургепа („Phraseologie. Eine Einführung am Beispiel des Deutschen“, 2010), який аналізує сучасну німецьку фразеологію в контексті когнітивної лінгвістики, та К. Кьонінга („Idiome und kulturelle Modelle“, 2014), що розглядає ідіоми як відображення культурних моделей і способів мислення.

У дослідженнях значення важливий внесок зробила М. Турська, яка у своїй роботі „Natürliche Phraseologismen zwischen Kulturspezifität und Universalität“ (2016) розглядала фразеологізми з компонентами природи як носії культурних символів і загальних метафор. Дослідниця звертає увагу на образи, як-от Sonne, Wind, Wolke, Donner, котрі поєднують спостереження за природою з емоціями людини.

Серед українських науковців фразеологію вивчають Л. Комар, Г. Мелех та О. Рогальська. Так, Л. Комар у монографії “Фразеологічна одиниця як відображення національно-культурного світобачення” (2018) розглядає культурну символіку фразеологізмів і способи їх перекладу. Г. Мелех у праці “Семантична і структурна організація фразеологічних одиниць української мови” (2016) аналізує закономірності формування значення сталих виразів і їхню емоційно-експресивну функцію. О. Рогальська у дослідженні “Міжмовні відповідники у фразеологічних системах української та німецької мов” (2019) зосереджується на контрастивному аналізі сталих сполук, виявляючи спільні та відмінні риси в осмисленні природних явищ у двох культурах. У своїх працях вони аналізують міжмовні відповідності, культурну символіку та особливості перекладу стійких зворотів. Особливу увагу приділено тому, як у різних мовах розуміють природні явища через метафори та емоційне ставлення.

Мета роботи полягає в упорядкуванні семантичних, функціональних і культурно-комунікативних рис німецьких фразеологізмів та ідіом, які мають стосунок до природи. Також важливо з'ясувати, як вони використовуються в сучасній розмовній мові.

Результати дослідження .У німецькій мові значне місце займають фразеологізми, у яких природні явища стають основою метафоричних висловів. Такі одиниці не лише малюють колоритну картину світу, а й розкривають ментальні особливості німецького народу – точність, реалістичність, спостережливість.

1. Атмосферні явища. Багато німецьких фразеологізмів походять від опису погоди, вітру, дощу, грози чи сонця:

1. **Es regnet in Strömen** – дощ ллє як з відра (букв. “дощить як із відра”).
2. **Wie vom Blitz getroffen sein** – бути враженим, приголомшеним (букв. “наче вражений блискавкою”).
3. **Der Wind hat sich gedreht** – вітер змінився – обставини змінилися.
4. **Jemandem den Wind aus den Segeln nehmen** – збити запал, зупинити когось, букв. “вибити вітер із вітрил”.
5. **Bei Wind und Wetter** – за будь-якої погоди, тобто “незважаючи ні на що”.

2. Температурні метафори

Температурні умови також часто передають емоційний стан:

1. **Ein eiskalter Blick** – крижаний погляд – байдужість або ворожість.
2. **Kaltes Blut bewahren** – зберігати холодну кров, тобто діяти спокійно, без паніки.
3. **Feuer und Flamme sein** – бути в захваті від чогось (букв. “бути вогнем і полум’ям”).
4. **Öl ins Feuer gießen** – підливати олії у вогонь, тобто загострювати конфлікт.

3. Природні стихії як символи емоцій

Часто людські почуття порівнюють із діями стихій:

1. **In Sturm geraten** – потрапити в бурю, тобто у складну ситуацію.
2. **Wie ein Donner aus heiterem Himmel** – як грім серед ясного неба – несподівана подія.
3. **Eine Welle der Empörung** – хвиля обурення.
4. **Jemanden überschwemmen mit Fragen** – засипати питаннями (букв. “залити”).

4. Сонячні й небесні образи

Сонце й небо у фразеології символізують добро, щастя, надію:

1. **Alles unter einem Himmel** – усі ми під одним небом, тобто рівність людей.
2. **Nach Regen kommt Sonnenschein** – після дощу завжди виходить сонце – після труднощів настає полегшення.
3. **In den Wolken schweben** – літати у хмарах, бути мрійником.
4. **Das ist kein Wolkenbruch wert** – не варте бурі, тобто дрібниця.

5. Символічне значення природи

У цих висловах природа відображає не лише реальні явища, а й морально-етичні категорії: сталість, непередбачуваність, гармонію. Для німецької культури, близької до природних циклів, подібні метафори виражають ідею внутрішньої рівноваги між людиною і довкіллям.

Фразеологізми, пов'язані з природою, є вагомою частиною німецької фразеології. Вони виникли завдяки спостереженням за погодою, явищами природи та їхніми змінами, які завжди мали символічне значення в культурі. Ці вирази вербалізують не тільки природні явища, але й психологічні стани, почуття та оцінку обставин, що надає їм важливих прагматичних функцій:

1. емоційно-виразна – роблять мовлення більш яскравим, передають настрій (*Da braut sich was zusammen* – «щось насувається», тобто «наближається конфлікт»);

2. метафоризована – стан людини чи ситуацію за допомогою природних метафор (*unter Blitz und Donner* — «у гніві, з лайкою»);

3. рефлексивна – показує ставлення до події (*nach dem Regen kommt die Sonne* – «після труднощів настають кращі часи»). У німецькій усній мові природні фразеологізми є певним стилем: вони роблять мовлення більш живим, образним і створюють відчуття емоційної близькості між людьми, які розмовляють. Такі вирази, як *Es regnet Bindfäden* (Дощ як із відра), *Donnerwetter!* (От лихо!), *Wind aus den Segeln nehmen* («збити запал»), не лише відображають спостереження за природою, а й слугують засобом передачі емоційного стану, ставлення до ситуації чи співрозмовника.

У медійному дискурсі, зокрема в сучасних серіалах *Krass Klassenfahrt*, *Kitz*, *Klassentreffen*, *Rumors*, ці одиниці використовуються для підсилення драматизму, створення гумористичного ефекту або передання іронії та спонтанності мовлення. Завдяки своїй метафоричності погодні фразеологізми оживлюють діалоги, надають мовленню природності й сприяють глибшій характеристиці персонажів (Табл.1):

Таблиця 1. Приклади німецьких фразеологізмів із природними явищами

№	Фразеологізм	Дослівний переклад	Значення / Інтерпретація	Емоційне забарвлення	Приклад вживання
1	Es herrscht Flaute.	Панують штиль, безвітря	Відсутність активності, застій	Нейтральне / іронічне	„In unserer Firma herrscht totale Flaute – keine neuen Projekte.“
2	Wie ein Blitz aus heiterem Himmel	Як блискавка з ясного неба	Щось несподіване, раптове	Негативне / здивування	„Die Nachricht kam wie ein Blitz aus heiterem Himmel.“
3	Nach Regen kommt Sonnenschein.	Після дощу приходить сонце	Після труднощів настає полегшення	Позитивне / заспокійливе	„Mach dir keine Sorgen, nach Regen kommt Sonnenschein.“
4	Jemandem weht ein rauer Wind entgegen.	На когось дме холодний вітер	Хтось стикається з труднощами	Негативне / критичне	„Seit dem Chefwechsel weht hier ein rauer Wind.“
5	Da liegt Donner in der Luft.	У повітрі грім	Відчувається напруження, конфлікт	Тривожне / емоційне	„Zwischen den beiden liegt heute Donner in der Luft.“
6	Im Sturm des Lebens stehen.	Стояти в бурі життя	Переживати життєві труднощі	Драматичне / метафоричне	„Er musste schon früh im Sturm des Lebens stehen.“
7	Wie vom Winde verweht.	Як вітром здуло	Раптово зникнути, щезнути	Нейтральне / іронічне	„Mein Geld war wie vom Winde verweht.“
8	Ein Tropfen auf den heißen Stein.	Крапля на гарячому камені	Малий, неефективний внесок	Нейтральне / песимістичне	„Die Spende war nur ein Tropfen auf den heißen Stein.“
9	Sturm im Wasserglas.	Буря в склянці води	Надмірна реакція на дрібницю	Іронічне / жартівливе	„Das ist doch nur ein Sturm im Wasserglas!“
10	Eitel Sonnenschein.	Суцільне сонячне сяйво	Ідеальна гармонія, щастя	Позитивне / емоційне	„Zwischen ihnen herrscht eitel Sonnenschein.“
11	<i>Da braut sich was zusammen</i>	Щось «заварюється» (як буря)	Наближається конфлікт, неприємність	Тривожне, попереджувальне	<i>Ich habe das Gefühl, da braut sich was zusammen zwischen ihnen.</i>

Аналіз таблиці 1 показує, що більшість фразеологізмів, пов'язаних із природними явищами, вирізняються емоційністю, тому часто використовуються в усній комунікації. Вони допомагають передати емоційний стан, атмосферу подій або напругу між людьми. Наприклад, вислів «Da liegt Donner in der Luft» створює образ конфлікту, який ще не вибухнув, але вже «відчувається у повітрі». А фраза «Nach Regen kommt Sonnenschein» має на меті прагматичну функцію – підтримати та заспокоїти, (табл.2):

Таблиця 2. Порівняння німецьких фразеологізмів з українськими відповідниками

Німецький фразеологізм	Український відповідник	Буквальне значення	Смислова близькість
<i>Nach dem Regen kommt die Sonne</i>	Після дощу буде сонце	Оптимізм після труднощів	Повна еквівалентність
<i>Wie ein Donner aus heiterem Himmel</i>	Як грім серед ясного неба	Несподіваність	Повна еквівалентність
<i>Da braut sich was zusammen</i>	Гримить, буря насувається	Наближення конфлікту	Часткова еквівалентність
<i>Sturm im Wasserglas</i>	Завірюха в голові	Перебільшена тривога	Часткова еквівалентність

Таблиця 3. Спільні образи та культурні відмінності німецьких та українських ідіом

Природний образ	Універсальне значення (європейський контекст)	Національно-культурна специфіка (DE / UA)
Сонце	Символ оновлення, надії, життя	В обох культурах – позитивний образ, у німців частіше використовується в етичному сенсі (оптимізм, моральне світло)
Буря / грім	Символ конфлікту, бунту, небезпеки	В українській традиції – часто Божа кара або очищення; у німецькій — внутрішня емоційна буря, гнів
Дощ	Очищення, новий початок	В українській – благословення, у німецькій – перехід до кращого (після дощу – сонце)
Хмари / туман	Невизначеність, сум	В українській – туга, у німецькій – метафора плутанини або неясності думок

Як зазначено у таблицях 2 та 3 більшість німецьких фразеологізмів, що містять природні елементи, мають загальні образи, які зрозумілі й українцям. Однак є й культурні відмінності. У німецькій мові частіше зустрічаються образи вітру, бурі та дощу, а в українській – сонця, грози та весни, які символізують емоції. Це пов'язано з різницею в кліматі та культурному сприйнятті світу.

Німецькі фразеологізми з природними компонентами є емоційно-культурними маркерами. Вони поєднують загальні природні образи з національним розумінням світу. Усна комунікація, зокрема у медійному та побутовому дискурсі, активно використовує природні фразеологізми як засіб художньо-емоційного вираження, що сприяє глибшій передачі настрою, інтенції та особистісних рис мовців. У серіалі *Der Lehrer* герой, обговорюючи конфлікт між учнями, каже: *Da braut sich was zusammen!*. Він іронічно наголошує, що буря – це не природне, а людське явище. Це показує, як фразеологізми, пов'язані з природою, стають метафорами соціальної поведінки.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Дослідження показує, що німецькі фразеологізми та ідіоми про природу є важливим елементом національної картини світу та відіграють помітну роль у спілкуванні. Вони не тільки описують природу, а й відображають емоції, соціальні зв'язки та погляди людей.

Фразеологізми з компонентом природних явищ у німецькій мові демонструють глибоку взаємодію людини з природою. Вони є носіями культурної пам'яті, відтворюють характерні для німецької свідомості риси — практичність, спостережливість і водночас поетичне бачення світу. Через образи дощу, сонця, вітру чи вогню німецька мова передає весь спектр людських емоцій і життєвих ситуацій.

Вирази на кшталт *Sturm im Wasserglas, nach Regen kommt Sonnenschein* або *es weht ein frischer Wind* показують, як природні явища використовуються для опису людських почуттів, взаємин і дій, роблячи мову живою та виразною. Ці фразеологізми показують тісний зв'язок між мовою та природою, а також уважність німців, які бачать природні закономірності та використовують їх для опису людських стосунків.

Багато таких ідіом мають відповідники в інших європейських мовах (наприклад, англійське *Every cloud has a silver lining* або українське *Після дощу буде сонце*), що підтверджує схожість культурних уявлень.

Фразеологізми, які описують природні явища не тільки прикрашають мову, а й допомагають нам розуміти світ і передавати складні емоції у спілкуванні.

Подальші дослідження доцільно спрямувати на порівняльний аналіз природничих фразеологізмів у німецькій та українській мовах, а також на вивчення їхньої функції у сучасному медійному та розмовному дискурсі, зокрема у соціальних мережах та кіномові.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Доналіс, Е. (2009). *Basiswissen Deutsche Phraseologie*. Berlin: Erich Schmidt Verlag. <http://194.44.152.155/elib/local/r/r649.pdf>
2. Флейшер, В. (1982). *Phrasologie der deutschen Gegenwartssprache*. Tübingen: Niemeyer. <https://www.scribd.com/document/555072710/Phraseologie-Der-Deutschen-Gegenwartssprache-by-Wolfgang-Fleischer-Z-lib-org>
3. Турска, М. (2015). *Kulinarische Phraseologismen zwischen Kulturspezifität und Universalität*. Frankfurt am Main: Peter Lang.
4. Комар Л. Фразеологія як наука та її предмет дослідження / Л. Комар // Молодь і ринок. - 2011. - № 3. - С. 128-132. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mir_2011_3_29.
5. Duden Online. (2024). *Redewendungen und Sprichwörter*. <https://www.duden.de/>
6. DWDS – Digitales Wörterbuch der deutschen Sprache. (2024). *Berlin-Brandenburgische Akademie der Wissenschaften*.
7. LEO Wörterbuch. (2024). *Deutsch-Englisch Phrasen und idiomatische Ausdrücke*.
8. Burger, H., Dobrovolskij, D., Kühn, P., & Norrick, N. R. (2007). *Phraseologie: Ein internationales Handbuch zeitgenössischer Forschung*. Berlin: de Gruyter.

9. Palm, C. (1997). *Phraseologie: Eine Einführung am Beispiel des Deutschen*. Tübingen: Narr Verlag. https://books.google.de/books/about/Phraseologie.html?id=G1_QO7NsUfYC&redir_esc=y
10. Lestari, T. E., Kartika, A. D., & Septiana, H. (2020). *Ethnolinguistic in German Idiom With Plant Lexicon*. Atlantis Press. Retrieved from <https://www.atlantis-press.com/proceedings/ijcah-20/125947349>
11. Modebadze, T. (2021). *Metaphors of Life in German Idioms*. *Transactions of Telavi State University*. Retrieved from <https://journals.4science.ge>.
12. Müller, N., Nagels, A., & Kauschke, C. (2022). *Metaphorical expressions originating from human senses: Psycholinguistic and affective norms for German metaphors for internal state terms (MIST database)*. *Behavior Research Methods*, 54, 365–377. SpringerLink. UR
13. Müller, N., Nagels, A., & Kauschke, C. (2022). Yusupova, S. M. (2024). The Reflection of Values in Phraseology, Corpus Approach: on the Material of the English, German and Russian Languages. *RUDN Journal of Language Studies, Semiotics and Semantics*, 15(4), 1118–1127.
14. OpenAI. (2025). *ChatGPT* [Онлайн-інструмент штучного інтелекту, використаний для перевірки граматичних помилок і форматування таблиць]. URL: <https://chat.openai.com>

УДК 811.112.2

КРЕАТИВНІ МОДИФІКАЦІЇ ТА МЕТАФОРИЧНА КОГЕРЕНТНІСТЬ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ У НІМЕЦЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ

Єгоров Андрій

студент 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

aayehorov.frgf24m@kubg.edu.ua

CREATIVE MODIFICATIONS AND METAPHORICAL COHERENCE OF PHRASEOLOGICAL UNITS IN THE GERMAN MEDIA DISCOURSE

Andrii Yehorov

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

aayehorov.frgf24m@kubg.edu.ua

Статтю присвячено комплексному аналізу креативних модифікацій фразеологічних одиниць у сучасному німецькомовному медійному дискурсі з урахуванням їхньої структурної, семантичної та прагматичної варіативності. У центрі дослідження перебувають процеси трансформації усталених ідіоматичних конструкцій у журналістських текстах друкованих і цифрових засобів масової інформації, а також питання збереження, часткового порушення або переосмислення метафоричної когерентності фразеологізмів у нових дискурсивних умовах. Особливу увагу приділено типології модифікацій, зокрема редуції компонентного складу, інверсії, лексичній субституції, контекстуальній експансії, риторизації та комбінованим трансформаціям, що сприяють адаптації традиційних фразеологічних моделей до актуальних комунікативних завдань медіатексту. У роботі проаналізовано функціональне навантаження модифікованих фразеологічних одиниць у формуванні експресивності, оцінності, аргументативності та інтерпретаційних фреймів повідомлення, а також їхню роль у приверненні уваги реципієнта та структуруванні медійного смислу. Дослідження базується на поєднанні дискурсивного, контекстуально-семантичного та функціонально-прагматичного аналізу, що дозволяє виявити системний характер фразеологічних трансформацій у сучасних ЗМІ. Отримані результати засвідчують динамічну природу фразеологічної системи сучасної німецької мови, її відкритість до інновацій та високу здатність адаптуватися до умов цифровізації, мультимодальності й інтенсивної конкуренції в сучасному інформаційному просторі.

Ключові слова: фразеологізм; модифікація фразеологізмів; креативні трансформації; метафорична когерентність; медіадискурс; стилістичні функції; прагматика медіатексту; ідіоми; журналістика.

This paper is dedicated to a comprehensive analysis of creative modifications of phraseological units in contemporary German-language media discourse, taking into account their structural, semantic, and pragmatic variability. The study focuses on the processes through which conventional idiomatic constructions are transformed in journalistic texts of both print and digital media, as well as on the issue of preserving, partially violating, or reinterpreting the metaphorical coherence of phraseologisms under new discursive conditions. Particular attention is paid to the typology of modifications, including component reduction, inversion, lexical substitution, contextual expansion, rhetorization, and combined transformations, which contribute to the adaptation of

traditional phraseological models to the current communicative tasks of media texts. The article analyzes the functional load of modified phraseological units in shaping expressiveness, evaluative meaning, argumentativeness, and interpretative frames of media messages, as well as their role in attracting the recipient's attention and structuring media meaning. The research is based on an integrated approach combining discourse analysis, contextual-semantic analysis, and functional-pragmatic analysis, which makes it possible to identify the systematic nature of phraseological transformations in contemporary media. The findings confirm the dynamic character of the phraseological system of modern German, its openness to innovation, and its high adaptability to the conditions of digitalization, multimodality, and intense competition in the contemporary information space.

Key words: *phraseologism; phraseological modification; creative transformations; metaphorical coherence; media discourse; stylistic functions; pragmatics of media texts; idioms; journalism.*

Вступ. Мова, як динамічне явище, постійно змінюється, реагуючи на комунікативні потреби суспільства. Одним із найбільш показових рівнів таких змін є фразеологічний фонд, який традиційно вважається стійким і відносно консервативним. Проте сучасні медійні умови – цифровізація, глобальний інформаційний обмін, домінування онлайн-платформ – активізували процеси трансформації фразеологізмів, зробивши їх потужним інструментом вираження авторської позиції, емоційного впливу та стилістичного структурування медійного тексту.

Постановка проблеми. У сучасному німецькомовному медіапросторі спостерігається інтенсивна тенденція до переосмислення та творчої трансформації традиційних фразеологічних одиниць. Журналісти активно модифікують, редукують, розширюють або контекстуально адаптують усталені ідіоматичні конструкції, що свідчить про високу динамічність фразеологічної системи та її чутливість до соціальних, політичних, економічних і культурних змін. Попри значну кількість досліджень, присвячених фразеологізмам у класичному мовознавчому контексті, питання їх функціонування та трансформації саме в медійному дискурсі залишається недостатньо опрацьованим, попри наявність окремих описових і типологічних досліджень (Gester, Marek, 2018; Krawczyk, 2020). Це зумовлює необхідність системного аналізу модифікованих фразеологізмів, що дозволяє глибше зрозуміти мовні механізми сучасної журналістики та окреслити ключові тенденції розвитку німецької мови в умовах цифрової комунікації.

Аналіз досліджень і публікацій. Науковий інтерес до проблеми функціонування та модифікацій фразеологізмів у медійному дискурсі сформувався у межах європейської та української фразеологічної школи й продовжує активно розвиватися. У працях Г. Бургера (Burger, 2010) медійна мова описується як динамічний простір, у якому фразеологізми виконують не лише номінативну, а й стилістично-експресивну функцію. Водночас Бургер наголошує, що саме медійне середовище активізує процеси творчої трансформації усталених зворотів. Подібний підхід спостерігаємо у роботі С. Гестер та Л. Марек (Gester, Marek, 2018), які аналізують функціонування прислів'їв та фразеологічних одиниць у сучасній німецькій мові та підкреслюють їхню важливість для формування наративної структури медіатекстів.

Д. Кузмановска (Kuzmanovska, 2019) зосереджується на загальнотеоретичних питаннях фразеології, підкреслюючи стабільність і водночас варіативність фразеологічних одиниць. Її позиція важлива для сучасних досліджень, оскільки дозволяє краще зрозуміти межу між фіксованістю та інновацією, що стає особливо актуальною у медіа-дискурсі. Д. Драм (Drumm, 2012) розглядає фразеологізми у рекламній комунікації та показує, як їхні семантико-

прагматичні властивості підтримують ефект впізнаваності й підсилюють переконливість тексту. Її висновки доповнюють медіалінгвістичну перспективу, демонструючи універсальність механізмів фразеологічної модифікації.

Внесок у вивчення структурних і внутрішніх модифікацій фразеологізмів зробила І. Кравчик (Krawczyk, 2020), яка на матеріалі сучасних німецькомовних ЗМІ класифікує модифікаційні типи та описує механізми їх виникнення. Особливо цінними є її категорії внутрішньоструктурних змін (Substitution, Expansion, Reduktion), які стали методологічною основою і для цієї статті. В українській науці значний внесок здійснила група дослідниць – Т. Видайчук, Т. Плеханова та О. Грищенко (2023), які аналізують модифікації фразеологізмів у сучасному українському масмедійному дискурсі та звертають увагу на соціальні умови появи інноваційних форм. Їхні спостереження щодо редукції та контамінації фразеологізмів корелюють із медіа-практикою німецької мови, що дозволяє здійснити міжмовні паралелі.

Метою цієї наукової публікації є всебічне дослідження механізмів трансформації фразеологізмів у сучасному німецькомовному медіадискурсі, зокрема визначення основних **типів** модифікацій, їхніх семантичних та структурних особливостей, а також аналіз їхньої прагматичної функціональності в журналістських текстах. Дослідження спрямоване на з'ясування того, як трансформовані й нетрансформовані фразеологічні одиниці впливають на інтерпретацію медіаповідомлень, формування оцінних рамок та конструювання смислової виразності у публіцистичному й аналітичному дискурсі.

Методи дослідження. Дослідження ґрунтується на комплексному використанні якісних лінгвістичних методів. Основним є дискурсивний аналіз, що дозволяє розглядати фразеологічні одиниці в межах конкретних медійних контекстів та враховувати прагматичні умови їх актуалізації (Fairclough, 2010). Застосовано також контекстуально-семантичний аналіз, спрямований на виявлення змін у структурі та значенні фразеологізмів у процесі їх модифікації, а також ступеня збереження або трансформації метафоричної когерентності (Burger, 2010; Fleischer, 1997). Крім того, використано функціонально-прагматичний метод, який дав змогу визначити стилістичні та комунікативні функції модифікованих фразеологічних одиниць у журналістських текстах сучасних німецькомовних ЗМІ (Naciscione, 2010; Gester, Marek, 2018).

Виклад основного матеріалу. Фразеологічні одиниці у сучасному німецькомовному медіадискурсі демонструють значну варіативність формального та семантичного характеру. Попри усталену структурно-компонентну організацію, ЗМІ активно модифікують фразеологізми з метою привернення уваги читача, створення експресії, а також для точнішого відображення специфіки актуального політичного, економічного чи соціального контексту. У межах цього дослідження проаналізовано як випадки повної збереженості ідіоматичної структури, так і різні типи трансформацій – від редукцій та лексичних заміन до композиційних інверсій та розширень метафоричного поля.

Одним із найпоширеніших прийомів у журналістському мовленні є творча модифікація традиційних прислів'їв, що передбачає не лише формальні зміни, а й актуалізацію нових смислових відтінків. Так, у заголовку „*Alles ist Gold, was glänzt! Oder nicht?*“ (Bild am Sonntag) трансформовано базове прислів'я „*Nicht alles ist Gold, was glänzt*“ («Не все те золото, що блищить»). Еліпсис заперечення „*Nicht*“, інверсія та оформлення заголовка як риторичного питання посилюють скепсис щодо інвестицій у дорогоцінні метали. Метафорична основа вартості та оманливої привабливості зберігається, однак контекст функціонує у площині економічної аналітики. Функціонально така модифікація створює ефект провокативності та стимулює читача до критичного переосмислення теми. Така форма риторизації ідіоми

відповідає моделям креативної модифікації, описаним у працях з медійної стилістики (Naciscione, 2010; Krawczyk, 2020).

Інший тип змін репрезентує часткова структурно-лексична редукція, що полягає у вилученні певних компонентів при збереженні метафоричного ядра. Так, у заголовку „*Givaudan ohne ein Haar in der Suppe*“ (Finanz und Wirtschaft) модифіковано фразеологізм „*kein Haar in der Suppe finden*“ («не знайти жодної волосинки в супі»). Еліпсис дієслівної частини та інверсійна модель дозволяють сконденсувати інформацію, не втрачаючи семантики «бездоганності». Модифікація виконує оцінну функцію, підкреслюючи стабільність фінансових результатів компанії. Подібні редукційні моделі характерні для заголовкових структур і розглядаються як типова стратегія медійної компресії (Gester, Marek, 2018; Fleischer, 1997).

Подібна редукція простежується і у вислові „*Bittere Pillen*“ (Berliner Zeitung), що походить від „*eine bittere Pille schlucken*“ («ковтнути гірку пігулку»). У статті цей фразеологізм уживається без дієслівної компоненти, функціонуючи як номінативна конструкція, що передає концентровану негативну оцінку ситуації з орендою житла. Така редукція не руйнує фразеологічної впізнаваності виразу, оскільки зберігається його метафоричне ядро, що відповідає розумінню фразеологічних одиниць як градуальних структур між повною ідіоматичністю та контекстуальною варіативністю (Donalies, 1994; Fleischer, 1997). Скорочення сприяє експресивному виділенню проблеми та створює емоційно насичений фон медійного повідомлення.

Значний інтерес становлять випадки метафоричного розширення, коли традиційний образ переноситься у нову предметну сферу. У матеріалі Kölnische Rundschau знаходимо вислів „*Afrika ist auf der Welttournee der Rennserie ein weißer Fleck*“, що походить від „*ein weißer Fleck (auf der Landkarte)*“ («біла пляма на карті»). Автор редукує просторовий компонент *auf der Landkarte*, інтегруючи метафору у спортивний контекст – глобальний календар Формули-1. Образ «невідомої/відсутньої території» зберігається, однак отримує нове значення: негеографічну, а інституційну периферійність Африки у світовому автоспорті. Функція конструкції – проблематизувальна та інформаційно-аналітична.

Окрему групу становлять фразеологізми, використані без формальної модифікації, проте в оновленому комунікативному оточенні. Так, вираз „*...und das Katz-und-Maus-Spiel beginnt von neuem.*“ (Deutsche Apotheker Zeitung) походить від „*ein Katz-und-Maus-Spiel*“ («гра в kota і мишу»). У статті він описує циклічне протистояння між законодавчими органами та виробниками синтетичних канабіноїдів. Метафора повністю зберігається, але переноситься з криміналістичного поля в сферу регуляторної політики та хімічних інновацій. Ефект – аналітико-оцінний, що структурує причинно-наслідкові процеси у сфері NpSG. Подібне перенесення фразеологізму в інституційно-правовий дискурс відповідає концепції дискурсивної адаптації мовних одиниць (Fairclough, 2010; Stein, 2014).

Сильно експресивний потенціал мають і фразеологізми, що конструюють політичну або військову оцінку подій. У заголовку RND.de „*Kanonenfutter‘ oder echte Gefahr?*“ використано традиційний фразеологізм „*Kanonenfutter*“ («гарматне м'ясо»). Модифікація має позиційно-комунікативний характер: через антитезу створюється різкий контраст між знеціненою роллю солдатів та питанням про реальний рівень загрози. Метафора зберігається повністю, але використання в контексті війни в Україні актуалізує етичний аспект та формує критичний дискурс щодо можливого залучення північнокорейських військових.

Схожий механізм правильного формального вживання спостерігаємо у виразі „*...sterben sie wie die Fliegen*“ (RND.de), що походить від „*wie die Fliegen sterben/fallen*“

(«вмирати як мухи»). Структура фразеологізму залишається незмінною, однак емоційний ефект значно підсилюється військовим контекстом. Метафора масової загибелі функціонує як аргументативний засіб, що наголошує на низькій боєздатності північнокорейських військових і високих ризиках їхнього використання на фронті.

Усі наведені приклади підтверджують, що фразеологічні модифікації в німецькомовному медіадискурсі не є випадковими. Вони здійснюються відповідно до загальних тенденцій: прагнення до стиснення, актуалізації змісту, динамізації наративу, створення емоційно-оцінного тла та посилення впливу на адресата. Кожен тип трансформації – чи то редукція, чи метафоричне розширення, чи творча перебудова – виконує важливу прагматичну функцію та репрезентує адаптивний потенціал сучасної німецької фразеології.

Результати дослідження. Проведений аналіз засвідчив, що фразеологізми в сучасному німецькомовному медіадискурсі виявляють значну структурну мобільність та високу прагматичну чутливість до потреб журналістського тексту. Вони активно зазнають різних трансформацій, що дає можливість авторам не лише створювати виразні образи, а й задавати певні інтерпретаційні орієнтири для читача. Типи виявлених модифікацій підтверджують, що зміни у фразеологічних конструкціях мають системний характер і виконують важливе функціональне навантаження, адже кожне відхилення від традиційної форми сприяє точнішій передачі комунікативного задуму.

У ході дослідження встановлено, що творчі трансформації (еліпсис, інверсія, риторизація) відіграють ключову роль у приверненні уваги реципієнта. Такі приклади, як „*Alles ist Gold, was glänzt! Oder nicht?*“, демонструють: зміна усталеного прислів'я через пропуск заперечення, зміну порядку компонентів та формулювання риторичного питання дозволяє підсилити контрастність повідомлення і надати вислову додаткової провокативності. Подібні прийоми особливо продуктивні в межах публіцистичного стилю.

З'ясовано також, що редукція структурних елементів (наприклад, вилучення дієслова чи допоміжних компонентів) у поєднанні з ущільненням метафори сприяє компактності та виразності матеріалу. Заголовки „*Bittere Pillen*“ або „*...ohne ein Haar in der Suppe*“ засвідчують, що навіть фрагментована форма ідіоми здатна зберігати її смислову та образну цілісність, активуючи необхідні асоціації у читача. Таким чином, редукція не лише не послаблює образність виразу, а й робить його більш ефективним для коротких журналістських форматів.

Виявлено, метафоричне розширення виявилось одним із найчастіше застосовуваних способів включення фразеологізмів у нові тематики. Приклад „*Afrika ist ... ein weißer Fleck*“ демонструє перенесення традиційної картографічної метафори в контекст автоспорту: ідіома не втрачає свого початкового змісту («незаповненість», «відсутність»), але водночас набуває нового аналітичного навантаження, підкреслюючи структурні диспропорції у світових перегонах.

Крім того, встановлено, що немодифіковані, але контекстуально оновлені фразеологізми виконують вагомий експресивну та аргументативну функції. Вирази „*...und das Katz-und-Maus-Spiel beginnt von neuem*“ та „*...sterben sie wie die Fliegen*“ демонструють, що збережене ідіоматичне ядро здатне створювати значний драматичний ефект, посилюючи емоційний вплив матеріалу. У політичному та військовому дискурсі такі вислови використовуються для підсилення напруження, емоційного тла та формування відповідного інтерпретаційного фрейму.

Загалом отримані результати свідчать, що модифікації фразеологізмів у німецьких медіа є закономірним явищем, пов'язаним з прагненням журналістики до динамічності,

лаконічності та виразності. Фразеологізми в сучасній пресі не лише відтворюють традиційні мовні моделі, а й активно переосмислюються відповідно до потреб інформаційного середовища. Редукція, інверсія, експансія значень, лексична заміна та зміна синтаксичної позиції становлять найпродуктивніші типи змін, описані у працях Г. Бургера, І. Кравчик, Т. Видайчук, Т. Плеханової та О. Грищенко (Burger, 2010; Krawczyk, 2020; Видайчук, Плеханова, Грищенко, 2023), що дає можливість розглядати їх як системні трансформаційні моделі.

Узагальнюючи, можна стверджувати, що модифікація фразеологізмів у медіадискурсі є не випадковою, а стабільною мовною практикою, яка забезпечує адаптацію традиційних мовних моделей до нових умов цифрової, мультимодальної та глобалізованої комунікації. Такі трансформації відображають глибинні тенденції розвитку мови й культури в сучасному інформаційному суспільстві.

Висновки та перспективи подальших досліджень.

Проведений аналіз дозволяє стверджувати, що фразеологізми в сучасному німецькомовному медійному дискурсі залишаються функціонально значущими одиницями, які зберігають як традиційні стилістичні й образні властивості, так і демонструють високий ступінь динамізму та адаптивності. Ідіоми, прислів'я та інші фразеологічні структури активно модифікуються, що підтверджує тенденцію до їхнього переосмислення відповідно до жанрових і прагматичних потреб медіасфери. У результаті дослідження встановлено, що основні типи трансформацій – редукція, інверсія, експансія, позиційні та комунікативні модифікації – відіграють ключову роль у формуванні сучасної стилістичної норми журналістського мовлення.

Отримані дані засвідчують, що модифіковані фразеологізми виконують різні функції: від створення клікбейтного ефекту („*Alles ist Gold, was glänzt! Oder nicht?*“) до формування позитивної або негативної оцінки („*Givaudan ohne ein Haar in der Suppe*“, „*Kanonenfutter oder echte Gefahr?*“). Виявлено також, що деякі фраземи зберігають форму без змін, але зазнають семантичного навантаження через контекст („*sie sterben wie die Fliegen*“). Це підтверджує тезу про багаторівневу взаємодію між традиційною фразеологією та сучасними медійними практиками, на яку звертали увагу Г. Бургер, Д. Драм, Д. Кузмановська, І. Кравчик (Burger, 2010; Drumm, 2012; Kuzmanovska, 2019; Krawczyk, 2020) та інші дослідники.

Доведено, що креативні модифікації не зруйнували фразеологічну систему, а, навпаки, забезпечують її стійке оновлення, сприяючи формуванню нових інтерпретаційних моделей. Метафорична когерентність у більшості випадків лишається збереженою, хоча зазнає переорієнтації відповідно до тематики матеріалу – економічної, політичної, соціальної чи спортивної. Це дає підстави розглядати сучасний медіадискурс як простір природного функціонування фразеології, де традиція й новаторство взаємодіють у межах єдиної стилістичної системи.

Перспективи подальших досліджень полягають у розширенні емпіричної бази та порівнянні модифікацій у різних медіаплатформах – друкованій пресі, онлайн-виданнях, мультимедійних матеріалах, соціальних мережах. Подальша робота може бути спрямована на кількісний аналіз поширеності певних типів трансформацій, створення типології жанрових моделей використання фразеологізмів, а також вивчення їхнього впливу на сприйняття публічної інформації різними групами реципієнтів. Актуальним є також міжмовний аспект – зіставлення німецькомовних модифікацій із тенденціями фразеологічних змін в українських, англомовних чи інших медіа.

Таким чином, фразеологізми в німецькому медійному просторі виступають не лише елементами мовної традиції, але й активним інструментом сучасної комунікації, що відображає соціальні, культурні та інформаційні процеси сьогодення. Їхня модифікація є важливим показником мовного розвитку в умовах цифровізації та глобальної медіакомунікації, що відкриває широкі можливості для подальших лінгвістичних досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Burger, H. (2005). *Mediensprache. Eine Einführung in Sprache und Kommunikationsformen der Medien*, 425–427. Berlin: De Gruyter.
2. Gester, S., Marek, L. (2018). *Phraseologismen und Sprichwörter in der modernen deutschen Sprache*, 11–29. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci.
3. Kuzmanovska, D. (2019). *Deutsche Phraseologie (Германська фразеологія)*, 21–25. Skopje: Ss. Cyril and Methodius University.
4. Drumm, D. (2012). *Semantischer Mehrwert und Multifunktionalität von Phraseologismen in der englischsprachigen Anzeigenwerbung* 88–99. Hamburg: Verlag Dr. Kovač.
5. Krawczyk, I. (2020). *Wendungsinterne Modifikationen von Phraseologismen am Beispiel der zeitgenössischen Berichterstattung* 96–105. Wrocław: Uniwersytet Wrocławski.
6. Fleischer, W. (1997). *Phraseologie der deutschen Gegenwartssprache*. 2., durchgesehene und ergänzte Auflage. Tübingen: Niemeyer.
7. Stein, S. (2014). Sprachverwendung im politischen Diskurs. In: Wengeler, M., Ziem, A. (Hrsg.), *Handbuch Sprache in Politik und Gesellschaft*. Berlin; Boston: De Gruyter, 116–135.
8. Donalies, E. (1994). Idiom, Phraseologismus oder Phrasem? *Zeitschrift für germanistische Linguistik*, 22, 334–349.
9. Fairclough, N. (2010). *Critical Discourse Analysis: The Critical Study of Language*. 2nd edition. London; New York: Routledge, 183–215.
10. Naciscione, A. (2010). *Stylistic Use of Phraseological Units in Discourse*. Amsterdam; Philadelphia: John Benjamins.
11. Видайчук, Т. Л., Плеханова, Т. М., Грищенко, О. В. (2023). *Модифікації фразеологізмів у сучасному українському масмедійному дискурсі*. Закарпатські філологічні студії, 1(28), 34–40. ISSN 2663-4899.
12. Duden Online. (n.d.). *Das Wörterbuch der deutschen Sprache*. URL: <https://www.duden.de>
13. ChatGPT (OpenAI). Використано виключно для корекції мовних, стилістичних та технічних помилок. Аналітичні інтерпретації, добір прикладів, висновки та авторський текст – створено дослідником самостійно. URL: <https://chatgpt.com/>

УДК: 81'42:316.7:32

DISCURSIVE STRATEGIES IN MEDIA REPRESENTATIONS OF POLITICAL SCANDALS

Svitlana Vovkohon

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic PhilologyBorys Grinchenko

Kyiv Metropolitan University

svvovkohon.frgf24m@kubg.edu.ua

ДИСКУРСИВНІ СТРАТЕГІЇ У МЕДІЙНИХ РЕПРЕЗЕНТАЦІЯХ ПОЛІТИЧНИХ СКАНДАЛІВ

Світлана Вовкогон

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології

Київський Столичний Університет імені Б. Грінченка

svvovkohon.frgf24m@kubg.edu.ua

Анотація. У статті проаналізовано дискурсивні стратегії та тактики, які використовуються учасниками політичних скандалів у сучасному медіапросторі. Розглянуто визначення поняття «скандал» та окреслено його функціонування у межах моделі стратегічної взаємодії. Особливу увагу приділено таким стратегічним прийомам, як делегітимізація, мінімізація, контратака та ідентифікаційне фреймування. Досліджено, як політичні актори інтерпретують звинувачення й формують альтернативні наративи, а також яким чином медіа беруть участь у конструюванні скандального дискурсу. Матеріалом дослідження слугують офіційні заяви, інтерв'ю та публікації в соціальних мережах, що стосуються чотирьох резонансних політичних скандалів у США (2020–2024).

Методологічну основу становить вибірка медіа матеріалів та дискурс-аналіз, що дозволили виокремити характерні комунікативні «ходи» учасників скандалу. У процесі аналізу особлива увага зосереджена на тому, як риторичні конструкції формують суспільне сприйняття порушень та як медійні інтерпретації впливають на динаміку розвитку скандалу. Результати свідчать, що політичні скандали постають не як лінійні події, а як послідовність взаємопов'язаних стратегічних дій, у межах яких кожне висловлювання є реакцією на попередню інформацію. Делегітимізація найбільш виразно проявляється у відповідях Дональда Трампа, тоді як випадок Джорджа Сантоса демонструє поступовий перехід від прямого заперечення до мінімізації. Стратегії контратаки простежуються у риторичці Метта Гейтца. Отже, дослідження демонструє, що скандальний дискурс формується у постійному русі, де учасники не лише реагують на звинувачення, а й активно конструюють власні інтерпретації події. Це дозволяє зрозуміти політичний скандал як процес, що розгортається на межі між індивідуальними висловлюваннями та медійними практиками, і потребує подальшого аналізу у контексті цифрової комунікації.

Ключові слова: політичний скандал, дискурсивні практики, риторичні тактики, медійне висвітлення, публічний дискурс.

Annotation. The article examines the discursive strategies and tactics employed by participants in political scandals within the contemporary media environment. It outlines the definition of “scandal” and considers its functioning through the lens of a strategic interaction model. Particular attention is paid to such strategic techniques as delegitimization, minimisation, counterattack, and identity-based framing. The study investigates how political actors interpret

allegations and construct alternative narratives, as well as how the media participate in shaping scandal-related discourse.

The material of the research includes official statements, interviews, and social media posts related to four high-profile political scandals in the United States (2020–2024). The methodological basis consists of purposive sampling of media materials and discourse analysis, which made it possible to identify typical communicative “moves” used by the actors involved. Special focus is placed on how rhetorical constructions shape public perceptions of wrongdoing and how media interpretations influence the dynamics of scandal development.

The findings indicate that political scandals do not unfold as linear events but rather as a sequence of interrelated strategic actions, where each utterance functions as a response to previous informational stimuli. Delegitimization is most clearly manifested in Donald Trump’s reactions, whereas the case of George Santos demonstrates a gradual shift from outright denial to minimisation. Counterattacking strategies appear in Matt Gaetz’s rhetoric. Overall, the study demonstrates that scandal discourse emerges as a dynamic process in which actors not only respond to allegations but also actively construct their own interpretations of events. This approach allows us to interpret political scandals as processes unfolding at the intersection of individuals’ statements and media practices and requires further investigation in the context of digital communication.

Key words: *political scandal, discursive practices, rhetorical tactics, media coverage, public discourse.*

Introduction. In today's media landscape, political scandals are one of the most influential forms of public communication. The rapid development of digital platforms and the growing role of social networks mean that scandalous events not only quickly gain widespread publicity but also turn into dynamic communicative processes. The media, politicians, and the audience simultaneously produce, disseminate, and interpret scandalous messages, forming multi-level discursive practices.

In this context, it is particularly important how the interpretation of a scandal is formed in the public sphere and what rhetorical means actors use to define their own position. In this regard, the question of how meanings are produced in the public sphere and what rhetorical tools the participants in the scandal use to construct their own position deserves special attention. Scandal is not only a violation, but also a process of its interpretation. Analysis of these strategies provides a deeper understanding of how political actors shape their public reputation, shift the focus of attention, and delegitimize their opponents.

Problem Statement. Despite a significant number of studies devoted to political scandals, questions about the strategic nature of the discursive actions performed by key participants in the scandal remain insufficiently studied. Most traditional models describe a scandal as a sequence of stages from violation to public reaction, but the modern media landscape demonstrates other models. Scandals are increasingly unfolding as nonlinear, interactive communicative processes in which actors constantly adapt their rhetoric.

This creates a need to study political scandal not as a static event, but as a space for strategic interaction. That is why it is important to analyse rhetorical tactics such as delegitimization, minimisation, role inversion, counterattacks, or appeals to identity. Studying these strategies allows us not only to describe the linguistic features of communication, but also to understand the mechanisms of shaping public perception of scandal.

Critical discourse analysis (CDA) provides the general methodological basis for this study. In Fairclough’s (2003) view, texts are processes of “texturing”: social actors use available discursive resources to construct interpretations of events. His idea of interdiscursivity is especially relevant for political scandals. Scandal statements often combine defensive arguments, identity appeals, and

elements of counterattack. CDA helps describe how these mixed forms are organized and what kinds of political or media relations they imply.

Analysis of recent research and publications. According to Thompson (2000), the concept of scandal can be defined as “actions or events involving certain kinds of transgressions which become known to others and are sufficiently serious to elicit a public response” (p. 13). This definition emphasizes that violations become scandals because of their disclosure and the backlash they provoke, rather than the actions themselves. Even though these results are not identical to Thompson's original model, which outlines several stages of the scandal process (including violation, concealment, disclosure, and public reaction), in subsequent secondary formulations, his model is often condensed into a triadic structure: violation – disclosure – reaction.

This framework treats scandal discourse as part of broader social practices. Fairclough (2003) argues that social events, including scandals, involve various social elements in which semiosis plays a key role. Therefore, linguistic analysis should be performed on how texts position actors, negotiate power and construct identities. In this article, scandal narratives are examined at the intersection of political communication and media coverage. This allows us to show how discourse participates in redefining political conflicts.

Recent theoretical developments have formalized scandalous dynamics through rational interaction models. Dziuda and Howell (2021) present strategic games between parties as a theoretical model. According to their results, political polarization has the potential to even encourage politicians to commit more misconduct with corresponding political consequences. They show that the outcomes of scandals also depend on strategic competence. The severity of the violation is not the only factor; if actors can navigate the dynamics of information disclosure, this changes the audience's perception of the scandal and its media coverage.

As Brenton (2019) notes, scandals raise moral, legal, or ethical issues. Moral and ethical codes are contradictory, so different violators may face different consequences. In the political world, scandals are based on violations that tarnish public office or social position. As Zulli (2020:3) emphasises, “what digital technology makes more visible is how various actors [...] understand and construct political morality and behaviour.” Thus, numerous voices can contribute to an environment that increases discursive interactivity in ongoing political scandals. The media not only provide information to the public but also prompt them to comment and participate in shaping the scandalous narrative.

The media can influence public opinion on political issues through two mechanisms: agenda setting and framing. Agenda setting influences what people consider important. If the media discusses the same topic, society will identify it as one of the main issues. Framing consists of “interpretive packages” that journalists use to convey social issues to the public. This can include how the media covers the definition of social issues, the causes, and moral judgments. Furthermore, a crucial consideration is whether the story is framed around a single individual, encouraging the attribution of individual responsibility, or based on broader structures and trends (Gollust, Nelson, Crane, Murad, & Tait, 2022).

Social networks have become a platform that allows people to share their opinions and disseminate information to a wide audience. Thus, it turned ordinary users from passive observers into active participants in the scandal. Previous studies indicate that influential social media users are more likely to write about scandals related to values (e.g., moral, or ethical violations). Such posts receive more shares than posts about scandals related to efficiency or professional performance (Soltani et al., 2023). Ma, Zhang, and Chen (2023) also emphasize emotionality and moral positioning as key drivers in their research on the spread of scandals on social media.

The concept of “cancel culture,” which is often discussed in the media due to its prevalence on social media, influences the formation and dynamics of scandals. The culture of cancellation demonstrates how the rapid dissemination of content prompts immediate and extensive public responses to actions that are considered problematic. In many cases, this provides additional opportunities for traditionally marginalized groups to express their views. At the same time, this phenomenon emphasizes the lack of meaningful discussion and evidence-based assessments of events and behaviours that are the subject of public criticism (Ng, 2023).

The aim of this article is to provide a comprehensive analysis of discursive strategies and tactics. The article examines various groups of participants in political scandals and how they act at key stages from the moment the allegations are made public to the public reaction. This approach makes it possible to view a scandal not as a linear process, but as a complex communicative space. This space combines the actions of various actors, media interpretations, and information triggers, which together determine the course and outcome of the scandal.

Research Result. An analysis of four high-profile political scandals in the United States (2020–2024) shows that communication about scandals unfolds not as a fixed sequence of events, but as a dynamic interaction of strategic steps taken by political actors, media institutions, and the public.

The study is based on a corpus of discursive events, official press releases, and social media posts (particularly from X/Twitter and Truth Social). Taken together, these sources allow us to trace the multi-layered processes that shape the communication of political scandals. The study covers four high-profile political scandals in the United States between 2020 and 2024, selected for their widespread public resonance and intense coverage.

The methods applied in this research are as follows:

- Purposeful sampling was used to select political scandals that had a high public resonance.
- CDA was used to identify and group strategic moves in scandal communication (denial, evasion, counterattack). Following Fairclough’s (2003) approach, the analysis focused on interdiscursive features. To examine the discursive models used by political actors, the texts were approached as dynamic processes.

We analysed key communicative instances that reflect the non-linear development of these scandals:

The corpus includes official responses to legal charges issued by Donald Trump following the Manhattan indictment. This data serves to analyse procedurally oriented defence. The key material for analysis is the statement released on 30 March 2023 after the charges were brought in Manhattan, as reported by CNN (Smith, 2023) which states:

"This is political persecution and election interference at the highest level in history" (Trump, 2023).

This lexical construction demonstrates the use of delegitimization, where the accused attempts to shift attention away from the actual charges to the alleged political motives of the investigation. During our analysis, we also noted recurring rhetorical formulas from the 2023 speeches, in particular:

"They're not coming after me. They're coming after YOU. I'm just standing in their way" (Trump, 2023).

This example is important for understanding how role reversal is formed when the accused portrays himself and his audience as victims of persecution.

During our research, we also paid attention to how George Santos' rhetoric changed in different media outlets. The material shows that his communication strategy gradually shifted from

denial to minimising guilt. For comparison, two statements made at the end of December 2022 were analysed. In an interview with Fox News on 27 December 2022, the politician used a direct form of denial, stating:

"I am not a fraud. I am not a fake" (Fox News, 27 December 2022).

However, in an exclusive interview with *The New York Post* on 26 December 2022, he reinterpreted the same actions as

"My sins here are embellishing my résumé... I'm sorry" (New York Post, 26 December 2022).

This comparison made it possible to determine how political actors change their strategy in response to the emergence of irrefutable evidence.

The example of Gaetz's reactions to the investigation into sex trafficking demonstrate an attempt to form an offensive rhetorical frame: the politician describes the accusations as a 'blackmail scheme,' emphasising the allegedly unlawful actions of the investigating authorities. In his statements, the politician consistently presented himself not as a figure in the case, but as a victim of an "organized criminal extortion scheme," emphasizing that the charges against him were completely fabricated. This wording allows the situation to be interpreted as a targeted attack by unspecified "malicious actors" and the investigation process itself as biased and politically motivated. This strategy changes the initial structure of interaction: instead of responding to factual statements, he focuses on the moral incompetence of the accusers and thus creates a competing narrative in which the truthfulness of the accusations becomes less important than the presumed motives for bringing them forward.

A similar logic of role inversion can be seen in the rhetorical practices employed by Andrew Cuomo in response to allegations of sexual harassment. The formulation "I acted in a way that made people feel uncomfortable" facilitates a reading of the situation as accidental rather than deliberate. In his March 2021 statement, Cuomo stated: "I now understand that I acted in a way that made people feel uncomfortable. It was unintentional and I truly and deeply apologize for it" (Cuomo, 2021). In subsequent statements, against the backdrop of growing political pressure and the publication of the New York State Attorney General's report, his rhetoric presents calls for his resignation as contrary to democratic procedures. Thus, Cuomo's strategy combines elements of an apology that does not imply admission of guilt with rhetorical constructions that shift the focus of attention to the alleged illegitimacy of public criticism.

Similar features of identification framing can be seen in Robert Menendez's public response to corruption allegations in September 2023. In his statement, the politician emphasises his Cuban heritage and long-standing support for the Latin American community. *"For years, forces behind the scenes have repeatedly attempted to silence my voice and dig my political grave"* (Menendez, 2023). This allows him to present the situation not as an isolated legal episode, but as a manifestation of broader prejudice against representatives of ethnic minorities. Thus, the accusations take on not only a legal interpretation, but also a socio-political one, shifting the focus from material evidence to the issue of discrimination.

A summary of the analysed materials allows us to view the political scandal not as a fixed event, but as a dynamic sequence of mutual communicative steps between the prosecution (the media and prosecutorial structures) and the figures involved in the scandal. This approach demonstrates that the scandal forms a space for strategic interaction, within which each statement becomes a response to the previous information impulse, and the communication itself takes on a procedural and interactive character.

Conclusions and Perspectives for Further Research. The generalization of the analysis allows us to conclude that political scandals function not as linear communicative events, but as active

strategic interactions in which actors constantly change their discursive tactics. The identified strategies of delegitimization, minimization, role inversion, and counterattack demonstrate that the rhetoric of political figures is aimed not only at explaining or refuting accusations, but also at redefining the very structure of public communication.

The study showed that discursive strategies are not isolated elements. They form an interdependent system of communicative steps that influence the trajectory of a scandal. Thus, attention to rhetorical practices allows us to view political scandal not only as a social phenomenon but as a specific form of strategic communication in which there is a constant struggle to define legitimacy.

Prospects for further research are linked to several areas. First, it would be useful to expand the body of material by including scandals from other political systems, which would allow for a comparison of strategies in different cultural and media contexts. Second, digital platforms as a medium for the production and dissemination of scandalous narratives require further attention, in particular research into the role of algorithmic mechanisms in the visibility of certain interpretations. Third, an analysis of how audiences participate in the transformation of scandal by creating their own rhetorical positions through comments and reposts.

The results of the work open opportunities for further interdisciplinary study of political scandals as a multidimensional discursive phenomenon that combines media dynamics and social interaction.

REFERENCES

1. Brenton, S. (2019). The politics of scandal. *Journal of Public Affairs*, 19(4), e1956. <https://doi.org/10.1002/pa.1956>
2. Dziuda, W., & Howell, W. G. (2021). Limits on political compromise and the structure of scandals. *American Journal of Political Science*, 65(4), 923–939. <https://doi.org/10.1111/ajps.12587>
3. Fairclough, N. (2003). *Analysing discourse: Textual analysis for social research*. Routledge.
4. Gollust, S. E., Nelson, T. E., Crane, E. N., Murad, S., & Tait, R. (2022). News framing of policy solutions and individual versus social responsibility for reducing health inequities. *Journal of Health Politics, Policy and Law*, 47(1), 7–40. <https://doi.org/10.1215/03616878-9416513>
5. Ma, L., Zhang, Y., & Chen, W. (2023). The role of moral emotions in the virality of political scandals on social media. *Social Media + Society*, 9(2), 1–14. <https://doi.org/10.1177/20563051231170125>
6. Ng, E. (2023). *Cancel culture: A critical analysis*. Palgrave Macmillan.
7. Soltani, A., Khoa, D., Liu, X., & Hovy, E. (2023). Political scandal and the diffusion of information on social media: Evidence from Twitter. *Information Systems Research*, 34(1), 287–308. <https://doi.org/10.1287/isre.2022.1132>
8. Thompson, J. B. (2000). *Political scandal: Power and visibility in the media age*. Polity Press.
9. Zulli, D. (2020). Rethinking the "social" in "social media": Insights into topology, abstraction, and scale on the Mastodon social network. *New Media & Society*, 22(7), 1188–1205. <https://doi.org/10.1177/1461444819873857>

PRIMARY EMPIRICAL MATERIALS

1. Cuomo, A. (2021, March 3). *Public statement on allegations*. New York Governor's Office. <https://www.governor.ny.gov/>
2. Cuomo, A. (2021, August 3). Statement regarding resignation calls. CNN (Transcript). <https://www.cnn.com/>
3. Gaetz, M. (2021, March 30). Statement on allegations [Tweet]. Twitter. <https://twitter.com/>
4. Santos, G. (2022, December 26). Exclusive interview. New York Post. <https://nypost.com/>
5. Santos, G. (2022, December 27). Interview with Tulsi Gabbard. Fox News. <https://www.foxnews.com/>
6. Trump, D. J. (2023, March 30). Statement following indictment. Official press release. <https://www.donaldjtrump.com/>
7. Trump, D. J. (2023, July 29). Rally speech, Erie, PA [Video]. C-SPAN. <https://www.c-span.org/>
8. Menendez, R. (2023, September 22). Statement on indictment. U.S. Senate Press Office. <https://www.menendez.senate.gov/>

УДК 81'373.45

**АНГЛІЦИЗМИ У СФЕРІ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ: НОВІ ТЕНДЕНЦІЇ
ІСПАНСЬКОЇ ЛЕКСИКИ**

Жила Оксана Олександрівна (Київ, Україна)

Магістрантка 6-го курсу кафедри романо-германської філології

Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

oksanazhyla06@gmail.com

**ANGLICISMS IN THE FIELD OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE AND DIGITAL
TECHNOLOGIES: NEW TRENDS IN SPANISH LEXICON**

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

oksanazhyla06@gmail.com

Статтю присвячено питанню впливу англіцизмів на сучасну іспанську мову у сфері цифрових технологій, науки та соціальних мереж. Розглянуто інтенсивне проникнення англійської лексики, пов'язане зі швидким розвитком цифрових платформ, глобалізацією та роллю англійської мови як мови науки і техніки. Останні дослідження показують, що терміни software, hardware, email, app, cloud, blockchain, startup та інші стали невід'ємною частиною сучасного технічного дискурсу і широко використовуються як у професійних, так і у медійних текстах.

У статті проаналізовано соціально-психологічні чинники використання англіцизмів, що виступають маркерами сучасності, престижу та міжнародної компетентності, особливо серед молодих користувачів соціальних мереж та технологічних фахівців. Актуальність дослідження полягає в аналізі лінгвістичних характеристик англійських термінів (зручність, лаконічність) порівняно з їхніми іспанськими відповідниками, що забезпечує ефективну комунікацію у цифровому середовищі та платформах з обмеженням символів, таких як Twitter, Instagram і TikTok.

Особливу увагу приділено механізмам адаптації англіцизмів в іспанській мові: транскрипції, калькуванню, морфологічному узгодженню та семантичній локалізації (наприклад, link - enlace, post - publicación, hashtag - etiqueta, machine learning - aprendizaje automático). Проведений аналіз частотності вживання англіцизмів і їхніх іспанських відповідників показує, що традиційні терміни залишаються більш поширеними, проте деякі англіцизми, пов'язані із соціальними мережами (tweet, post), інтегровані майже повністю.

Розглянуто роль медіа та цифрових платформ у поширенні англіцизмів, зокрема їх функцію у популяризації нових технологічних понять та забезпеченні комунікативного престижу. Окремо проаналізовано позицію Real Academia Española, яка визнає необхідність запозичень у технологічному дискурсі, але рекомендує використовувати іспанські відповідники там, де вони існують і адекватно передають значення, з метою збереження мовної і культурної ідентичності.

Ключові слова: Anglicisms, Spanish language, digital technologies, artificial intelligence, language adaptation.

This article examines the influence of Anglicisms on present-day Spanish in the fields of digital technologies, science, and social media. It explores the intensive penetration of English vocabulary, driven by the rapid development of digital platforms, globalization, and the role of English as the

language of science and technology. The study demonstrates that terms such as software, hardware, email, app, cloud, blockchain, and startup have become integral to modern technical discourse and are widely used in both professional and media texts.

The article analyzes the socio-psychological factors behind the use of Anglicisms, which function as markers of modernity, prestige, and international competence, particularly among young social media users and technology professionals. The convenience and conciseness of English terms, compared to their Spanish equivalents, facilitate rapid communication in digital environments and platforms with character limits, such as Twitter, Instagram, and TikTok.

Special attention is given to the mechanisms of Anglicism adaptation in Spanish, including transcription, calquing, morphological adjustment, and semantic localization (e.g., link - enlace, post - publicación, hashtag - etiqueta, machine learning - aprendizaje automático). Frequency analysis of Anglicisms and their Spanish equivalents shows that traditional Spanish terms remain more widespread, yet some Anglicisms related to social media (tweet, post) are almost fully integrated.

The role of media and digital platforms in spreading Anglicisms is examined, highlighting their function in popularizing new technological concepts and providing communicative prestige. The position of the Real Academia Española (RAE) is also discussed: while recognizing the necessity of borrowings in the technological domain, the RAE recommends using Spanish equivalents when they exist and adequately convey meaning, in order to preserve linguistic and cultural identity.

Keywords: *anglicisms, Spanish language, digital technologies, artificial intelligence, lexical adaptation, social media*

Вступ. Сучасна іспанська мова переживає суттєві зміни під впливом глобалізації, розвитку цифрових технологій та соціальних медіа. Поширення англійської мови як міжнародної мови науки, технологій і бізнесу створює умови для активного запозичення англіцизмів, які інтегруються у повсякденний, професійний та медійний дискурс. Ці запозичення охоплюють широкий спектр лексики: від технічних термінів (*software, hardware, app, cloud*) до сленгових виразів і термінів соціальних мереж (*like, follow, hashtag*).

Використання англіцизмів у сучасній іспанській мові не обмежується простим запозиченням лексичних одиниць, а відображає соціокультурні, психологічні та стилістичні аспекти комунікації. Англіцизми виконують функцію маркерів сучасності, престижу та глобальної належності, особливо серед молодих користувачів цифрових платформ і фахівців у сфері технологій. Крім того, вони часто забезпечують економію мовних засобів, лаконічність та швидкість комунікації, що важливо у цифровому середовищі з високим темпом обміну інформацією.

Актуальність дослідження зумовлена тим, що проникнення англіцизмів у цифрову та технологічну лексику має неоднозначні наслідки для мовної системи: з одного боку, вони дозволяють точно передавати нові поняття, з іншого — можуть призводити до збіднення лексичного запасу та ускладнювати розуміння текстів для тих, хто не володіє англійською. У зв'язку з цим важливо вивчати механізми адаптації англіцизмів у іспанській мові, їхню частотність та роль у медіа, професійних текстах і повсякденній комунікації.

Мета статті полягає у комплексному аналізі англіцизмів у цифровому та технологічному дискурсі іспанської мови, дослідженні соціально-психологічних чинників їхнього використання, механізмів адаптації та прогнозуванні подальших тенденцій у розвитку мови під впливом глобалізації та цифровізації.

Об'єктом дослідження є англіцизми в сучасній іспанській мові, пов'язані з тематичною сферою штучного інтелекту, інформаційних технологій і цифрової культури.

Методами дослідження є описовий метод для визначення особливостей функціонування англіцизмів, контекстуальний аналіз для виявлення семантичних відтінків та комунікативних функцій, порівняльний метод для зіставлення адаптованих і неадаптованих форм, а також кількісні спостереження для встановлення частотності вживання.

Основний зміст. Сучасний розвиток цифрових технологій та штучного інтелекту значно вплинув на мовну картину іспанської мови, створивши умови для інтенсивного проникнення англіцизмів. Технологічні терміни, що спочатку виникли в англomовному середовищі, широко використовуються в Іспанії та Латинській Америці, і часто не мають точних іспанських відповідників. Слова *software*, *hardware*, *email*, *app*, *cloud*, *blockchain* або *startup* стали невід’ємною частиною технічної лексики сучасної іспанської мови. Дослідження свідчить, що ці англіцизми використовуються як у наукових та професійних текстах, так і у масмедіа, що підтверджує їхню стабільну інтеграцію в мовну практику (Pinzón, 2023).

Крім того, англіцизми у цифровій сфері виконують функцію маркерів сучасності та інноваційності. Наприклад, у публікаціях онлайн-видання *Infobae Tecnología* терміни *AI* (artificial intelligence), *cloud computing* та *big data* часто зустрічаються без перекладу, оскільки вони дозволяють підкреслити технологічний контекст і одночасно демонструють міжнародну обізнаність автора (Pinzón, 2023).

Вплив глобалізації та англійської як мови науки і техніки зумовлює сприйняття таких термінів читачами як нейтральних та необхідних для комунікації у цифровій сфері.

Використання англійських слів у сучасній іспанській мові має не лише практичне, а й соціально-психологічне обґрунтування. По-перше, англіцизми часто сприймаються як модні та престижні. Це особливо помітно серед молодих користувачів соціальних мереж, технологічних спеціалістів та людей, які активно працюють у міжнародному середовищі. Використання термінів на кшталт *startup*, *AI* або *cloud* дозволяє підкреслити приналежність до сучасної технологічної спільноти та демонструє обізнаність у глобальних трендах.

По-друге, англіцизми часто є короткими, лаконічними та зручними у використанні, порівняно з їхніми іспанськими відповідниками. Наприклад, замість довгого слова *aplicación móvil* людина може швидко сказати *app*. Це не тільки економить час, але й полегшує комунікацію у швидкоплинних медіа, таких як Twitter, Instagram або TikTok, де обмеження на кількість символів та швидкість сприйняття тексту мають значення.

По-третє, використання англіцизмів виконує функцію ідентифікації з глобальною спільнотою. Люди, які активно користуються цифровими платформами та сучасними технологіями, відчувають, що англійські терміни допомагають їм бути на одному рівні з міжнародною аудиторією. Наприклад, слова *like*, *follow*, *story*, *hashtag* у соціальних мережах не тільки полегшують комунікацію, а й підкреслюють, що користувач знайомий із загальноприйнятими нормами цифрового дискурсу.

Таким чином, поширення англіцизмів у цифровій та технологічній сфері зумовлене не лише прагненням точно передати значення нового терміну, а й соціальними, психологічними та стилістичними факторами. Це пояснює, чому навіть при наявності точних іспанських відповідників англійські слова залишаються популярними у професійному, медійному та повсякденному мовленні. Зважаючи на це, можна стверджувати, що англіцизми стали не лише лексичними запозиченнями, а й маркерами сучасності, престижу та глобальної комунікації.

Англіцизми, що інтегруються в іспанську мову, зазнають різних трансформацій. Основними механізмами є транскрипція, калькування та морфологічна адаптація. Наприклад, англійське слово *link* у цифровому контексті може бути адаптоване як *enlace*, а *post* у соціальних мережах трансформується на *publicación*, що зберігає значення “повідомлення”,

але адаптоване до граматики іспанської мови (Iglesias, 2019). Інший приклад – *hashtag*, який у деяких виданнях перекладається як *etiqueta*, але в більшості випадків залишають оригінальною формою, особливо у молодіжних медіа.

Важливим аспектом адаптації є морфологічне узгодження. Наприклад, множина англіцизмів може формуватися за іспанськими правилами: *los softwares*, *los chatbots*, що дозволяє інтегрувати слово у речення природним для носіїв мовним чином. Семантична адаптація передбачає, що певні терміни отримують уточнене або локалізоване значення: *cloud* стає *computación en la nube*, а *machine learning* іноді перекладається як *aprendizaje automático*, що робить текст доступнішим для широкої аудиторії, яка не володіє англійською.

Соціальні мережі є ключовою платформою для поширення англіцизмів у повсякденному мовленні. У Twitter, Instagram та TikTok користувачі активно використовують терміни *like*, *follow*, *story*, *influencer*, *hashtag*, які практично не перекладаються.

Іспанські цифрові медіа, такі як *El País Tecnología*, активно використовують англіцизми для позначення новітніх технологій та наукових понять. Наприклад, у публікаціях про штучний інтелект зустрічаються терміни *machine learning*, *deep learning*, *big data*, *cloud computing*, *startup*, які зберігають англійську форму, оскільки вони є загальноприйнятими у професійній спільноті.

Медіа також виступають платформою для нових запозичень. Наприклад, у 2024 році *El País Tecnología* опублікував серію статей, де активно використовувалися англіцизми *fintech*, *blockchain*, *IoT*, що підкреслює їхню функціональну необхідність у поясненні сучасних технологій (El País Tecnología, 2023–2025). Крім того, медіа сприяють поширенню адаптованих форм: наприклад, *aprendizaje automático* поряд із *machine learning* допомагає читачам зрозуміти нову термінологію без втрати точності.

Незважаючи на активне поширення англіцизмів, їхнє використання породжує певні труднощі. По-перше, надмірне проникнення англіцизмів може ускладнити сприйняття текстів для читачів, які не володіють англійською мовою. По-друге, надмірне запозичення англійських термінів призводить до збіднення власних лексичних ресурсів та витіснення традиційних іспанських відповідників. По-третє, велика кількість англіцизмів ускладнює комунікацію між носіями, особливо серед тих, хто не має достатнього рівня володіння англійською, що створює певний соціолінгвістичний бар'єр. Крім того, часте вживання іншомовних форм може спричиняти орфографічні та фонетичні труднощі, оскільки англійські слова нерідко не відповідають нормам іспанської графіки та вимови. Нарешті, ризик «засмічення» мови чужими елементами може призвести до втрати культурної та мовної ідентичності (RASAL Lingüística, 2025). Наприклад, у професійних технічних блогах та форумах іноді зустрічаються тексти, де великий відсоток лексики є англіцизмами, що значно ускладнює розуміння для широкої аудиторії. Водночас необхідно розрізняти контекст: у наукових та професійних текстах англіцизми часто є незамінними, а в масових медіа та соціальних мережах – надмірне їх використання може бути стилістично неприйнятним.

За допомогою корпусу Sketch engine ми з'ясували кількість разів, коли згадуються англіцизми в іспанських текстах. У табл. 1 наведені результати частотного аналізу англіцизмів та їхніх іспанських відповідників у сучасних текстах.

(табл. 1. Частотність використання англіцизмів і відповідних іспанських термінів)

Англіцизм	Частота вживання англіцизму (разів)	Іспанський відповідник	Частота вживання іспанського відповідника (разів)
app	1 мільйон	aplicación	5 мільйонів
browser	26 тисяч	navegador	500 тисяч
server	200 тисяч	servidor	900 тисяч
update	60 тисяч	actualización	1 мільйон 300 тисяч
tweet	100 тисяч	tuit	114 тисяч
follower	3 тисячі	seguidor	102 тисячі
post	2 мільйони 100 тисяч	publicación	2 мільйони 100 тисяч
interface	56 тисяч	interfaz	574 тисячі
scanner	26 тисяч	escáner	88 тисяч
download	56 тисяч	descargar	2 мільйони 50 тисяч
file	64 тисячі	archivo	3 мільйони 400 тисяч
link	600 тисяч	enlace	2 мільйони 400 тисяч
streaming	335 тисяч	transmisión	1 мільйон 350 тисяч
display	130 тисяч	pantalla	3 мільйони 500 тисяч
tablet	267 тисяч	tableta	342 тисячі

Аналіз частотності англіцизмів та їх іспанських відповідників демонструє цікаву тенденцію щодо ступеня інтеграції запозичених термінів у сучасну іспанську мову. Як видно з таблиці, у більшості випадків іспанські відповідники залишаються значно поширенішими, ніж англіцизми (*aplicación, navegador, servidor, actualización, interfaz, escáner*). Це свідчить про прагнення зберегти національну ідентичність у технічному дискурсі.

Водночас деякі англіцизми, як-от *post* або *tweet*, демонструють майже однаковий рівень уживання з адаптованими формами (*publicación, tuit*), що вказує на їх повну інтеграцію в комунікативний простір, особливо в соціальних мережах. Це підтверджує, що у сфері цифрової комунікації англіцизми часто мають вищий престиж і сприймаються як більш “сучасні”.

Королівська Академія іспанської мови Real Academia Española (далі – RAE) займає стриману та збалансовану позицію щодо використання англіцизмів. Академія визнає, що у сфері технологій багато термінів неможливо перекласти без втрати змісту, тому деякі англіцизми є необхідними. Проте RAE наголошує, що у випадку, якщо іспанський відповідник

існує і добре передає значення, саме його слід вживати. Наприклад, *correo electrónico* замість *email*, *enlace* замість *link*, *navegador* замість *browser*.

RAE також застерігає від надмірного використання англіцизмів у медіа та рекламі, де їх часто застосовують лише для створення «модного» звучання. Така практика, за словами Академії, може збіднювати мову і витіснити власні іспанські слова.

Водночас RAE визнає, що мова природно змінюється, і якщо певні англіцизми стали повсякденними, вони можуть бути адаптовані. Саме тому у словниках уже закріплені форми *tuit*, *tuitear*, *guasap*. "Коли для іноземних слів, що широко вживаються в загальній мові, в іспанській мові не існує еквівалентного терміна або якщо, незважаючи на це, іноземне слово вкоренилося у вживанні носіїв мови, зазвичай і найдоцільніше, щоб воно в кінцевому підсумку інтегрувалося в графічну, фонологічну та морфологічну систему нашої мови" (RAE, 2024).

Аналіз сучасних тенденцій дозволяє передбачити, що англіцизми у сфері цифрових технологій та науки й надалі будуть проникати в іспанську мову. Збільшення глобалізації та швидкий розвиток технологій стимулюватимуть появу нових термінів, запозичених з англійської, особливо у таких сферах, як штучний інтелект, цифровий маркетинг та соціальні мережі. Особливо активно англіцизми зберуться у соціальних мережах і цифровому маркетингу, де вони виконують функцію сучасного та престижного маркера. Молоде покоління, яке активно користується соцмережами та цифровими сервісами, ймовірно, буде продовжувати підтримувати англійські терміни без адаптації.

У той же час, зростатиме роль медіа та наукових видань, які будуть поєднувати англіцизми з адаптованими іспанськими формами, забезпечуючи баланс між точністю, зрозумілістю та захистом мовної ідентичності. Таким чином, можна прогнозувати подальшу диференціацію у сфері професійних текстів, які зберігатимуть оригінальні англійські терміни, та у масовій комунікації, де більшість англіцизмів будуть адаптовані.

Загалом, через десять-двадцять років іспанська мова й надалі буде активно взаємодіяти з англійською, однак процес відбуватиметься поступово, із збереженням граматичної та культурної ідентичності.

Висновки. Англіцизми у сфері цифрових технологій, науки та соціальних мереж стали важливою складовою сучасної іспанської мови, виконуючи функції комунікаційних, соціально-психологічних та стилістичних маркерів сучасності і престижу. Вони інтегруються через транскрипцію, калькування, морфологічне узгодження та семантичну локалізацію, що дозволяє зберігати граматичну і лексичну цілісність мови. Частотний аналіз показує, що традиційні іспанські відповідники переважають, але певні терміни соціальних мереж (*tweet*, *post*) вже повністю інтегровані. Медіа та цифрові платформи стимулюють поширення англіцизмів, тоді як позиція Королівської Академії іспанської мови (Real Academia Española, RAE) забезпечує баланс між необхідними запозиченнями та захистом мовної ідентичності. Останні дослідження передбачають, що англіцизми й надалі будуть проникати в іспанську мову, особливо у професійних і цифрових сферах, при цьому процес адаптації та інтеграції забезпечить збереження національної лексичної та культурної самобутності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Stephanny Pinzón. (2023). Diccionario de los anglicismos más usados en tecnología: app, firewall, blockchain y más. Infobae. <https://www.infobae.com/tecnologia/2023/07/06/diccionario-de-los-anglicismos-mas-usados-en-tecnologia-app-firewall-blockchain-y-mas/>
2. Suárez Iglesias, D. (2019). 10 anglicismos innecesarios empleados en las redes sociales. Medium. Режим доступу: <https://medium.com/juventud-t%C3%A9cnica/10-anglicismos-innecesarios-empleados-en-las-redes-sociales-ebb854503fac>

3. El País Tecnología. (2023–2025). Artículos sobre inteligencia artificial y tecnologías digitales. Режим доступа: <https://elpais.com/tecnologia>
4. Vista de La adaptación de los anglicismos léxicos en la prensa hispánica: un estudio basado en los textos en el ámbito musical | RASAL Lingüística. (2025). Sael.org.ar. <https://rasal.sael.org.ar/index.php/inicio/article/view/114/459>
5. RAE, & RAE. (2024). El buen uso del español. “El Buen Uso Del Español.” <https://www.rae.es/buen-uso-espa%C3%B1ol/los-extranjerismos-adaptados>
6. Real Academia Española. (2018). “Diccionario de la lengua española” - Edición del Tricentenario. “Diccionario de La Lengua Española” - Edición Del Tricentenario; Servicio de consulta electrónica al “Diccionario de la lengua española.” <https://dle.rae.es/>
7. Sketch Engine. (2019). language corpus management and query system. Sketch Engine. <https://www.sketchengine.eu/>

УДК 821.112.2-31.09:[316.6:355.01]

**СТИЛЬ ЕРІХА МАРІЯ РЕМАРКА У РОМАНІ «НІЧ У ЛІССАБОНІ» ТА ТЕРАПІЯ
ВОЄННИХ НАСЛІДКІВ В УКРАЇНІ**

Марина Гук

студентка 6 курсу Факультету романо-германської філології Київський Столичний
Університет імені Бориса Грінченка

mvhuk.frgf24m@kubg.edu.ua

**ERICH MARIA RMARGUE'S STYLE IN «THE NIGHT IN LISBON» AND THE
THERAPY OF WAR-RELATED TRAUMA IN UKRAINE**

Maryna Guk

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology Borys Grinchenko Kyiv
Metropolitan University

mvhuk.frgf24m@kubg.edu.ua

Стаття присвячена висвітленню можливості використання воєнного та післявоєнного досвіду, викладеного у творах Е.М. Ремарка для опрацювання травм, завданих війною українському народу. Лаконічність та однозначність стилю, порівняння, символізм можуть бути використані, як приклад, у терапевтичній практиці. Застосовані у творах метафори, короткі речення, саме представлення подій, реально пережитих почуттів – є вираженням особистого досвіду Еріха Марія Ремарка, що може бути корисним у нашому часі та ситуації. Самосприйняття автора Еріха Марія Ремарка, яке, принаймні стиль, починаючи з 1929 року, було позначене прагненням та метою виступати глобальним автором і писати літературні тексти в дусі гуманістичних цінностей та принципового неприйняття війни, щоб охопити світову аудиторію та вплинути на її мислення. Е.М. Ремарк є особистістю з чіткою комунікованою у міжнародній громадськості позицією, яка впливала на форму, зміст і час публікацій. Його романи були спрямовані, насамперед, щоб звернутися до якомога ширшої міжнародної аудиторії. Тому, у міжнародній комунікації існує можливість через використання фраз, метафор, порівнянь з його текстів, доносити людям, біль та реальність, яку відчуває український народ зараз, з метою інтеграції біженців українців з посттравматичними травмами за кордоном.

Ключові слова: війна, метафора, однозначність, стиль, терапія, Україна.

The article is dedicated to the possibility of using the wartime and post-war experience presented in Remarque's works to process the traumas inflicted by the war on the Ukrainian people.

The laconic and unambiguous style, comparisons, and symbolism can be utilized as an example in therapeutic practice. The "I"-narration, metaphors, short sentences, and the very presentation of events and feelings genuinely experienced by the author provide a preliminary experience that can be useful in our current time and situation.

Remarque's self-perception as an author, which, at least since 1929, was marked by the aspiration and goal of acting as a global author and writing literary texts in the spirit of humanistic values and the fundamental rejection of war to reach a world audience and influence its thinking. Remarque was a writer with a clearly communicated position in the international public sphere,

which influenced the form, content, and timing of his publications. His novels were primarily aimed at appealing to the widest possible international audience.

Therefore, even in international communication, there is an opportunity, through the use of phrases, metaphors, and comparisons from his texts, to convey the pain and reality felt by the Ukrainian people now, with the aim of integrating Ukrainian refugees with post-traumatic stress abroad.

Keywords: war, metaphor, clarity, style, therapy, Ukraine.

Вступ. Існує не велика кількість авторів, які спромоглися реально висвітлити воєнні події минулих поколінь, особливо, виходячи зі свого досвіду. Еріх Марія Ремарк – є один з небагатьох, чий твори, дійсно розповідають, про відчуття, наслідки, стан речей та цінностей у війнах, проміжках між ними, та після. Однозначний, стислий та емоційно стриманий стиль Е. М. Ремарка у романі *Ніч у Лісабоні (Die Nacht von Lissabon)* є надзвичайно потужним інструментом для опрацювання воєнних травм, оскільки він дозволяє говорити про глибокий біль без зайвої патетики, фокусуючи увагу на реальності та дійсності подій, що є спорідненим досвіду військових, внутрішньо переміщених осіб, біженців. Твір фокусується на темах виживання, втечі, втрати і пошуку притулку як фізичному, так і психологічному сенсі. Це теми, які глибоко резонують із сучасним українським досвідом.

Постановка проблеми. Аналіз особливостей стилю Е.М. Ремарка може стимулювати розробку ефективних комунікативних програм соціальної адаптації, психологічної підтримки та професійної реінтеграції, наприклад, для ветеранів або переміщених осіб. А також підкреслити необхідність суспільства активно працювати над подоланням прірви між військовим і цивільним досвідом.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні роки міжнародні дослідження життя та творчості німецького письменника Еріха Марії Ремарка зазнали фундаментальних змін, якщо не парадигмального зсуву, чому передувало завершення коментованого перекладу його романів у видавництві *Kiepenheuer & Witsch* навесні 2020 року, розпочате восени 2013-го з роману *На Західному фронті без змін (Im Westen nichts Neues)*. Нарешті з'явилися видання, що пропонують як достовірний оригінальний виклад, так і контекстуалізацію окремих текстів у відповідному біографічному, історичному та творчому тлі.

На цій основі окремі тексти, а також цілі групи творів й надалі перечитуються, оцінюються та інтерпретуються. Поряд із цим літературознавчим базовим дослідженням до фокусу міжнародної уваги дедалі більше потрапляють ширші аспекти, насамперед, міжнародна історія рецепції та різноманітні форми адаптації творів Е.М. Ремарка в різних медіа: театр, кіно, музика, образотворче мистецтво, графічні романи, обговорення, коментування та просування у соціальних мережах.

Саме ці зміни адаптують Е.М. Ремарка та його творчість на глобальному рівні та демонструють його актуальність для сучасних питань. Першу інвентаризацію цього феномену, який підносить письменника Е.М. Ремарка до рангу глобальної культурної ікони, було зроблено у 2020 році у томі *Weltweit Worldwide Remarque*, статті якого з точки зору окремих культурних і мовних кіл висвітлюють актуальний погляд та розуміння. Також у 2020 році збірка *Remarque Revisited* містила перші матеріали міжнародних досліджень, у яких окремі твори були піддані повторному прочитанню та оцінці на цьому новому тлі.

У 2021 році на міжнародній конференції на Гуманітарному факультеті Сілезького університету в Сосновці/Катовіце (Польща), розглядають та обговорюють творчість Е.М. Ремарка під цим «новим» кутом зору. Актуальні міжнародні дослідження стають поштовхом

до спонукання та мотивуватимуть знову прочитати й відкрити для себе Е.М. Ремарка та його творчість, під зміненими перспективами та передумовами, навіть через пів століття після його смерті.

Мета - спроба долучити літературну творчість Е.М. Ремарка до нормалізації складних емоцій та переживань ветеранів, військових і постраждалих цивільних.

Поєднання стилю Е.М. Ремарка з терапією може відбуватися у формі бібліотерапії та наративної терапії. Спільне читання, аналіз, дискурс – через пропозицію пацієнту обраних уривків, які описують відчуження, невідомість або втрату. Проекція, у якій замість питання: «Що ти відчував на війні?», змінюється формулювання: «Як, на твою думку, герой Е.М. Ремарка (Уллі, Йозеф) справлявся зі своїми емоціями в цій ситуації?» Це дозволяє проектувати свій досвід на персонажа, що є менш загрозливим. Переказ досвіду через заохочення пацієнтів розкрити власний травматичний досвід у стилі, схожому на Е.М. Ремарка: короткими, чіткими, емоційно стриманими реченнями. Це допомагає упорядкувати хаотичні спогади та перетворити їх на зв'язну, контрольовану історію виживання, а не складну оповідь з травмами.

Результати досліджень. Твори Е.М. Ремарка детально і без прикрас зображують психологічну та емоційну руйнацію, яку війна спричиняє в душі солдата і цивільного, змальовуючи втрату ілюзій, відчуження від мирного життя та моральну втому. Головні герої Е.М. Ремарка часто є представниками – людей, які повернулися з війни, але не можуть знайти собі місце у світі, що їх не розуміє. Вони стикаються з байдужістю суспільства, економічними труднощами та глибокою самотністю, що наразі є актуальним станом населення України. Спираючись на досвід, всесвітнє визнання Ремарка, доцільним буде використання його стилістичних аспектів що до опрацювання, покращення, нормалізації ментального стану українського населення.

Лінгвістичні особливості стилю Е.М. Ремарка та їхня терапевтична цінність з можливістю практичного застосування.

- *Емоційна стриманість (Litotes).* Дозволяє дистанціюватися від травми. Герої описують жахливі події майже протокольньо.
- *Короткі, рішучі речення (Fragmented Syntax).* Це може допомогти особам з ПТСР, які мають труднощі з прямим вираженням сильних емоцій, почати говорити про свій досвід у «безпечному» ракурсі.
- *Символізм (Semiotics, Symbol).* Притулок/Кордон. Лісабон як символ надії або кінцевої мети, до якої потрібно дістатися. В українському контексті це може бути відновлення, безпечна територія або майбутня перемога/мир.
- *Зміщення фокусу на «Тут і зараз» (Deixis).* Герої живуть миттю – одна ніч у Лісабоні. Це важливий елемент когнітивно-поведінкової терапії (КПТ) для осіб із тривогою, допомагаючи їм заземлитися та відволіктися від катастрофічних спогадів чи думок.

Метафори та фрази для опрацювання втрати та травм біженців:

- *«Ми стали людьми-тінями, що живуть учорашнім днем і чекають завтрашнього.» «Wir waren zu Schattenmenschen geworden, die im Gestern lebten und auf das Morgen warteten.»* Фраза може бути використана для вербалізації відчуження та життя в очікуванні.
- *«Сьогодення для нас не існувало.» «Die Gegenwart existierte nicht für uns.»* Тут чітко висвічується вербалізація відчуження та життя в очікуванні (життя біженця/ВПО). Допомагає назвати стан, коли людина має відчуття застрягання між минулим і майбутнім.

- «Порт Лісабона» / «Квиток на корабель». Метафора надії та бнової ідентичності. Обговорення "квитка" як символу контролю над власним життям та здатності почати все знову.

- «Ніч» як простір для сповіді. Створення безпечного, обмеженого простору (як ця ніч) в терапії, де можна «виговорити» свою історію до кінця, перш ніж «настане ранок» – початок нової фази життя.

- «Здавалося, що ми втекли не лише від війни, а й від самих себе.» *«Es schien, als seien wir nicht nur vor dem Krieg, sondern auch vor uns selbst geflohen.»* Фраза допомагає обговорити концепцію моральної травми та дисоціації. Вона дозволяє людині визнати, що травма змусила його змінити свою ідентичність і відчуття себе, і що «втеча» від себе є частиною реакції на війну.

- «Тільки той, хто пройшов через пекло, знає, що таке небо.» *«Nur wer durch die Hölle gegangen ist, weiß, was der Himmel ist.»* Це класична Ремарківська фраза, що підкреслює стійкість. Вона пропонує переоцінку пережитого болю як ціни, заплаченої за глибше розуміння самого життя. Доцільно використати для пошуку сенсу після травми.

- «Дивно, але саме ті, хто втратив найбільше, знаходять у собі сили сміятися.» *«Es ist seltsam, aber gerade diejenigen, die am meisten verloren haben, finden in sich die Kraft zu lachen.»* Фокус на здатності до відновлення та чорному гуморі як механізмі захисту. Стимулює розмову про несподівані моменти радості, дружби та людяності, які збереглися попри все.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Вивчення цієї теми може стимулювати розробку ефективніших програм соціальної адаптації, психологічної підтримки та професійної реінтеграції для ветеранів та інших постраждалих українців, що потерпають від наслідків війни. Це підкреслює необхідність, щоб суспільство активно працювало над подоланням прірви між військовим і цивільним досвідом.

Тема «втраченого життя» та соціальна реінтеграція. Головні герої Ремарка часто є представниками – людей, які були змушені покинути країну, брали участь у воєнних подіях, жили під окупацією, але не можуть знайти собі місце у світі, що їх не розуміє. Вони стикаються з байдужістю суспільства, економічними труднощами та глибокою самотністю.

Антивоєнний та гуманістичний меседж. Твори Е.М. Ремарка – це відвертий гуманізм та категорична антивоєнна позиція. Він зосереджується на цінності окремого людського життя та критикує політичну риторику, яка виправдовує жорстокість. В умовах тривалої військової агресії, роботи Ремарка можуть допомогти зберегти та переосмислити людський вимір пережитого, навіть попри необхідність боротьби. Вони нагадують про справжню ціну перемоги і важливість відновлення та збереження гуманістичних цінностей як основи для майбутнього мирного суспільства. Це також може бути використано в освітніх програмах для формування стійкого і критичного ставлення до мілітаризму.

Любов, зв'язок з родиною, побратимство між солдатами часто є єдиною опорою та механізмом виживання перед обличчям жахів війни та розпаду зовнішнього світу. Це підкреслює важливість групової терапії, спільнот підтримки ветеранів та збереження горизонтальних зв'язків, які виникли на фронті. Досвід Ремарка показує, що опора на тих, хто пережив те саме, є критично важливою для подолання ізоляції та відновлення психічної рівноваги.

Емоційний вихід через мистецтво. Залучення творів Е.М. Ремарка до літературних клубів, терапевтичних груп або освітніх курсів дозволяє учасникам вербалізувати власні переживання, використовуючи текст як посередника. Обговорення персонажів і сюжетів стає

безпечним способом обговорювати особисті травми, пережитий досвід, не викриваючи їх безпосередньо.

Таким чином, спадщина Е.М. Ремарка - це не просто література, а інструмент для емпатії та діалогу, який може допомогти Україні глибше зрозуміти та інтегрувати свій військовий досвід у національну пам'ять, водночас надаючи ветеранам і постраждалим відчуття спільності й можливість для осмислення власної долі.

Список використаних джерел

1. Cadeddu, A., Dampc-Jarosz, R., Junk, C., Meus, P., & Schneider, T. F. (Eds.). (2015). *Erich Maria Remarque aus heutiger Sicht*. Würzburg: Königshausen & Neumann. Retrieved from <https://dokumen.pub/erich-maria-remarque-aus-heutiger-sicht-herausgegeben-cadeddu-alice-dampc-jarosz-renata-junk-claudia-meus-pawel-schneider-thomas-f-mitarbeit-cadeddu-alice-dampc-jarosz-renata-junk-claudia-meus-pawel-schneider-thomas-f-saue-9783847113980-9783847013983-9783737013987-3847113984.html>
2. Fix, U. (2008). *Rhetorik und Stilistik*. Berlin, New York: Mouton de Gruyter.
3. Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors we live by*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
4. Sandig, B. (1986). *Stilistik der deutschen Sprache*. Stuttgart: J. B. Metzler.
5. Sowinski, B. (1991). *Deutsche Stilistik: Beobachtungen zur Sprachverwendung und Sprachgestaltung im Deutschen* (1st ed.). Frankfurt am Main: Moritz Diesterweg.
6. Culpeper, J. (2001). *Language and characterisation: People in plays and other texts*. London: Longman.
7. Fauconnier, G., & Turner, M. (2002). *The way we think: Conceptual blending and the mind's hidden complexities*. New York, NY: Basic Books.
8. Fillmore, C. J. (1976). Frame semantics and the nature of language. *Annals of the New York Academy of Sciences*, 280, 20–32.
9. Langacker, R. W. (1987). *Foundations of cognitive grammar* (Vol. 1). Stanford, CA: Stanford University Press.
10. Langacker, R. W. (1991). *Foundations of cognitive grammar* (Vol. 2). Stanford, CA: Stanford University Press.
11. Remarque, E. M. (1962). *Die Nacht von Lissabon*. Köln: Kiepenheuer & Witsch.
12. Semino, E., & Culpeper, J. (Eds.). (2002). *Cognitive stylistics: Language and cognition in text analysis*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
13. Short, M. (1981). *Exploring the language of poems, plays and prose*. London: Longman.
14. Stockwell, P. (2002). *Cognitive stylistics: Language and cognition in text analysis*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company.
15. Turner, M. (1996). *The literary mind*. Oxford: Oxford University Press.

УДК 81'373.612:811.134.2

НОРМИ ВЖИВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ В ІСПАНСЬКОМОВНОМУ КУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРИ

Мороз Аліна Романівна, Київ, Україна

ORCID 0009-0005-4829-4903, morozalina19@gmail.com

NORMS OF USING FEMININE NOUNS IN THE SPANISH-SPEAKING CULTURAL SPACE

Moroz Alina Romanivna

ORCID 0009-0005-4829-4903, morozalina19@gmail.com

Анотація. Стаття присвячена комплексному аналізу сучасного функціонування фемінітивів в іспанській мові в контексті медійного та професійного дискурсу. Визначено соціокультурні, нормативні та прагматичні чинники, що впливають на поширення форм жіночого роду, а також окреслено суперечність між кодифікаційною політикою Королівської академії іспанської мови та реальною мовною практикою. Актуальність дослідження зумовлена зростанням уваги до інклюзивного мовлення та потребою у виробленні збалансованих норм уживання фемінітивів у публічній комунікації.

Емпіричну базу становлять тексти сучасних іспанських ЗМІ (*El País*, *ConSalud*), що представляють юридичний і медичний дискурси. Аналіз показав, що регулярні морфологічні моделі на -a (*abogada*, *médica*) природно інтегруються у професійне мовлення та виконують номінативну функцію без додаткового ідеологічного навантаження. У юридичному дискурсі фемінітиви функціонують стабільно й нейтрально, тоді як у медичному супроводжуються згадками про позицію RAE, що відображає перехідний стан нормативного закріплення.

Результати дослідження засвідчують: по-перше, поступову десемантизацію граматичного роду, коли фемінітиви сприймаються як природні мовні одиниці; по-друге, прагматичну адаптацію інклюзивних форм у медійному просторі; по-третє, залежність прийнятності фемінітивів від професійної сфери. Психолінгвістичні спостереження підтверджують відсутність когнітивних перешкод у сприйнятті регулярних форм, що сприяє їх укоріненню в комунікативній практиці.

Фемінітиви в іспанській мові переходять від периферійного явища до стійкого елементу стандартного публічного дискурсу. Перспективними є подальші корпусні, соціолінгвістичні та психолінгвістичні дослідження, спрямовані на вивчення динаміки їх уживання та можливостей нормативного узгодження з мовною політикою інституцій.

Ключові слова: фемінітиви; іспанська мова; інклюзивне мовлення; мовна норма; медійний дискурс; соціолінгвістика; професійна комунікація; гендерна варіативність.

Abstract. The article is a comprehensive analysis of how feminine forms work in Spanish today in media and professional discourse. It identifies the sociocultural, normative, and pragmatic factors that influence the spread of feminine forms, and outlines the contradiction between the codification policy of the Royal Spanish Academy and actual language practice. The relevance of the

study is due to the growing attention to inclusive speech and the need to develop balanced norms for the use of feminines in public communication.

The empirical basis consists of texts from contemporary Spanish media (El País, ConSalud) representing legal and medical discourse. The analysis showed that regular morphological models ending in -a (abogada, médica) are naturally integrated into professional speech and perform a nominative function without additional ideological connotations. In legal discourse, feminines function stably and neutrally, while in medical discourse they are accompanied by references to the position of the RAE, reflecting the transitional state of normative consolidation.

The results of the study show: first, the gradual desemantisation of grammatical gender, when feminines are perceived as natural linguistic units; second, the pragmatic adaptation of inclusive forms in the media space; third, the dependence of the acceptability of feminines on the professional sphere. Psycholinguistic observations confirm the absence of cognitive barriers to the perception of regular forms, which contributes to their establishment in communicative practice.

Feminines in Spanish are moving from a peripheral phenomenon to a stable element of standard public discourse. Further corpus, sociolinguistic and psycholinguistic studies aimed at studying the dynamics of their use and the possibilities of normative coordination with the language policy of institutions are promising.

Key words: *feminine forms; Spanish language; inclusive language; linguistic norm; media discourse; sociolinguistics; professional communication; gender variability.*

Вступ.Сучасний етап розвитку гуманітарних наук характеризується посиленою увагою до проблем гендеру та мови, адже мовна практика є віддзеркаленням суспільних трансформацій. Одним із найпомітніших проявів таких змін виступає активне впровадження фемінітивів – номінацій жіночої статі – у різних мовах світу. У центрі суспільних та академічних дискусій дедалі частіше опиняються питання нормативності цих форм, їх відповідності граматичній системі та доречності у публічному мовленні.

В іспанськомовному культурному просторі проблема фемінітивів набуває особливої актуальності, оскільки іспанська мова має виразну систему граматичного роду, де більшість іменників та прикметників узгоджуються з ознакою маскулінності чи фемінінності. Традиційно маскулінні форми вважалися «нейтральними» й використовувалися для позначення осіб незалежно від статі, проте сучасні соціокультурні процеси, зокрема рухи за гендерну рівність, поставили під сумнів цю норму.

Особливу роль у гендерних дискусіях щодо іспанської мови відіграють інституції мовної політики – насамперед Королівська академія іспанської мови (Real Academia Española, далі – RAE), яка не завжди підтримує активне поширення фемінітивів. Водночас практика засобів масової інформації, політичного та освітнього дискурсу демонструє тенденцію до поступового закріплення таких форм у мовленні, що створює своєрідне протиріччя між офіційними нормами та реальним ужитком.

Феномен фемінітивів не є характерним виключно в іспанській мові. Наприклад, у французькій та італійській мовах, які також мають граматичний рід, питання узаконення жіночих форм професій та соціальних статусів викликає тривалі суперечки. В англійській мові, де відсутній граматичний рід у більшості іменників, боротьба за гендерно нейтральну мову зосереджена переважно на уникненні маскулінних універсалів («man», «he» тощо) та поширенні нейтральних форм («person», «they»). Порівняння різних мовних ситуацій дозволяє краще зрозуміти формування нових норм вживання фемінних форм в іспанській мові.

Історично іспанська мова знала чимало фемінітивів, які побутували у повсякденному мовленні ще з середньовіччя, але внаслідок кодифікаційної діяльності RAE та впливу патріархальних соціальних моделей чимало з них вийшли з ужитку. Лише в останні десятиліття, на хвилі демократизації суспільства та розвитку феміністичних рухів, вони знову стали активно відроджуватися та закріплюватися у словниках, ЗМІ й офіційних документах.

Необхідність аналізу норм вживання фемінітивів у іспанськомовному культурному просторі з урахуванням граматичних, історичних, соціокультурних та прагматичних чинників зумовлює актуальність обраної теми. Наукова новизна роботи полягає в тому, що дослідження фемінітивів розглядається не лише як мовне явище, але й як соціокультурний феномен, що відображає зміни у суспільстві та трансформацію уявлень про роль жінки в публічній сфері та ставлення до осіб жіночої статі у соціумі.

Постановка проблеми. Попри зростаючу увагу до гендерно чутливого мовлення, питання унормування фемінітивів в іспанській мові залишається відкритим. Королівська академія іспанської мови визнає частину форм жіночого роду, проте послідовно уникає офіційного закріплення багатьох номінацій, аргументуючи це їхньою «ненормативністю» або «надмірністю». Така позиція зумовлює значний розрив між офіційними граматичними рекомендаціями й реальною мовною практикою, адже у пресі, політичних виступах та освітньому середовищі форми на зразок *jueza*, *médica*, *arquitecta* уже функціонують як звичні.

Ще однією складністю є неоднорідність уживання фемінітивів у різних соціокультурних сферах. У ЗМІ та політичному дискурсі вони функціонують значно активніше, ніж у науковому чи адміністративному стилях, де зберігається схильність до використання традиційних маскулінних форм. Така варіативність створює додаткові труднощі для мовної політики: з одного боку, вона свідчить про життєздатність і динаміку мовної системи, а з іншого – виявляє відсутність усталених правил та критеріїв, що сприяє комунікативним непорозумінням.

Додаткову складність становить регіональний аспект. Якщо в країнах Латинської Америки, зокрема в Мексиці, Аргентині чи Колумбії, використання фемінітивів набуває поширення та поступово закріплюється як норма, то в Іспанії ця практика часто зустрічає опір як з боку консервативних мовних інституцій, так і частини суспільства. Це породжує фрагментарність і різноманітність у межах спільного іспаномовного простору, де відсутність уніфікованого підходу ускладнює міжкультурну комунікацію та офіційне діловодство.

Проблема також ускладнюється тим, що питання вживання фемінітивів виходить за межі суто лінгвістичної площини. Воно має виразне соціальне, політичне та культурне вимірювання, пов'язане з прагненням до гендерної рівності. Соціальні дебати навколо фемінітивів нерозривно пов'язані з ширшим питанням інклюзивної мови, що охоплює не лише номінації жіночої статі, а й альтернативні форми на позначення гендерної нейтральності (*todes, les estudiantes*). Хоча RAE категорично заперечує можливість узаконення таких інновацій, їхня поява в дискурсі свідчить про прагнення частини суспільства до більшої мовної рівності.

Проблема дослідження полягає не лише у визначенні статусу фемінітивів у системі іспанської мови, а й у необхідності врахування соціокультурного контексту, мовної політики та динаміки комунікативних практик. Це вимагає комплексного підходу, який поєднає граматичний, лексикографічний та прагматичний аналіз, що і визначає актуальність та практичне значення теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі дослідження з проблеми фемінітивів в іспанській мові можна згрупувати за кількома основними напрямками:

- нормативно-лексикографічні й інституційні дослідження,
- корпусні та медіалінгвістичні аналізи реального вжитку,
- соціолінгвістичні дослідження установавання ставлення й практик у суспільстві,
- психолінгвістичні експерименти щодо сприйняття нових форм та
- дослідження політичного й регіонального контексту, що впливає на мовну політику.

У нормативно-лексикографічному напрямі центральним орієнтиром є доповідь Ігнасіо Боске «Sexismo lingüístico y visibilidad de la mujer», опублікована під егідою RAE. У ній автор аргументує, що масове введення нових жіночих форм може призвести до надмірної фрагментації системи, хоча визнається необхідність забезпечення видимості жінок у мові. Позиція RAE загалом лишається обережною: академія визнає низку жіночих форм (зокрема в

офіційних документах і словниках), однак утримується від підтримки масової інновації без достатнього обґрунтування або тривалого вжитку.

Корпусні та медіалінгвістичні дослідження фіксують поступове зростання частоти вживання фемінітивів у пресі, теле- й радіодискурсі, особливо в матеріалах, пов'язаних із політикою, культурою та журналістськими професіями. Водночас виявлено розрив між мовною практикою й офіційною кодифікацією: суспільний тиск на мовні інституції (наприклад, через медійні кампанії) часто випереджає рішення академічних структур, створюючи ситуацію напруженого співіснування нормативної та дескриптивної лінії.

Соціолінгвістичні дослідження показують значну варіативність у ставленні до фемінітивів залежно від віку, рівня освіти, місця проживання та політичних орієнтацій мовців. Молодші покоління, представники університетських середовищ і активні користувачі соціальних мереж здебільшого підтримують уживання фемінітивів та інклюзивної мови. Водночас консервативніші групи — особливо серед старшого покоління та в офіційних установах — виявляють помітний опір мовним змінам. Важливу роль відіграють також локальні ініціативи: університети, муніципальні органи та громадські організації дедалі частіше розробляють «*manuals de lenguaje no sexista*», які регламентують мовні практики на інституційному рівні.

Психолінгвістичні дослідження звертають увагу на те, як інноваційні морфологічні маркери сприймаються носіями мови. Експерименти показують, що такі форми, як «*todes*», можуть уповільнювати процес обробки мовлення у перші моменти розпізнавання. Однак носії поступово адаптуються, а рівень прийняття залежить від частотності зустрічі з формою та контексту її вживання. Це свідчить про наявність потенціалу для поступової когнітивної інтеграції нових мовних маркерів.

Нарешті, політичний і регіональний виміри вносять додаткову складність у процес унормування. У країнах Латинської Америки ситуація істотно варіює: у Мексиці, Аргентині та Чилі спостерігаються активні кампанії за інклюзивну мову, тоді як у низці держав відбуваються спроби законодавчо обмежити або заборонити її вживання. Це призводить до регіональної нерівномірності в межах іспаномовного простору, де мовні практики тісно переплетені з політичними процесами.

Таким чином, аналіз останніх досліджень показує, що проблема фемінітивів перебуває у фокусі як академічної, так і суспільної уваги. Попри значні досягнення, лишаються нерозв'язаними питання: відсутність єдиної нормативної позиції, обмеженість психолінгвістичних експериментів і надзвичайна залежність мовної політики від політичних та культурних контекстів. Це визначає необхідність подальших міждисциплінарних

досліджень, які поєднують лексикографічний, соціолінгвістичний і когнітивний підходи.

Метою даної роботи є комплексний аналіз сучасного функціонування фемінітивів в іспанській мові на основі емпіричного дослідження текстів медіа та професійних дискурсів. У центрі уваги перебуває співвідношення між офіційною нормативною позицією, яку представляє Королівська академія іспанської мови, та реальною практикою вживання жіночих форм у публікаціях на нейтральні професійні теми. Завдання полягає у виявленні тенденцій інтеграції фемінітивів у медійний дискурс, визначенні соціолінгвістичних і професійних чинників, що сприяють або перешкоджають їх використанню, а також оцінці когнітивної прийнятності нових форм у читачів. Дослідження має на меті не лише описати сучасний стан явища, але й оцінити потенціал подальшого унормування та інтеграції фемінітивів у іспанський культурний простір.

Аналіз мовного матеріалу. Для практичного підтвердження теоретичних положень дослідження було здійснено аналіз фемінітивів у двох сучасних публікаціях іспанських ЗМІ, що належать до різних комунікативних сфер — юридичної (*El País*) та медичної (*ConSalud*). Такий вибір дозволяє простежити специфіку функціонування форм жіночого роду у професійно-орієнтованому дискурсі, де від точності й нейтральності мовлення особливо залежить сприйняття тексту.

1. Юридичний дискурс: “*Las abogadas españolas conquistan los bufetes anglosajones*” (*El País*, 2025)

У заголовку статті форма *las abogadas* виконує номінативну функцію суб’єкта та вказує на групу жінок, що досягли успіху в міжнародних юридичних фірмах. З лінгвістичного погляду, уживання фемінітиву *abogadas* реалізує принцип морфологічної деривації за допомогою флексії *-a*, що є регулярним і закономірним способом позначення жіночого роду в іспанській мові.

У контексті статті ця форма не супроводжується метатекстовими коментарями або поясненнями, тобто вона виконує функцію нейтральної номінації, а не маркера гендерної ідентичності. Це свідчить про прагматичну десемантизацію родової опозиції — тобто втрату емоційного чи оцінного забарвлення, яке раніше могло супроводжувати вживання подібних форм.

У тексті зустрічаються також інші словоформи — *socias*, *directivas*, *juristas* — які природно співіснують у межах того самого синтаксичного поля. Усі вони демонструють тенденцію до лексико-граматичної узгодженості, що підтверджує розширення системного поля фемінітивів у сучасному медійному регістрі.

З точки зору дискурсивної прагматики, авторка використовує фемінітиви як інструмент видимого визнання професійного статусу жінок, водночас не

протиставляючи їх чоловікам. Це приклад інклюзивної номінації без конфлікту норм — модель, яка відповідає тенденціям нейтралізації статевої асиметрії в офіційній іспанській пресі.

2. Медичний дискурс: “¿Qué dice la RAE del lenguaje inclusivo referente a las profesiones sanitarias?” (ConSalud, 2020)

Друга стаття має метатекстовий характер і спрямована на обговорення нормативного статусу фемінітивів у сфері медицини. Центальною одиницею аналізу виступає слово *médica*, яке утворене за аналогічним морфологічним принципом і фіксується словниками як прийнятна форма жіночого роду.

Однак у тексті простежується металінгвістична рефлексія: автор не лише констатує факт уживання, а й наводить позицію Королівської академії іспанської мови, яка схвалює такі форми лише тоді, коли вони мають історичну або структурну мотивацію. Це виявляє суперечність між кодифікаційною інерцією RAE та реальним функціонуванням мови в професійному середовищі.

З лексико-семантичного погляду, форма *médica* у тексті виконує термінологічну функцію — вона позначає професію без додаткового ідеологічного навантаження. Однак при згадуванні інклюзивних форм типу *médic@* чи *médicx* стаття переходить у площину соціолінгвістичної оцінки, що демонструє межі прийнятності мовних інновацій у публічному дискурсі.

Отже, у межах медіаресурсу ConSalud фемінітиви реалізують інституційно допустимий рівень інклюзії, при якому мовна норма адаптується до соціального запиту, але не порушує граматичних принципів.

Обидва тексти демонструють високий рівень морфологічної природності фемінітивів, що утворюються за регулярними моделями (-a). Вони не викликають семантичної або когнітивної напруги у сприйнятті реципієнта, що узгоджується з висновками психолінгвістичних досліджень (Vera et al., 2023), де доведено, що нейтральне вживання фемінітивів не збільшує когнітивного навантаження під час читання тексту.

З погляду соціолінгвістичної варіативності, обидва приклади належать до іспанських джерел, однак навіть у межах Іспанії спостерігається поступова легалізація фемінітивів у пресі, особливо тоді, коли йдеться про сфери із традиційним чоловічим домінуванням (право, медицина). Це вказує на зрушення від емоційно-ідеологічного дискурсу до прагматично-інституційного, у якому фемінітиви набувають статусу професійної норми.

Результати досліджень. Проведений аналіз сучасних публікацій у засобах масової інформації, зокрема статей *Las abogadas españolas conquistan los bufetes anglosajones* (El País, 2025) та *¿Qué dice la RAE del lenguaje inclusivo referente a las profesiones sanitarias?* (ConSalud, 2020), дозволив виявити низку

закономірностей, що характеризують реальне функціонування фемінітивів в іспанському публічному дискурсі.

По-перше, встановлено, що в сучасній іспанській пресі фемінітиви поступово інтегруються в нейтральний мовний ужиток. Форми на кшталт *abogadas, socias, juristas, directivas* або *médicas* не сприймаються як ідеологічно марковані, а виконують номінативну функцію для позначення професійної належності жінок. Це свідчить про десемантизацію граматичного роду, коли жіночі закінчення втрачають експресивне забарвлення і стають елементом усталеної морфологічної системи.

По-друге, результати аналізу підтверджують наявність прагматичної адаптації фемінітивів у текстах офіційного та медійного реєстрів. Автори свідомо уникають гіперкорекцій чи інновацій на кшталт *médicx, abogad@*, натомість віддаючи перевагу граматично природним моделям (*médica, arquitecta, diputada*). Це демонструє тенденцію до гармонізації між граматичною нормою та соціальним запитом, де мова реагує на потребу інклюзивності, не виходячи за межі своєї морфологічної системи.

По-третє, дослідження показало, що рівень прийнятності фемінітивів значною мірою залежить від професійної сфери. У юридичному дискурсі вживання форм типу *abogada, magistrada, fiscal* функціонує як маркер професійного статусу, тоді як у медичному середовищі форма *médica* супроводжується частими згадками про позицію RAE, що свідчить про перехідний стан нормативного закріплення. Таким чином, різні галузі демонструють різний ступінь готовності приймати мовні інновації.

По-четверте, зіставлення двох текстів виявило різницю у дискурсивній тональності: *El País* реалізує інклюзивну модель без конфлікту, тоді як *ConSalud* залишається у площині нормативного обережного балансу між традицією та змінами. Це відображає соціолінгвістичну ситуацію сучасної Іспанії — поступову нормалізацію фемінітивів у практиці при збереженні певного інституційного консерватизму.

Нарешті, у контексті психолінгвістичних спостережень (Vera et al., 2023) можна стверджувати, що регулярне вживання фемінітивів у медіа сприяє швидкій когнітивній адаптації мовців до нових форм. Таким чином, масова комунікація виконує роль каталізатора у процесі закріплення інновацій у мовній системі.

Узагальнюючи, результати дослідження засвідчують, що фемінітиви в іспанській мові перейшли від маргінальних форм до інституційно визнаних елементів професійного мовлення. Попри відсутність єдиної кодифікації, мовна практика демонструє тенденцію до стійкого функціонування фемінітивів як засобу гендерно збалансованої комунікації.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження підтвердило, що процес унормування фемінітивів у іспанській мові є динамічним і багаторівневим. На морфологічному рівні спостерігається стійка інтеграція форм із суфіксом *-a*, які не суперечать граматичній системі та виконують номінативну функцію. На прагматичному рівні ці форми дедалі частіше використовуються як нейтральні позначення професійної ролі, а не як ідеологічний маркер.

Найпомітнішим є розрив між нормативною політикою RAE та реальною практикою медіа, які відіграють роль провідних агентів мовної інновації. Юридичний і медичний дискурси показують, що фемінітиви функціонують природно, не викликаючи когнітивного спротиву у читача, що вказує на поступову нормалізацію інклюзивного мовлення.

У соціолінгвістичному вимірі фемінітиви виступають показником мовної демократизації, відображаючи ширші культурні процеси – посилення рівності статей і трансформацію суспільних ролей.

Перспективи подальших досліджень полягають у:

1. Кількісному корпусному аналізу частотності вживання фемінітивів у різних жанрах (новини, наука, соцмережі) з урахуванням географічної варіативності.
2. Прагматичному аналізу контекстів, де вживання фемінітивів супроводжується позитивними чи негативними оцінками, для виявлення ступеня їх соціальної прийнятності.
3. Психолінгвістичних експериментах щодо впливу фемінітивів на сприйняття тексту і наявність когнітивних ефектів (уповільнення, зміна інтерпретації тощо).
4. Порівняльних дослідженнях між іспанським і латиноамериканським варіантами мови з метою простеження регіональної динаміки мовних інновацій.

Можна зробити висновок, що фемінітиви у сучасному іспанському дискурсі пройшли етап соціальної апробації й увійшли у фазу поступової стандартизації. Їх подальше унормування залежить від здатності інституцій мовної політики збалансувати традицію з реальними комунікативними потребами суспільства. Також можна стверджувати, що фемінітиви вже займають помітне місце у сучасному іспаномовному дискурсі та виступають індикатором суспільних змін, проте їхнє унормування та повне прийняття ще перебуває на етапі становлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Asociación Cultural Simone de Beauvoir & Ayuntamiento de Torrejón de Ardoz. (2006). *Guía para la utilización de un lenguaje no sexista*. Ayuntamiento de Torrejón de Ardoz. <https://repositorio.ciem.ucr.ac.cr/jspui/handle/123456789/193>
2. Bosque, I. (2012). *Sexismo lingüístico y visibilidad de la mujer*. *Boletín de Información Lingüística de la Real Academia Española*. <https://revistas.rae.es/bilrae/article/view/120>
3. Cordero P. (2020, enero 21). ¿Qué dice la RAE del lenguaje inclusivo referente a las profesiones sanitarias? *ConSalud*. <https://www.consalud.es/profesionales/que-rae-lenguaje-inclusivo-referente-profesiones-sanitarias.html>
4. Instituto de la Mujer. (2020). *Manual de lenguaje no sexista*. Ministerio de Vivienda y Agenda Urbana, Gobierno de España. https://www.mivau.gob.es/ministerio/promocion-de-la-igualdad-de-genero/2020/manual_lenguaje_inclusivo
5. Instituto de Políticas Públicas en Derechos Humanos del MERCOSUR (IPPDH). (2018). *Manual pedagógico sobre el uso del lenguaje inclusivo y no sexista*. MERCOSUR. <https://ippdh.mercosur.int/publicaciones/manual-pedagogico-sobre-el-uso-del-lenguaje-inclusivo-y-no-sexista>
6. Lledó Cunill, E. (2003). *El sexismo en el lenguaje*. Icaria.
7. Ruiz de Valbuena, I. (2025, marzo 9). Las abogadas españolas conquistan los bufetes anglosajones. *El País*. <https://elpais.com/economia/negocios/2025-03-09/las-abogadas-espanolas-conquistan-los-bufetes-anglosajones.html>
8. Sczesny, S., Formanowicz, M., & Moser, F. (2016). Can gender-fair language reduce gender stereotyping and discrimination? *Frontiers in Psychology*, 7, 25–36. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2016.00025>
9. Universidad Politécnica de Madrid. (2010). *Manual del lenguaje no sexista*. Universidad Politécnica de Madrid. <https://repositorio.ciem.ucr.ac.cr/jspui/handle/123456789/320>
10. Vera, J., Comesaña, A., & Betancort, M. (2023). *Tiempos de lectura de oraciones con lenguaje inclusivo en español: un estudio psicolingüístico*. <https://revistavertex.com.ar/ojs/index.php/vertex/article/view/366>

УДК 81'42:070(450):339.5

**ДИСКУРСИВНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ «ТІНЬОВОГО ФЛОТУ» У
ІТАЛІЙСЬКИХ МЕДІА**

Білокуров Дмитро, Київ, Україна

студент 6 курсу Факультету романо-германської філології Київського столичного
університету імені Бориса Грінченка
dobilokurov.frgf24m@kubg.edu.ua

**DISCURSIVE REPRESENTATIONS OF THE «SHADOW FLEET» ACTIVITY IN
THE ITALIAN MEDIA**

Bilokurov Dmytro, Kyiv, Ukraine

6th year student of the Faculty of Romance and Germanic Philology
Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University
dobilokurov.frgf24m@kubg.edu.ua

***Анотація.** У статті розглядається роль доброчесності в міжнародній торгівлі через призму медіадискурсивного аналізу, зокрема, як лінгвістична та наративна практика формують уявлення про прозорість ринку та можуть стимулювати реакцію регуляторних інституцій. Подано аналіз як медіатекст висвітлюють економічні процеси, створюють когнітивні моделі, в рамках яких суспільство та комерційні суб'єкти можуть інтерпретувати етичність та правомірність дій. Особлива увага приділяється способам репрезентації «тіньового флоту», який здійснює приховані морські операції шляхом маніпулювання системами трекінгу, непрозорими корпоративними схемами та порушеннями страхових практик. Аналіз охоплює лексико-семантичні особливості, структурні прийоми та риторичні стратегії, які використовують медіа для висвітлення прихованих практик та стимулювання реакції громадськості.*

Дослідження демонструє, що медіа-наративи слугують не тільки джерелом інформації, але й соціальним регулятором: дискурсивні конструкції підкреслюють етичну оцінку поведінки суб'єктів, формують стандарти дотримання міжнародних норм та стимулюють суспільний контроль. Медіа-висвітлення "тіньових" структур підкреслює важливість дискурсивного підходу для розуміння механізмів взаємодії між інституціями, учасниками ринку та громадськістю у глобальній торгівлі.

***Ключові слова:** Критичний дискурс-аналіз, "тіньовий флот", медіадискурс, безпековий дискурс, санкції, геополітика*

***Abstract.** The article considers the role of integrity in international trade through the prism of discursive media analysis, in particular how linguistic and narrative praxis shape perceptions of market transparency and could stimulate regulatory responses. The article explains how media texts report on economic processes, create cognitive models within which society and commercial actors can interpret the ethics and legality of actions. Particular attention is paid to the ways in which 'shadow fleets' are presented, conducting covert maritime operations through the manipulation of tracking systems, opaque corporate structures and violations of insurance regulations. The analysis covers the lexical-semantic features, structural techniques, and rhetorical strategies that the media use to highlight covert practices and trigger public responses.*

The study demonstrates that media narratives serve not only as a source of information, but also as a social regulator: discursive constructions emphasise the ethical evaluation of actors' behaviour, shape standards of compliance with international norms, and stimulate public control. Media coverage of covert entities highlights the importance of a discursive approach in understanding how the mechanisms of interaction between institutions, market players and the public in global trade work together.

Keywords: *Critical discourse analysis, shadow fleet, media discourse, security discourse, sanctions, geopolitics*

Вступ. У міжнародній торгівлі доброчесність є одним із ключових чинників, що визначає стійкість економічних систем, прозорість ринкових відносин між державами та комерційними організаціями. Вона ґрунтується на дотриманні правил, передбачуваності дій, засадах відкритості, відповідності контрактним зобов'язанням, міжнародним стандартам та вимогам регуляторів. У глобалізованому світі, де товарні та грошові потоки є основою геополітичної гри, а логістичні ланцюги охоплюють усі континенти, добросовісне дотримання вимог стає не лише необхідністю відповідати номінальним нормам регуляторних інституцій, але й основою міжнародного порядку.

Недобросовісна поведінка, яка має вияв в ухиленні від зобов'язань, маніпуляціях ринковими механізмами, приховуванні даних, тіньових ринкових операціях, здатна породжувати диспропорції, що негативно впливають на конкурентність, спотворюють ціни, динаміку появи політичних ризиків та посилює волатильність умов.

Висвітлення теми зі сторони «медійних рупорів» та суспільний розголос у таких випадках — це не лише інструменти, які відіграють роль у інформуванні населення, але й також запорука своєчасної реакції відповідальних інституцій та відходу від неетичних комерційних практик.

Прикладом глобальної проблеми зазначеного характеру є діяльність «тіньових флотів», які активно використовують для здійснення прихованих торгових операцій на морі. Характерними маркерами суден, що діють в межах таких структур, є маніпуляції з трекінговими транспондерами, залученість до «ship-to-ship» операцій у відкритому морі та неподалік 12-мильних суверенних зон, відсутність страхових сертифікатів та непрозорість структури власності (коли відстежити кінцевих власників та бенефіціарів стає практично неможливо через реєстрацію на юридичні особи тіньових дочірніх компаній).

Мета дослідження полягає у визначенні способів конструювання, інтерпретації та подання проблематики діяльності «тіньових флотів», а саме - тіньового флоту РФ у контексті глобальної морської безпеки, міжнародної торгівлі та регуляторної політики.

Об'єкт дослідження - медіадискурс італійських загальнонаціональних та спеціалізованих видань щодо діяльності російського «тіньового флоту».

Предмет дослідження - лінгвопрагматичні та структурні особливості репрезентації «тіньових флотів» в італійських медіа.

Для демонстрації результатів дослідження нижче наведено аналіз матеріалів провідних італійських періодичних видань - *Corriere della Sera* та *Domani*.

Стаття під назвою «*La flotta "fantasma" della Russia: così Mosca muove armi e petrolio (aggirando le sanzioni) sotto gli occhi dell'Occidente*» («Тіньовий флот Росії: як Москва перевозить зброю та нафту на очах у Заходу (всупереч санкційному режиму)») [1] від 26 квітня 2024 року репрезентує характерний для сучасної італійської якісної преси тип повідомлення, що поєднує елементи аналітичної журналістики, розслідувального підходу та загального огляду проблематики.

Аналізований текст, опублікований у виданні *Corriere della Sera* та присвячений нелегітимним логістичним операціям Росії у Середземному морі, демонструє комплекс лексико-структурних та прагматичних характеристик, типових для розслідувальної журналістики загальноєвропейського зразка. На рівні організації висловлювання спостерігається наративна побудова, що поєднує поступове розгортання подієвих ланцюгів із використанням експресивних маркерів, які становлять підґрунтя інтерпретаційної рамки. Вже у заголовку застосовується метафора "*flotta «fantasma»*" («флот-привид»), яка задає семантичний вектор тексту, спрямований на конструювання образу прихованої загрози та протиправних дій. Подальший опис будується на чергуванні нейтрально-інформаційної лексики з оцінними маркерами, зокрема "*violazione delle sanzioni*", "*materiale sensibile*", "*sistema rischiosissimo*". Такий лексичний добір сприяє формуванню у читача уявлення про

системність і небезпечність операцій, що здійснюються російськими суднами. Структура тексту характеризується прогресивним ускладненням об'єкта опису: від загальної ситуації у Середземному морі до детального аналізу конкретного маршруту та глобального санкційного контексту.

Політична ангажованість автора простежується імпліцитно, через ціннісні та нормативні орієнтири, що закладені у подачі матеріалу. У рамках координат «ліві — центристи — праві» та «демократія — тоталітаризм», дискурс вирізняється близькістю до центристсько-ліберального демократичного поля, характерного для провідних медіа ЄС. Упорядкування фактів та акцентування на порушенні міжнародно встановлених механізмів безпеки є показовим. Наприклад, характеристика дій Росії як *"in violazione delle sanzioni imposte contro il Cremlino"* («з порушенням санкцій, накладених проти Кремля») засвідчує орієнтацію автора на нормативність рішень демократичних інституцій, зокрема Європейського Союзу. Відсутність радикальної риторики або ідеологізованих оцінок дозволяє віднести матеріал до традиції європейського центрризму, спрямованого на підтримку міжнародного правового порядку та критичне висвітлення практик авторитарних режимів.

Комунікативна інтенція тексту полягає у поєднанні інформування з проблематизацією прихованих ризиків безпекового характеру. Автор не лише повідомляє про переміщення суден, а й підкреслює системність та довготривалість цих операцій, порівнюючи їх зі сталими схемами обходу санкцій. Характерною є формула *"letteralmente sotto il naso dell'Occidente"* («буквально під носом у Заході»), що створює комунікативний ефект викриття й одночасно мобілізує читача до усвідомлення потенційної загрози. Така інтенція зближує матеріал із аналітичними публікаціями дослідницьких центрів, подібних до RUSI та інших науково-дослідницьких установ, що здійснюють стратегічний моніторинг військово-морської активності, і засвідчує прагнення не лише описати подію, а й стимулювати формування критичного рецептивного контексту.

Емоційна забарвленість дискурсу балансуватиме в межах між легким та помірним рівнями, що зумовлено поєднанням хроніко-описової манери з окремими експресивними вкрапленнями. Метафоричні конструкції на кшталт *"flotta fantasma"* та особисті судження на зразок *"sistema rischiosissimo"* або *"vecchie navi ... al fuori dai regolamenti marittimi"* посилюють відчуття тривоги, однак не переходять до надмірної емоційності. Вони виконують функцію підкреслення потенційної небезпеки, але з дотриманням меж прийнятної для якісної журналістики тональності, що забезпечує баланс між інформативністю та експресивністю.

Аналітичність підходу в тексті є вираженою, оскільки автор покладається на зовнішні експертні джерела, серед яких основним виступає Royal United Services Institute. Опис *"gli esperti del Royal United Services Institute ... hanno monitorato i movimenti"* («експерти RUSI відстежили переміщення») засвідчує наявність емпіричного підґрунтя для наведених висновків. Текст пропонує реконструкцію логістичних маршрутів, описує технічні характеристики суден і способи маскування їх діяльності, що додає матеріалу ознак фактологічної насиченості.

Варто зауважити, автор вдається до інтерпретаційних припущень, для прикладу - твердження *"un comportamento che non ha spiegazioni, se non il timore di essere affondata"* («поведінка, що не має іншого пояснення, окрім страху піти на дно»), які не підкріплені прямими доказами, проте мають на меті закономірно доповнити загальний безпековий контекст.

Підхід автора значною мірою базується на використанні конкретних даних. Показовими є згадки про детальні маршрути, включно з переходами між зонами юрисдикції та акваторіями: *"ha attraversato tutto il Mediterraneo, passando per il Canale di Sicilia"*, *"ha attraversato lo Stretto di Gibilterra"*, *"è arrivata ... al porto russo di Kaliningrad"* («подолала усе Середземномор'я, перетнула Сицилійську протоку...»). Такі дані описують географію руху та дозволяють сформулювати логічну реконструкцію стратегічних намірів Російської Федерації на морі. Крім того, важливим елементом фактажу є опис чотирьох морських зон у Середземному та Чорному морях, де здійснюється транспортування нафти: *"al largo del porto romeno di"*

Costanza, nel golfo di Laconia, di fronte a Malta, e a Ceuta" («у морі біля Констанци, у затоці Лаконія, біля Мальти та поблизу Сеути»). Ці географічні деталі становлять матеріальну основу аналітичних висновків про масштаб та регулярність обхідних схем, себто несуть змістове навантаження та виконують функцію логічних опор, на яких вибудований аргумент: точка зору автора про системність, небезпечність прихованої логістичної мережі Кремля, її важливість та велике стратегічне значення у досягненні геополітичних цілей Москви.

Загальну аналітичність матеріалу можна визначити як достатню для журналістського коментаря та покладається на комбінацію фактів, експертних оцінок і релевантних інтерпретацій.

Наступним прикладом більш критичного висвітлення є матеріал Мануеле Бонаккорсі для видання *Domani* під заголовком «*Così l'Italia si rende complice della flotta fantasma russa*» від 2 березня 2025 року. [2]

Аналізований матеріал є зразком італійської розслідувальної журналістики, у якому поєднано фактаж, експліцитну оцінність суджень і чітко позначену рамку проблематики, що є основним фокусом: роль Італії у функціонуванні російської «тіньового флоту».

На лексико-структурному рівні текст характеризується високою інтенсивністю номінативних конструкцій, що створюють ефект фактичної визначеності. Автор активно використовує структури зі значенням викриття, що має на меті звернути увагу на неефективність інституційних важелів та механізмів («*Nessuno interviene / Ніхто не втручається*», «*le autorità italiane non si sono mai accorte / італійська влада ніколи не помічала*»). Важливу роль відіграють повтори, які виконують функцію не лише стилістичного підсилення, а й дискурсивної рамки: інтертекстуальна анафора «*le autorità italiane non si sono mai accorte*» використовується двічі, формуючи ритм наративу, з акцентом на бездіяльність державних структур.

У структурі викладу домінує **послідовність «факт → цифра → загроза → відповідальність»**, що надає статті рис аналітичного досє. Фактаж, яким оперує автор, охоплює кількісні дані («*33 trasbordi di petrolio da nave a nave*»/«33 операції з ПММ (паливно-мастильними матеріалами) «від судна до судна»», «*3,7 milioni di tonnellate / 3,7 млн тонн*»), посилання на міжнародні наглядові інституції, супутникові спостереження та назви суден, що підкріплює твердження. Особливо показовими є вставки із зазначенням джерела розслідування («*Greenpeace ha prodotto un'inchiesta*»/«*Greenpeace випустила розслідування*») [3,4], що покликане частково дистанціювати виклад від суб'єктивної думки автора коментаря.

З перспективи оцінки потенційного політичного позиціонування автора, дискурс демонструє динаміку зміщення до критично-прогресистського, що корелює з лівоцентричною координатою та проєвропейським демократичним полем. Маркерами такого позиціонування є акцент на екологічній небезпеці («*un eventuale sversamento non si fermerebbe*» / «розлив не зупинився б»), викриття корпоративної та інституційної непрозорості («*bandiere di comodo*» / «вільні прапори», «*società anonima delle Seychelles*» / «анонімна компанія з Сейшельських островів»), а також критика обмеженості санкційної політики ЄС та інертності національних структур («*le sanzioni in Italia si applicano col minimo sforzo*»/санкції в Італії застосовуються у найменш обтяжливий спосіб»). Водночас стиль не містить маркерів радикального або популістського спрямування — риторика оперує інституційними аргументами та міжнародно верифікованим фактажем, що характерно для демократичного лівоцентристського дискурсу, орієнтованого на прозорість і контроль за корпоративними практиками.

Комунікативна інтенція автора спрямована на створення ефекту термінової необхідності реагування. Використані лексеми та структура викладу побудовані за моделлю, притаманною журналістським розслідуванням, де описові фрагменти переходять у нормативно-оцінні висновки. Автор демонструє, що недбалість державних органів має конкретні наслідки («*la guerra si fa anche nei nostri mari*»/«війна триває й у наших морях також»), що відображає інтенцію мобілізації суспільної уваги до загрози.

Також можна провести паралелі з прецедентними матеріалами розслідувальної преси міжнародного рівня. зокрема, структурний зсув від фактів до висновків нагадує підхід,

описаний у дослідженнях медіарозслідувань BBC або OCCRP, де комплексна оцінка журналістських розслідувань демонструє синергетичну дію із соціальною критикою, але без переходу до засобів емоційної забарвленої пропаганди.

Емоційна забарвленість є притаманною рисою аналізованого матеріалу. Попри загальне переважання фактологічної основи, автор послуговується метафоричними висловами для імпліцитного підсилення маркерів (*“Tana libera tutti” / «усі вільні робити що хочуть»* (конотація оригіналу є більш чіткою при іншій модуляції та може також бути передано художньо — *«у п'ятні всі мають волю»*), *“mentre le autorità italiane guardano da un'altra parte / поки італійська влада дивиться в інший бік”*). Метафора *“flotta fantasma”* активно експлуатується як ідентифікаційний маркер небезпеки. Наявні особисті судження раціоналізовані через надані статистичні дані та задокументовані приклади.

Ступінь аналітичності підходу можна характеризувати наступним чином: текст спирається на численні форми фактажу — від супутникових зображень (*“immagini satellitari... non lasciano spazio a dubbi”/«супутникові знімки... не залишають сумнівів»*) до санкційних реєстрів ЄС та Великої Британії, включно з деталізованими маршрутами конкретних суден. Раціоналізація здійснюється шляхом використання кількох рівнів доказової бази: юридичних норми ІМО (Міжнародної морської організації при ООН), кількісної статистики, практики правових прецедентів з інших країн ЄС, конкретних дій локальних агентів та інших гравців ринку (перевізників, транспортних агенцій зокрема, сертифікаційних структур та інституцій). Автор демонструє послідовний причинно-наслідковий аналіз, у якому ідентифікується, які саме правові та бюрократичні лакуни дозволяють російському “тіньовому флоту” функціонувати у італійській 12-мильній зоні.

Загалом матеріал формує дискурс, у якому фактичні дані взаємодіють з рамкою, що сформовано наданими оцінками, аналітичний компонент структуровано як підпорядкований меті, а саме - ідентифікації інституційних провалів. Виклад не обмежується констатацією фактів, а пропонує їхню системну інтерпретацію — від локальних порушень до глобальних наслідків нехтування нормами міжнародного права та галузевих регуляторів. На думку авторів дослідження, матеріал має високу релевантність для дослідження міри висвітленості безпекових ризиків у медійному просторі Середземномор'я, у поточному контексті — політичних механізмів Італії для реагування в умовах кризової ситуації.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Ippolito L. La flotta «fantasma» della Russia: così Mosca muove armi e petrolio (aggirando le sanzioni) sotto gli occhi dell'Occidente. *Corriere della Sera*. URL: https://www.corriere.it/esteri/24_aprile_26/la-flotta-fantasma-della-russia-così-mosca-muove-armi-e-petrolio-sotto-gli-occhi-dell-occidente-68737846-2d44-4c33-88d3-cc508c5f2xlk.shtml (дата звернення: 19.11.2025).
2. Bonaccorsi M. Così l'Italia si rende complice della flotta fantasma russa. *Ultime notizie in tempo reale — Domani*. URL: <https://www.editorialedomani.it/fatti/flotta-fantasma-russa-petrolio-italia-complice-inchiesta-greenpeace-report-anticipazione-vn4ny62d> (дата звернення: 19.11.2025).
3. Le navi della flotta fantasma russa violano l'embargo sul petrolio al largo della Sicilia - Greenpeace Italia. *Greenpeace Italia*. URL: <https://www.greenpeace.org/italy/storia/26558/le-attivita-illecite-della-flotta-fantasma-russa-sotto-il-naso-dellitalia-la-nostra-inchiesta-con-report/> (дата звернення: 19.11.2025).
4. COMPLICITÀ ITALIANE E RISCHI ECOLOGICI DELLE VIOLAZIONI ALL'EMBARGO SUL PETROLIO Le attività illecite della flotta fantasma russa in Sicilia. URL: https://www.greenpeace.org/static/planet4-italy-stateless/2025/03/27f17710-250301_greenpeace_shadowfleet_it.pdf (дата звернення: 19.11.2025).

MUNDUS PHILOLOGIAE

Збірник студентських наукових робіт

Випуск No5

Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів
та молодих вчених

Факультету романо-германської філології
Київський столичний університет імені Бориса
Грінченка
2025